

Semir M. Osmanagić

PUTEVI DUŠE

<http://ufos.tk>

S a d r Ź a j

Uvod

1. Zivot izmedju zivota
2. Zivot izmedju zivota II
3. Zivot izmedju zivota III
4. Izvor/Kreator
5. Moje iskustvo hipnoticke regresije
6. Priprema za novi zivot
7. Soulmates
8. Ponovno rodjenje
9. Misija duse
10. Nebesko prorocanstvo
11. U potrazi za Zivotnim istinama
12. Borba za energiju
13. Sesta, sedma i osma Zivotna istina
14. Nebeski hramovi
15. Deseta !?
16. Pogled u drugu dimenziju

Uvod

Svako od nas se rodio sa posebnom zivotnom misijom. Dok je ne pronadjemo i ne ostvarimo, nas zivot ce biti neispunjen.

Slijedece priloge "Alternativne historije" posvecujemo dusi i putevima kojima ona prolazi. Kako dosegnuti druge i biti im od pomoci? Kako doprijeti duboko unutar vlastitog bica i spiritualno napredovati?

Prateci puteve duse odgonetacemo njene tajne i svrhu.

Zivot izmedju zivota (1)

Bojimo li se smrti? Sta se desava s nama nakon sto umremo?

Paradoks je da ljudi, za razliku od svih bica na ovoj Planeti, moraju da potiskuju strah od smrti da bi mogli zivjeti normalne zivote.

Sa smrću nam dolaze misli o mraku i nistavilu. Ni nauka, a ni religija ne nude prihvatljiv odgovor o zivotu poslije fizicke smrti.

Istinski odgovori o misteriji zivota nakon fizickog odlaska ostaju zakljucani iza spiritualnih vrata za vecinu ljudi. Razlog je slijedeci: mi imamo ugradjenu amneziju o identitetu nase duse. Sve dok nam se dusa nalazi "zarobljena" u fizickom tijelu mi smo zarobljenici bizarnog miksa duse i uma.

Poslednje tri decenije, sa obje strane Atlantika, javnost ima prilike citati knjige o ljudima koji su bili u klinickoj smrti da bi se ubrzo vratili u zivot. Oni govore o dugackom tunelu, jakoj svjetlosti i kratkom susretu sa prijateljskim duhovima. I to je uglavnom sve. Knjige o reinkarnaciji, s druge strane, govore o ranijim zivotima opisujuci dogadjaje koji dokazuju da duse, s vremenom, prelaze iz jednog u drugo fizicko tijelo.

Ono o cemu se ne pise je zivot duse izmedju zemaljskih zivota. Detalji o spiritualnom svijetu.

Redovi koji slijede govore o tome kakav je osjecaj u trenutku smrti, sta vidimo i osjecamo neposredno nakon smrti, susretu s nasim spiritualnim vodcima, sudbini "uznemirenih" dusa, zasto pripadamo odredjenim spritualnim grupama i sta nam je tamo zadatak, kako biramo nase slijedece zemaljsko tijelo, kako prepoznamo nase idealne parove ("soulmates"), svrhu zivota...

Vrelo julsko popodne, sjena ispod sesira, kapljice znoja, u antikvarijatu, na poluotvorenom; vec sam se odlucio da kupim knjigu, citam posvetu: "Fran, Stvarno sam uživao u ovoj knjizi i nadam se da ces i ti. Pomogla mi je razumijem nase zivote i zasto se stvari desavaju. Na mene ovo znanje djeluje umirujuce. Sretan rodjendan i jos mnogo drugih. S ljubavlju, Edie."

Edija necu nikad sresti. Da li mu je Fran supruga, kcer, sestra...?

Doktor Michael Newton, hipnoterapeut iz Kalifornije, objavljuje sjajnu knjigu "Journey of Souls" ("Putovanje dusa") 2000. godine. Putem metoda hipnoticke regresije, vraćao je svoje klijente u prošle živote i pri tome je došao do izvanrednog otkrića. Naime, mogao je "vidjeti" spiritualni svijet očima njegovih pacijenata koji su bili u hipnotiziranom stanju. Pri tome su oni detaljno opisivali šta duše rade između života na Zemlji.

Nakon dugogodišnjeg istraživanja i stotine pacijenata, Michael Newton je obradio desetine slučajeva u svojoj knjizi. Oni će nam pomoći da shvatimo naše životne izbore te zašto i kako duše žive vječno.

Slijede navodi iz knjige.

Slučaj koji je otvorio vrata spiritualnog svijeta bila je sredovječna žena koja se zalila na samocu i osjećaj izoliranosti u ovom životu. Nakon što sam je hipnotizirao postavio sam joj pitanje da li je imala specifičnu grupu prijatelja koja joj je nedostajala. Odjedamput, žena je počela da plače. Trazio sam da mi objasni razlog. Odgovorila je:

"Nedostaju mi neki od prijatelja iz moje grupe i zato sam tako usamljena na Zemlji."

Bio sam zbunjen i počeo sam je ispitivati gdje se ta grupa prijatelja zapravo nalazi.

"Ovdje, u mom stalnom domu, i upravo sada gledam u njih!"

Kako je moguće dosegnuti dušu kroz hipnozu? Zamislimo um kao tri koncentrična kruga. U prvom krugu je naša svijest. Drugi unutarnji krug je podsvijest. Treći, centralni krug, je supersvijest ili duša. Hipnozom se krećemo od drugog ka centru trećeg kruga. Sve informacije o životu poslije smrti se nalaze u ovom, trećem, inteligentnom izvoru energije.

I, dr. Michael Newton, nastavlja sa rijecima jednog od pacijenata, koji je bio u dubokoj hipnozi i ponovno prolazio kroz trenutke umiranja u jednom od prošlih zivota.

“O, Boze! Ja nisam zaista mrtav, zar ne? Mislím, moje tijelo je mrtvo, jer ga mogu vidjeti ispod, ali ja lebdím... Mogu gledati prema dolje i vidjeti vlastito mrtvo tijelo u bolničkom krevetu. Svi oko mene misle da sam mrtav, ali nisam. Zelio bih da viknem – Hej, ja nisam umro! Ovo je stvarno nevjerovatno... sestre povlace carsav preko moga lica... ljudi koje znam, placu. Ja bih trebao da sam mrtav, ali sam jos živ. To je cudno, jer je moje tijelo apsolutno mrtvo, a ja se jos uvijek krecem. Ja sam živ!”

Nakon sto je Michael Newton odslusao uvodni dio, brzo podize hipnoticki nivo i vodi svog pacijenta u stanje supersvijesti.

“Pa... Sada se dizem vise... jos uvijek lebdím... gledam unatrag prema svom tijelu. To je kao da gledas film, samo sam ja u njemu. Doktor tjesi moju suprugu i kcer. Moja zena place. Pokusavam da joj se obratím... i da joj kazem da je sa mnóm sve u redu. Ali je ona toliko uzbudjena i ozaloscena da ne mogu doprijeti do njenog uma. Zelio bih joj reci da su moje patnje prosle... i da sam oslobođen svoga tijela... i da ga ne trebam vise... te da cu je cekati. Zelio bih da me cuje, ali me ona ne slusa. Oh, sada odlazím odavde...”

U slijedecem slucaju prisustvujemo traumaticnoj sceni u kojoj amerikanka Sally biva pogodjena indijanskom strijelom u grlo. Dr. Newton vodi dijalog:

N: Da li imas velike bolove od strijele?

S: Da... umirem (pocinje da place dok drzi ruke oko grla). Gusím se... krv mi curi... Muz Will me drzi... strasna bol. Sada izlazím... ionako je gotovo.

N: U redu, Sally. Prihvatila si da su te Indijanci ubili. Sada mi, molím te, opisi osjecaj u trenutku smrti.

S: Kao... neka sila... koja me gurala van tijela.

N: Gurala gdje?

S: Da me izbaci kroz vrh glave.

N: Da izbaci koga?

S: Pa – mene!

N: Opisi sta znaci “mene”.

S: Kao ... svijetleci oblak... koji zraci.

N: Da li je osjecaj izlaska bio neprijatan?

S: O, ne. Divno je biti slobodan bez bolova, ali... osjećam se dezorijentirana... nisam očekivala da umrem.

N: Da li se mozes kretati slobodno poslije smrti?

S: Čudno je... nema limita... nema gravitacije... nemam težine.

N: Mozes li kontrolirati kretanje?

S: Mogu, ali tu je neka sila koja me vuče... svjetlost... tako je jaka. Ali ja ne želim još da odem... Moj muž Will još uvijek drži moje tijelo... place... ali ne može ništa više uraditi. Hladna sam, ali su njegove ruke oko moga lica... ljubi me.

N: Sta ti radis u tom momentu?

S: Ja sam oko njegove glave. Pokušavam da ga tjesim. Želim da osjeti da moja ljubav nije otišla... Želim da zna da me nije izgubio zauvijek i da ću ga opet vidjeti.

N: Da li tvoje poruke dolaze do njega?

S: Toliko je tuže, ali on... osjeća moju srž... Znam to. Nasi prijatelji su oko njega... I oni nas konačno razdvajaju.

N: Sta se onda desava sa tvojom dušom?

S: Još uvijek se opirem onoj privlačnoj sili... Želim da ostanem.

N: Zasto?

S: Ja znam da sam mrtva... ali još nisam spremna da napustim Will-a...

N: Vidis li druga spiritualna bića oko sebe?

S: Blizu su... ubrzo ću ih vidjeti... Osjećam njihovu ljubav... oni čekaju dok ne budem spremna.

N: Kako vrijeme prolazi, da li mozes da utjesis supruga?

S: Pokušavam da doprem unutar njegovog uma.

N: I da li si uspješna?

S: Mislim... pomalo... on osjeća... ljubav.

Vecina duša pokazuje malo interesa za ono što se desava sa njihovim mrtvim tijelima. Ne zbog toga što im nije stalo do ljudi koje su ostavili na Zemlji, već zato što su svjesni fizicke prolaznosti.

Ipak, postoji veliki broj duša koje žele da se zadrže na Zemlji još neko vrijeme, najčešće do sprovoda. Za njih je vrijeme ubrzano i obično su dani na Zemlji za njih jednaki minutama.

Postoji simbolizam u zemaljskim sprovodima koji se odvijaju 3-5 dana poslije smrti. I mada duše nisu radoznale da vide svoje fizicko tijelo sahranjeno, one na poseban način cijene respekt koji im se daje za vrijeme sprovoda.

Slijedi razgovor sa pacijentom koji napušta svoje tijelo. Dr. Newton analizira kretanje duše:

N: Sada napustas svoje fizicko tijelo. Kreces se daleko od mjesta gdje si umro. Reci mi sta prozivljas?

L: U pocetku je vrlo svijetlo... blizu Zemlji... sada je nesto tamnije, jer sam usao u tunel.

N: Opisi mi tunel.

L: Supalj je... i na njegovom kraju je svjetlosni krug.

N: U redu, sta se dogadja poslije?

L: Osjecam privlacnu silu... Valjda trebam da prodjem kroz tunel... To i radim. Sada je vise siv nego taman, jer se svjetlosni krug siri ispred mene.

N: Neka se svjetlosni krug rasiri u potpunosti ispred tebe i onda nastavi da opisujes sta ti se desava.

L: Krug je narastao... I sada sam izvan tunela. Ispred mene je svijetlo... i kao lagana izmaglica. Prolazim kroz nju. Tako je tiho. Ja sam u prostoru ispunjenim duhovima.

N: Imas li neki drugi osjecaj u ovom momentu?

L: Osjecam moc misli oko mene. Misli ljubavi... prijateljstva... simpatije... Kao da drugi cekaju na mene.

N: Imas li osjecaj sigurnosti ili straha?

L: Nisam prestrasen. U tunelu sam bio nekako dezorijentiran. Da, osjecam se sigurno. Svjestan sam da do mene dopiru misli koje me smiruju. Cudno je, ali mislim da svi znaju ko sam i zasto sam sada ovdje.

N: Imas li nekih dokaza oko sebe?

L: Ne, ali to osjecam... harmoniju misli svuda oko mene.

N: Mozes li vidjeti Zemlju uopce? Da li je ispod tebe?

L: Mozda i jeste, ali je nisam vidio od ulaska u tunel. Osjecam se jos uvijek vezan za Zemlju, ali znam da sam sada na drugom mjestu.

Tunel o kome pacijenti govore je kapija na njihovom (nasem) putu u spiritualni svijet. Vecina realizira da nisu mrtvi, vec da su jednostavno napustili zemaljsko tijelo koje je fizicki potroseno.

Prema svjedocanstvima pacijenata, za neke duse sve je novo i interesantno, dok je za vecinu njih uobicajena reakcija:”Divno, ponovo sam kuci.”

Ukoliko je dusa traumatizirana nekim “nedovrsenim zemaljskim obavezama” obicno je prvo bice koje je doceka njegov vodac. Ovi

visokorazvijeni spiritualni entiteti su spremni da prime inicijalne frustracije koje obicno prate prijevremenu smrt.

U narednom primjeru rijec je o muskarcu koji je umro od infarkta 1902. godine u Cikagu. Iza njega je ostala voljena supruga sa nekoliko male djece, u siromastvu. Slijedi razgovor nakon prolaska kroz tunel.

N: Da li vidis granice bilo gdje?

T: Ne, ovo mjesto je beskrajno... tako divno... i mirno.

N: Sta sada osjecas?

T: Ne mogu u njemu uzivati u potpunosti... ne zelim ici dalje... Maggie ... (supruga)

N: Vidim da si jos uznemiren svojim zivotom u Cikagu, ali da li ti to smeta u tvom progresu u spiritualnom svijetu?

T: Dobro je! Vidim svog vodica koja mi prilazi – ona zna sta mi treba.

N: Reci mi sta se odvija izmedju teve i tvog vodica.

T: Kazem joj da ne mogu dalje... da treba da znam da ce Meggie i djeca biti O.K.

N: I kako tvoj vodac odgovara?

T: Tjesi me, ali ja sam isuviše opterecen.

N: Sta joj kazesz?

T: Kazem joj:”Zasto si dozvolila da se ovo desi? Kako si mi to mogla uraditi? Imao sam toliko muke kroz zivot i sada si me potpuno odsjekla od Meggie i od djece”.

N: I sta ti ona odgovara?

T: Ponovo me tjesi rijecima da sam uradio koliko sam mogao i da sam zivot prozivio kako sam trebao.

N: Da li ti to prihvatasz?

T: U mislima vidim ... da ce moja familija nastaviti bez mene... i da ce se snaci... i da cemo se ponovo vidjeti.

N: I sta onda osjecasz?

T: Osjecam... mir (uzdah olaksanja)... Sada sam spreman da nastavim...

Vecina pacijenata istice da su prva bica u duhovnom svijetu koje sreću njihovi personalni vodici. Medjutim, ponekad nas prvi docekaji nasi idealni spritualni parovi (“soulmates”).

Slijedi primer subjekta koju je docekala dusa s kojom je ocito imala vrlo bliske veze tokom nekoliko zivota.

N: Sada kada si se malo privikla na okolinu reci mi kako ona utjece na tebe?

B: Tako je... toplo i ugodno. Opustena sam i sretna sto sam daleko od Zemlje. Zeljela bih ovdje ostati zauvijek. Nema tenzija, briga. Samo lebdim...

N: I dok nastavljas da lebdis, koji ti je slijedeci osjecaj?

B: Familijarnosti.

N: Sta ti je blisko?

B: Ljudi, prijatelji... su ovdje, mislim.

N: Da li vidis te ljude?

B: Imam osjecaj da su ovdje.

N: Nastavi.

B: Vidim svijetla... kao oblake... koji uzimaju ljudski oblik. Prepoznajem ih. Oblici se mijenjaju... u ljude.

N: Ljude sa humanim karakteristikama?

B: Da. O... pogledaj. To je on!

N: Koga vidis?

B: Da, to je Larry, on je ispred svih... Larry, Larry!

N: Larry je suprug iz tvog proslog zivota?

B: Da, imali smo tako divan zivot udvoje... Gunther je bio jak, svi su bili protiv naseg braka.... Zan je napustio mornaricu da bi me spasio u Marseju...

Subjekt je ovdje toliko uzbudjen sa njenim proslim zivotima da ih pocinje mijesati. Naime, Larry, Gunther i Zan su njeni raniji muzevi, ali ista dusa (soulmate). Zivjeli su u razmacima po stotinjak godina.

N: Sta vas dvoje radite sada?

B: Grlimo se.

N: (subjekt je toliko zaokupljen scenom u spiritualnom svijetu da joj idu suze niz lice). Kako biste Larry i ti izgledali nekome sa strane u ovom momentu?

B: Vidjeli bi... dvije svjetlosne lopte koje obavijaju jedna drugu...

N: I sta to znaci?

B: Grlimo se... izrazavamo ljubav... uzajamnu povezanost... cini nas sretnima...

N: Nakon sto si srela svoj soulmate sta se onda desava?

B: Oh, pa oni su svi ovdje. Ranije sam samo osjecala njihovo prisustvo. Sada mi prilaze.

N: I to se desava nakon sto ti je muz prisao?

B: Da... Majko! Ona mi prilazi... Toliko si mi nedostajala... (ponovo pocinje da place).

N: U redu...

B: Molim te, ne pitaj me vise pitanja... zelim da uzivam u ovome (subjekt kao da ima tihu konverzaciju sa majkom iz proslog zivota)

N: Zanim da vam je drago zbog susreta, ali mi treba tvoja pomoc u objasnjenju sta se dogadja.

B: (odsutno) Mi... se drzimo cvrsto... zajedno... tako je dobro biti ponovo skupa...

N: Kako se mozete drzati skupa kada nemate tijela?

B: Mi obavijamo jedni druge u svjetlosti, naravno.

N: Reci mi kako to izgleda za duse?

B: Kao da si omotan u jarkoj svjetlosti ljubavi...

Nas Odbor za docek je brizljivo isplaniran kako se primicemo spiritualnom svijetu. Ovaj slucaj demonstrira kako poznata lica mogu djelovati stimulatивно za novopridoslu dusu.

Zivot izmedju zivota II (2)

Staromodni religijski izraz “andjeo zastitnik” se ne pokazuje bas kao zastario i spreman za odbaciti iz upotrebe. Naime, brojni slucajevi sa doceka novopridoslih dusa isticu vaznost “dusa-zastitnika” ili “dusa-vodica”.

To ce potvrditi i slijedeci primjer.

N: Napustas zemaljski astralni nivo i kreces se dalje u spiritualni svijet. Reci mi sta osjecas.

J: Tisinu ... mir.

N: Da li te neko docekuje?

J: Da, moja prijateljica Rachel. Ona je uvijek tu kada umrem.

N: Je li ona tvoj idealni par, soulmate? Da li je ona uvijek u siritualnom svijetu?

J: Ona ne ostaje uvijek tamo. Ali je ona uvijek sa mnom, u mislima, kad god je trebam. Ona je moj zastitnik.

N: Zasto je zoves “ona”? Zar duhovi imaju razlicit pol?

J: Mi mozemo uzeti i muski i zenski oblik. To sto je Rachel zensko, to je vise mentalna stvar izmedju nas.

N: Da li ste predodredjeni za odredjeni pol tokom vase spiritualne egzistencije?

J: Ne. Postoje periodi kada vise inkliniramo jednom seksu. Ali, na dugi rok, zivoti sa muskim i zenskim atributima se izjednace.

N: Sta vidis svojim spiritualnim ocima sto mozes vidjeti i zemaljskim ocima?

J: Kad gledas osobu svojim zemaljskim ocima, cak i kada je prvi put vidis, i ugledas svijetlo koje znas otprije... to ti kaze nesto o njima. Kao covjek, ne znas zasto... ali, tvoja dusa se sjeca.

N: Drugim rijecima, kada se dvoje ljudi vidi na Zemlji po prvi put, a ipak imaju osjecaj da se znaju otprije...?

J: Da, to je déjà vu.

N: Da li duse medjusobno razgovaraju?

J: Niko ne govori, mi komuniciramo umom.

N: Telepatski?

J: Da.

N: Da li nekada vidite duse koje su isli na druge planete osim Zemlje?

J: Ponekad.

N: I kako one izgledaju?

J: Ja... se uglavnom druzim sa mojom grupom, ali ako zelimo mi mozemo komunicirati i sa drugima...

Svrha reinkarnacija, ponovnog pojavljivanja u ljudskom tijelu, je vlastiti duhovni razvoj. Medjutim, izjave dusa sa kojima se razgovara namecu zakljucak da smo mi jos uvijek daleko od toga da budemo perfektna bica i za zemaljski i za spiritualni svijet.

Ujedinjenje nasih dusa sa nasim vodicima i familijarnim dusama u spiritualnom svijetu je smirujuci nacin napustanja tijela. Ali, to odaje i cinjenicu da je rijec o mladjim i nezrelim dusama ako im trebaju takvi "Odbori za docek".

Dr. Michael Newton ("Journey of Souls", 2000) opisuje u slijedecem slucaju dusu koja ide solo. Dusu koja je vec iskusan putnik.

N: Sta ti se desava u trenutku smrti?

S: Imam osjecaj olaksanja i krecem se brzo.

N: Kako bi opisao svoje napustanje Zemlje i odlazak u spiritualni svijet?

S: Izbacen sam kao svjetlosni katapult.

N: Da li je to uvijek slucaj?

S: Ne, to se desava samo zadnjih nekoliko zivota.

N: Zasto?

S: Zato sto ne trebam da vidim ikoga – ja sam u zurbi.

N: I, ne smeta ti sto nikog ne sreces?

S: Nekad je to bilo dobro, ali to mi vise ne treba.

N: Cija je to odluka bila da ti vise ne treba asistencija na ulasku u spiritualni svijet?

S: Zajednicka... moga ucitelja i moja...

N: I ne osjecas se usamljeno?

S: Jel' to sala? Meni vise ne treba niko da me vodi za ruku. Ja znam gdje idem i nestrpljiv sam da stignem tamo. Jednostavno se predam i osjecam da me vuče magnet i uzivam u voznji.

N: Objasni mi kako te to vuče?

S: Jasem na svjetlosnom valu.

N: Na elektromagnetnom valu?

S: To vise slici na radio valove ... kada neko trazi stanicu i nadje tvoju frekvenciju.

N: Znaci li to da te nevidljiva sila vodi bez tvoje kontrole.

S: Da. Ti valovi imaju svoj smjer i ja im se prepustim. To je lako. Oni rade sve za tebe.

N: Da li je i energija prisutna.

S: Mi generiramo energiju i, sto smo iskusniji, mozemo je vise i koristiti.

N: Znaci da zrelost duse daje i mogucnost kontrole kretanja?

S: Da, ali ne tokom ovog putovanja. Kasnije, kada smo na svojoj destinaciji, koristimo energiju i krecemo se svojom voljom.

N: Dobro, ostanimo na ovome. Opisi sta se desava slijedece.

S: Krecem se... idem ka svome dome... tamo gdje pripadam.

Neminovno moramo doci i do dusa koje se ne vrata u svoj spiritualni dom sa vecinom ostalih.

Dva su tipa ovakvih "ostecenih" i "nenormalnih" dusa. Prvi je slucaj dusa koje ne prihvataju cinjenicu da je njihovo fizicko tijelo mrtvo i bore se protiv vracanja u spiritualni svijet. Ova tip se naziva *duhovima*. Oni cesto imaju vrlo neprijatan utjecaj na svijet zivih. Najcesce se vezu za odredjenu geografsku lokaciju (kucu, na primjer). Spiritualnim ocima gledano, oni se nalaze izmedju donjih astralnih zemaljskih nivoa i spiritualnog svijeta.

Drugi tip "nesredjenih" dusa su one koje su bile ukljucene u kriminalne i zle aktivnosti tokom zemaljskog zivota. U ovom slucaju, njihovi spiritualni vodici ne dozvoljavaju dusama da se nadju sa razvijenim spiritualnim bicima jedan dugi period. Period "rehabilitacije".

Duse, same po sebi, nisu zle. Ali, neiskusne duse, na nizem nivou razvoja, ne mogu da se odupru cinjenju isitnski zlih aktivnosti.

Slijedi razgovor sa jednom od dusa koja je pratila sudbinu jedne od "kaznjenih" dusa.

N: Da li duse snose odgovornost za svoje ucestvovanje u zivotima kriminalnih ljudskih bica?

P: Da, one koje su se ponasale surovo prema drugima. Znao sam jednu od takvih dusa.

N: Sta se desilo sa tom dusom kada se vratila u spiritualni svijet?

P: On je strasno povrijedio djevojcu u zemaljskom zivotu... i nije se pridruzio svojoj grupi. Njegova se djela intenzivno studirana, jer se ponio vrlo lose dok je bio u tom tijelu.

N: Kakva mu je bila kazna?

P: Nije rijec o kazni, vec o *regeneraciji*. Dusa to mora shvatiti putem razgovora sa svojim uciteljem. A ucitelji su mnogo rigorozniji sa ovakvim dusama koje ucestvuju u barbarskim aktima.

N: Sta to znaci "rigorozniji"?

P: Pa, moj prijatelj se nije vratio nama... svom krugu prijatelja... nakon svog jadnog zemaljskog zivota u kome se tako lose ponio.

N: Pa zar nije prosao kroz spiritualnu kapiju kada je umro?

P: Jeste, ali ga niko nije docekao. Otisao je direktno na mjesto gdje je ostao sam sa uciteljem.

N: I sta se desavalo s njim?

P: Nakon nekog vremena... vratili su ga na Zemlju... ovaj put kao zensko... gdje je njena okolina bila fizicki jako okrutna. To je bio njen izbor... trebala je osjetiti drugu stranu medalje.

N: Mislis li da je dusa krivila svoj ljudski mozak za ono sto se desilo?

P: Ne, dusa je primila krivicu na sebe. Dusa zna da je ona sama kriva sto nije uspjela prvi put nadvladati ljudske nedostatke. Zato je i trazila da se vrati kao zena slijedeci put da bi shvatila sta se desavalo u proslom zivotu ... i kakvo je zlo nanijela djevojci.

N: Ako dusa nekim slucajem ne nauci sto treba i nastavi sa brutalnim aktima, da li dusu neko moze da unisti u spiritualnom svijetu?

P: Energiju ne mozes unistiti... ali se moze raditi i dogradjivati na njoj. Ako je negativnost duse dostigla ogromne razmjere kroz niz zivota, onda se desava proces *dusevnog prilagodjavanja*.

N: Kako?

P: Ne kroz njeno unistenje... nego remodeliranje.

Nakon sto su nam docekali dusu na "prijemnom odjeljenju", slijedi naredna stanica. Neka vrst *poljske bolnice*. Epizoda sa zemaljskim emocionalnim ratistem je zavrшена, sada se iscrpljene duse oporavljaju.

N: Nakon sto si ostavio prijatelje koji su te docekali, gdje ti dusa odlazi?

S: Prvo sam sam... a onda se krecem širokim prostranstvima... vodice me navodi u mjesto ciste energije.

N: Na sto slici ta oblast?

S: Za mene je to mjesto oporavka.

N: Opisi mi ga u detalje.

S: Vidim topli, svijetli energetski zrak. Dolazi do mene kao tecna energija... dotice me, uvija se oko mene... i nježno dodiruje moju dusu. Upijam tu energiju i imam osjecaj da me cisti od zemaljskih bolova.

N: Ali ako nemas vise fizickog tijela, kako te moze ova energija lijeciti?

S: Tako sto mi dopire do samog bica. Umoran sam od proslog zivota i od tijela koje sam imao.

N: O.K. Sta je slijedece?

S: Kada sam oporavljen, odlazim na tiho mjesto na razgovor sa svojim vodicom.

N: I ko je on?

S: Njegovo ime je Clodees.

N: Zasto ga trebas vidjeti?

S: Mi cemo proci kroz moj zivot... i napraviti rezime. Ovo radimo svaki put, ali ovaj put sam stvarno nagrabusio.

MN: Zasto?

S: Zato sto sam izvrsio samoubistvo.

N: Da li to znaci da ces biti kaznjen?

S: Ne, ovdje nema kazne, to je zemaljsko stanje. Ali ce Clodees biti jako razocaran sto sam izbjegao odgovornosti i nisam mogao da se suocim sa izazovima na Zemlji. To znaci da cu se trebati vratiti kasnije i ponovo prolaziti kroz slicnu situaciju u novom zivotu. Jednostavno sam protracio dosta vremena.

Dusa se zatim sreće sa svojim vodicom. Razgovor ovako teče:

C: Znas...Moglo je to puno bolje ispasti...

S: Pokusao sam... ali nisam ostvario cilj...

C: Ako bi mogao nesto promijeniti u tom zivotu, sta bi to bilo?

S: Da ne budem korumpiran vlascu i novcem.

C: Zasto si dozvolio da te ove stvari skrenu od tvojih zacrtanih ciljeva?

S: Zelio sam da budem vazan... da se isticem iznad drugih ... i da se svi dive mojoj snazi.

C: A pogotovo zene. Vidim da si se trudio da seksualno dominiras nad njima.

S: To je istina. Ne trebam ti objasnjavati, ionako sve znas.

C: O, trebas, trebas. Moras to sam sebi objasniti.

S: Da, ali da ja nisam drzao vlast nad ovim ljudima, oni bi vladali sa mnom.

C: To je stvarno razocaravajuće od tebe. Sjeti se kako smo samo pažljivo izabrali tvoje roditelje – skromne, postene, spremne da se žrtvuju za tvoj studij.

S: Znam, znam, odgajali su me idealno, da pomazem drugima... i pokušao sam tako da živim, ali vidio si šta se desilo. Počeo sam kao advokat, bio u dugovima, klijenti mi nisu plaćali... Kada sam postao državni tužilac, uživao sam biti okružen moćnim i utjecajnim ljudima... Zasto mi ti nisi pomogao kada si vidio čemu to sve vodi?

C: Šta bi ti želio još od mene? Dao sam ti ideje u tvoj um kada si kretao... ideje o skromnosti, odgovornosti, originalnim ciljevima, ljubavi tvojih roditelja. Ali ti si to sve ignorirao i bio tvrdoglav. Trebao si sici duboko u sebe i tu tražiti odgovore. A ne očekivati od mene da ti se nadjem pri ruci na svakoj životnoj raskrsnici.

Doktor Newton je završio sesiju sa ovim pacijentom govoreći o amneziji koju svako od nas ima. Amnezija znači da ne postoji svjesno sjećanje na naše ranije živote.

N: Šta ti misliš zasto nemas svjesne memorije o tvom prošlom životu?

S: Kada mi izabiramo buduće tijelo i formiramo plan prije dolaska na Zemlju, postizemo saglasnost sa našim savjetnicima da se ne sjećamo prošlih života.

N: Zasto?

S: Učenje ispočetka je bolje nego znati unaprijed šta nam se može desiti.

N: Ali ako bi se sjećali prošlih života onda bi znali za moguće pogreske koje bi mogli izbjeći.

S: Ako bi ljudi znali sve o svojoj prošlosti onda bi isuvise pažnje pridavali tome, nego novim pristupima problemima. Zato se svaki novi život mora uzeti ozbiljno.

N: Ima li još neki razlog za našu amneziju?

S: Naši savjetnici kažu da bez starih memorija mi nismo toliko opterećeni problemima i nepravdama iz prošlosti.

N: Da li i ti misliš da je ovo totalno crnilo u vezi naših prošlih života toliko važno za naš spiritualni progres?

S: Nije riječ o totalnom mraku. U kriznim situacijama mi dobijamo slike iz snova ili unutrašnjeg znanja, koje nam daju direkcije. A ponekad i naši prijatelji daju znakove...

N: Kad kažes prijatelji, misliš na entitete iz spiritualnog svijeta?

S: Da, jednostavno ti “upale lampice”, vidis nove ideje. To sam i ja radio u prošlosti.

Kada duša vodi produktivan život koji nosi spiritualne beneficije okolini i njima samima, može se zapaziti entuzijazam prilikom

odlaska u spiritualni svijet. Međutim, kada se život protraci, ponovno pojavljivanje u spiritualnom realmu je neugodno.

Ovo je zgodan momenat za odgovor na pitanje o svrsi života. Ili, pravilnije, misiji duše u ljudskom tijelu.

Ljudsko tijelo i um karakteriziraju negativne emocije koje proizlaze iz strahova još iz doba nagona za održanjem iz kamenog doba. Kao takvo, fizičko tijelo je idealan poligon za netaknute kosmičke duše koje znaju samo za ljubav i mir. Reinkarnacija duša ima za svrhu da pobijedi sirovo ljudsko tijelo i um, oplemeni ga i konačno pobijedi strah... zamjenjujući ga sa ljubavlju.

Da bi duša više cijenila kosmičku ljubav mora se suociti sa sokom silaska u zemaljsko tijelo i nasilje koje ga okružuje. Ali, zato je nagrada kada duša transformira zemaljsko tijelo u zadovoljno i sretno koje siri osjećaj ljubavi i mira oko sebe.

Nakon što se završi prva sesija sa vodicem i rezime prethodnog života, slijedi odlazak pred panel superiornih bica.

Mnoga religijska iskustva pominju Sud i demonske sudije... i presudu kojom ih se šalje u raj ili pakao.

U stvarnosti, riječ sudnica se ne pominje u izjavama hipnotiziranih duša. Vecina njih govori o mudrim bicima i naziva ih Vijecem Mudrih. Najcesce ih je tri do sedam članova. I oni neumorno podsjećaju da ljudski mozak nema osjećaj za moral. Duša snosi punu odgovornost za svijest i postupke.

I pored toga, kada se greske događaju uočava se da je oprastanje sveprisutni proces u spiritualnom svijetu. Ova dimenzija nema vremenskog kraja i isto tako ni naša iskustva. Dobicemo slijedecu sansu u nasoj borbi za spiritualni razvoj.

Napokon je doslo vrijeme da se krecemo prema nasoj zadnoj destinaciji. Nasem pravom domu. Pacijent koji ce ga vrlo slikovito

opisati je hipnotizirani cetrdeset-jednogodisnjak, graficki dizajner, cija je dusa putovala ovim putem veliki broj puta.

N: Kad izbrojim do tri, opisi mi završnu fazu tvoga puta.

D: Distance su beskrajne... i sto se brže krećem prostor mi izgleda zakrivljen, kao posuda.

N: Ko upravlja kretanjem duša?

D: Viši entiteti.

N: Kao tvoj vodič?

D: Iznad njega.

N: Šta još osjećas?

D: Mir. Takav je mir da ne bih nikad odlazio odavde.

N: Opisi šta dalje vidiš.

D: Razna svjetla... odvojena jedna od drugih, kao galerije, dugacki koridori...

N: Šta svjetla predstavljaju?

D: Ljude. Duše ljudi na galerijama koje odasilju svjetlost prema meni.

N: Kako su te duše odijeljene?

D: Oni su u klasterima... Kao grozdovi. Svjetlosne tačke pripijene jedne uz drugu... formirajući razne duševne grupe.

N: Šta se dalje dešava?

D: Ja se krećem ka svom energetsom grozdu. Usporavam. Hm, dobro je. Prilazim mjestu gdje su moji prijatelji.

N: I kako se osjećas u tom momentu?

D: Fantastično. Poznata privlačna sila misli... koja se kreće ka meni... Hvatam se za *rep njihovog zmaja* i pridružujem im se u mislima. Dosao sam kući!

N: Je li tvoj grozd prijatelja izoliran od drugih grupa u koridoru?

D: Niko nije izoliran. Možda neke mlađe duše mogu tako da osjećaju, ali ja sam ovdje već duže vremena.

N: Znači ti osjećas vezu između koridora?

D: Ovdje vlada jedinstvo.

N: Kada se kreće među drugim dušama, koja je glavna razlika u odnosu na ljude?

D: Ovdje niko nije stranac. Svi su dobrodosli i odnose se prijateljski...

N: Prijateljski?

D: Mi znamo za univerzalnu vezu između nas i da smo svi u stvari jedno.

N: Znači da život na Zemlji predstavlja vrlo komplicirano i neprijatno iskustvo za duše?

D: To je apsolutno tačno. Zato svi mi želimo da se vratimo kući. Hoće li mi dozvoliti da sada prestanem pričati kako bih mogao da komuniciram sa svojim prijateljima?

Kao sto smo rekli, kada duse dodju u svoju grupu, one se pozivaju pred Vijece Mudraca.

Slijedi izvjestaj jednog od klijenata.

“...Nakon sto sam se susreo sa svojim prijateljima, moj ucitelj Veronika me je odvela na drugo mjesto na razgovor sa Mudracima. Povremeno mi je interpretirala kako je komunikacija tekla. Uvijek je istih sest Mudraca koji nose dugacke bijele odore. Njihova lica su ljubazna. Ocjenjuju kako sam prozivio zivot i sta sam mogao uraditi bolje, te koja su mi korisna djela. Ja mogu slobodno da se izrazavam o svojim frustracijama i zeljama. Znam sve mudrace, a posebno dvojicu koja ucestvuju vise u razgovoru nego ostali. Uvijek me tretiraju fer i sa postovanjem. Od njih ne mogu nista skriti. Povremeno, ne mogu da pratim tok njihovih misli kada postanu isuvise brzi za mene. Tada mi Veronika asistira i objasnjava sta se desava. Prije mog ponovnog povratka na Zemlju, jos jednom cu se sresti s njima.”

Spiritualni svijet se ne sastoji od dusa koje besciljno lebde po bezgranicnom prostoru. Naprotiv. Duse pripadaju svojim primarnim grupama koje broje od tri do dvadeset pet dusa. Prosjecan broj je 15. Ovaj *unutrasnji krug* je najcesce ujedinjen za citavu vjecnost. Duse koje slicno misle i na istom su duhovnom nivou i imaju iste ciljeve daju podrsku jedni drugima i cesto izabiraju da zive jedni sa drugima tokom zivota na Zemlji. Uloge koje uzimaju su najcesce kao bliski clanovi familije i najbolji prijatelji.

Obicno su u istom grozdu braca, sestre i najblizi prijatelji, a ne, na primjer, roditelji. Naravno, roditelji imaju svoju vrlo vaznu ulogu. Oni nas docekaju na spiritualnoj kapiji nakon smrti. Oni predstavljaju putokaz kod dobre ili lose karme. Ali, na nas individualni razvoj vise utijecu izabrani bliski prijatelji, bracni partneri ili braca.

Nakon primarne grupe, na razlicite aspekte naseg razvoja utjece i sekundarna grupa. Tu je rijec o vise od hiljadu dusa sa kojima najcesce imamo samo sporadicno zivotno iskustvo i doticaj. Na primjer, nasi prijatelji iz skolskih dana s kojima se vidimo tek povremeno u zivotu.

Slijedece iskustvo opisuje kako izgleda zivot jedne od dusa kada se ponovo nasla u svom *unutrasnjem krugu*.

N: Sta radis u svom domu?

O: Idem u skolu sa prijateljima.

N: Mislis, neku vrst spiritualne skole.

O: Da, tamo mi studiramo.

N: Reci mi kako skola izgleda izvana?

O: Vidim perfektan kvadratni grcki hram sa potpornim stubovima, izvanredno lijep. Prepoznajem ga, jer se ovdje uvijek vracam nakon zemaljskih zivota.

N: Sta radi grcki hram u spiritualnom svijetu?

O: Ne znam, osim sto mi izgleda sasvim prirodno... nakon mojih zivota u Grckoj.

N: U redu, nastavimo. Da li te neko docekuje?

O: (smijesak na licu) Moja uciteljica Karla.

N: I kako ti ona izgleda?

O: Dugacka odora, jedno rame je otkriveno, pozdravlja me.

N: Pogledaj sebe. Jesi li i ti isto obucena?

O: Svi smo obuceni jednako... svijetlimo... i mozemo da se mijenjamo. A Karla zna da mi se svidja kako ona izgleda.

N: Gdje su ostali?

O: Karla me vodi unutar hrama. Velika biblioteka. Toplo je... osjecaj sigurnosti koji mi je tako blizak.

N: Sta radis dalje?

O: Karla me vodi do najblizeg stola i moji prijatelji me pozdravljaju. Ne mogu ti opisati koliko sam sretna da sam opet s njima.

N: Koliko je dusa u biblioteci?

O: Oko dvadeset.

N: Jesu li svi oni tvoji prijatelji?

O: Mi smo svi bliski. Znamo se eonima. Ali, petoro mi je najblizih.

N: Da li ste svi na istom nivou znanja?

O: Skoro. Neki su malo dalje odmakli.

N: Kako bi sebe ocijenila?

O: Negdje u sredini.

N: Sada mi opisi sta vi u stvari radite u biblioteci?

O: Gledamo u knjige.

N: Kakve knjige?

O: Zivotne knjige.

N: Opisi ih najbolje sto znas.

O: To su slikovne knjige, podebele...

N: Otvori jednu od zivotnih knjiga i objasni mi sta vidite.

O: Nema pisanog teksta. Sve sto vidimo su zive slike.

N: Drugacije nego fotografije?

O: Da, ove su multidimenzionalne. Krecu se... od centra kristala... sa promjenama ugla svjetlosti.

N: Dakle slike nisu ravne, pokretni svjetlosni valovi imaju dubinu.

O: Tako je, one su zive.

N: Opisi mi kako koristite knjigu.

O: Kada knjigu otvorimo onda se fokusiramo na ono sto zelimo... kristal ide od tamnog ka svijetlom... zatim vidimo nase prosle zivote u minijaturi.

N: Reci mi prvu stvar koju sada vidis u tvojoj zivotnoj knjizi.

O: Nedostatak samodiscipline.

N: Da li postoji jos prostorija u vasem hramu u kojima studiraju druge grupe?

O: Ne, ovo je samo za nasu grupu. Druge grupe imaju svoje objekte.

N: U redu, izadjimo iz hrama. Sta vidis napolju?

O: Ljude – velike grupe ljudi.

N: Da li vidis ucitelje-vodice medju njima?

O: Neke, da.

N: Kako znas da su oni ucitelji?

O: Pa oni su zute boje, naravno.

N: Jos neka boja osim zute?

O: Plava. Karlin ucitelj se zove Valairs i on je plav. Ponekad ga vidimo. Vrlo fin i vrlo pametan.

N: Dakle, Karla je samo student koji poducava manje razvijene duse?

O: (sa indignacijom) Ona je dovoljno napredna za mene!

N: Da li plava u poredjenju sa zutom i bijelom, pokazuje razlike medju dusama?

O: To ti pokusavam objasniti. Plava je dublja nego zuta, a zuta je intenzivnija nego bijela. Boje zavise od tvoje spiritualne razvijenosti.

N: Ti si cisto bijele boje?

O: (s ponosom) Ja polako krecem ka crvenkasto bijeloj. S vremenom cu biti svijetlo zlatna. Skoro sam primijetila da i Karla dobija tamniju zutu boju. To sam i ocekivala. Ona zna dosta i dobra je.

N: Pogledaj jos jedamput oko sebe. Koje su boje zastupljene?

O: Oh, opet ti! Najvise je bijele, pokoja zuta i samo nekolicina plavih.

Postoje stvari koje se ne mogu skrivati. Nasa dusa ima auru koja putem razlicitih boja (frekvencija) govori sve o nama. Prije svega o nivou spiritualne razvijenosti, a dok smo u zemaljskom tijelu, i o nasoj fizickoj svijesti.

Kao sto vidimo, dusa se krece kroz razvojne faze: od pocetne (bijela boja), preko medjufaza (crvenkasto bijela, zuta, solidna zuta, zlatna), do naprednih faza (svijetlo plava, tamno plava) i napokon visoko razvijenih dusa (ljubicasta okruzena isijavajucim zrakama). Onih koji mogu da lijece druge i regeneriraju same sebe.

Zivot izmedju zivota III (3)

Nase duse imaju svoje spiritualne vodice. Nasi vodici takodje imaju svoje vodice i ucitelje. I tako dalje. Kao neprekidne ljestve koje vode do... samog izvora cjelokupne inteligentne energije. Kreatora.

Dusama je zemaljsko iskustvo proces u kome one transformiraju ("pobjedjuju") ljudsko tijelo. Prave od njega bice ljubavi i mira.

Sta nam govori historija nase civilizacije posljednjih nekoliko hiljada godina? To je doba u kome prevladava nasilje i netrpeljivost svake vrste. Logican zakljucak je da duse na globalnom nivou ne drze stvari pod svojom kontrolom.

Prevedeno na spiriutalni jezik to bi znacilo da se u zemaljskim tijelima nalaze vecinom duse-pocetnici. One koje su se skoro pocele javljati u fizickim tijelima ili pak one koje se, i pored niza reinkarnacija, jos uvijek ne snalaze i ostaju nezrele.

Do slicnih zakljucaka dolazi i Michael Newton ("Journey of Souls") analizirajuci stotine svojih pacijenata. On tvrdi:

"Vjerujem da su skoro tri-cetvrtine dusa koje naseljavaju ljudska tijela na Zemlji u ranoj fazi razvoja. To znaci da je vecina ljudske populacije na pocetku svog treninga. Dugogodisnja statistika mi pokazuje da su duse 42% mojih pacijenata u Grupi 1 (najnizi nivo), 31% u Grupi 2... Manje od 1% je u petoj Grupi. I mada je moj uzorak relativno mali, ne vjerujem da je na Zemlji vise od stotinjak hiljada dusa u najzrelijoj Grupi 5."

Nasa Planeta postaje vrlo interesantnim laboratorijem u Galaktickim razmjerama. Eksplozija populacije u poslednjih stotinu godina ima dalekosezne posljedice. Rast stanovnistva sa jedne milijarde na preko sest milijardi je zahtijevao slanje ogromnog broja spiritualnih entiteta na Zemlju. Taj trend se nastavlja i danas. Dnevno se rodi preko 260.000 beba. Godisnje to znaci da postoji potreba za skoro 100 miliona novih dusa.

Odakle se crpe ove nove duse? Iz spiriutalnih realma.

Koji je njihov nivo zrelosti za Zemaljske uslove? Nizak.

Kakve su posljedice demografskog buma za civilizaciju? Vise nezrelih dusa znaci sporiji spiritualni progres. Preneseno na materijalisticki

nivo to znaci daljnja dominacija fizickih nagona, zelje za vlascu, ignorancije... Tehnologija ce se razvijati, ali ce, kao i do sada, biti u pogresnim rukama.

U Galaktickim razmjerama, pak, Zemaljsko iskustvo ima svoje pozitivne strane. Veci broj dusa ce biti u mogucnosti da prodje kroz "skolovanje".

Ovdje se otvara jos jedno pitanje. Da li su milijarde novih dusa "uvezene" iz drugih dijelova Galaksije i Kosmosa? Ili Kreator (odnosno posebni duhovni Ucitelji) jos uvijek aktivno stvara nove spiritualne entitete?

Drugim rijecima, da li je broj dusa bio isti na pocetku ovog svemirskog ciklusa prije petnaestak milijardi godina kao i danas... ili se taj broj mijenja prema potrebi?

Da li svaka (nasa) dusa traje koliko i jedan kosmicki ciklus prije ponovnog utapanja u kolektivno... i gubitka nasih individualnih sjecanja? Ili se nase pojedinačne duse mogu gasiti i "paliti" tokom jednog kosmickog ciklusa?

Iskustva i svjedocanstva do kojih sam dosao daju kombinaciju ova dva odgovora. Proces nastanka novih dusa se odvija i danas. Posebni visi spiritualni entiteti imaju znanje i odobrenje za njihovo kreiranje. Isto tako, u ekstremnim slucajevima, nakon pokusaja korekcije, moguće je da dodje i do procesa "iskljucivanja" dusa iz egzistencije. Ali o tome drugom prilikom.

Natrag na pacijente Newton-a. On tvrdi:

"Imao sam dosta slucajeva u kome su se moji pacijenti inkarnirali u ljudskim tijelima u zadnjih 30.000 godina i jos uvijek su na nizim nivoima grupa 1 i 2. Studenti nalaze da su pojedine lekcije teze od drugih. Jedan od njih je imao problema da nauči da se nosi sa *zaviscu* tokom perioda od 850 godina i brojnih zivota. Drugi je, pak, proveo skoro 1 700 godina zeći *imati vlast nad drugima* dok se nije naucio biti *milosrdan*."

U slijedecem slucaju rijec je o klijentu koji je upravo završio sa rezimeom svog proslog zivota kojeg je zivio u Amsterdamu kao slikar. Umro je od upale pluca u mladim godinama 1841. bas u vrijeme kada je pocео da dobija priznanje za svoje slikanje. Upravo se pridružio svojoj spiritualnoj grupi i odjedamput se pocео smijati.

N: Zasto se smijes?

S: Sa svojim sam prijateljima i rugaju mi se.

N: Zasto?

S: Zato sto nosim svoju holandsku odjecu, lakovane cipele, zelenu jaknu i veliki slikarski sesir.

N: Zezaju te jer imas energetsku projekciju odjece koju si nosio tokom poslednjeg zivota?

S: Upravo tako. A ja sam uzivao u tom zivotu i nisam zelio da tako brzo zavrshi.

N: Sta se desava potom?

S: Pricamo kako je zivot luckast. Sve izgleda tako dramaticno i ozbiljno dole na Zemlji.

N: Pa zar ne bi trebali da uzmete zivote za ozbiljno?

S: Cuj, Zemlja je jedna velika pozornica, s nama kao glumcima.

N: Koliko je entiteta u tvojoj spiriutalnoj grupi.

S: Pet nas je vrlo bliskih.

N: Reci mi o njima.

S: Allum... to sam ja. Norcross je najsmjesniji. Vilo je najtisi, ali ima interesantne misli o nama.

N: Daj mi primjer.

S: Tokom mog zivota u Holandiji, Vilo me podsjeća na moje slikanje... i da nisam talent iskoristio do kraja, da sam trebao manje piti... i da je moje slikarstvo upravo pocelo da dodiruje srca drugih ljudi...

N: Da li respektiras njegovo misljenje?

S: (sa uzdahom) Da, on je nasa savjest.

N: I, sta mu kazesh?

S: Cuj, i tebi je bilo dobro.

N: A gdje je on bio?

S: U Holandiji, takodjer. Imao je firmu, radio je za profit.

N: Da li je to bio pogresan izbor?

S: Ne, jer je imao gubitak u biznisu, ali je pomagao drugima. Njegov zivot je donio beneficije drugima. I mi svi znamo da Vilo sada spiriutalno napreduje.

N: Da li ti smeta sto on napreduje brze od ostalih?

S: Da, bilo nam je tako zabavno (klijent se sjeca ranijeg zivota kada su putovali zajedno kao braca u Indiji).

N: Sta ce se desiti s njim?

S: Uskoro ce nas ostaviti, to mi svi znamo, i otici ce onima koji su takodje ranije otisli.

N: Koliko je dusa napustilo vasu originalnu grupu?

S: Nekoliko... s vremenom cemo ih sustici. Ali, ne jos zadugo. Oni nisu nestali, mi jednostavno ne vidimo vise njihovu energiju.

N: Dobro, reci mi ko je vas spiriutalni vodich.

S: Shato.

N: Da li on ucestvuje u vasim grupnim raspravama?

S: (odricno mice glavom) Ne bas, vodici su iznad tih stvari. Uglavnom nas ostavlja same, i to je u redu.

N: Sta je ustvari razlog njegovog odsustva.

S: Pa, valjda mu je dosadno gledati kako sporo napredujemo.

N: Da li njegovu ulogu vidis kao konsultantsku?

S: On se nenajavljeno pojavi i odredi temu o kojoj cemo diskutirati. Onda odlazi, pa se vraca kasnije da vidi kako smo je rijesili.

N: I, za kraj, reci mi sta znas o nastanku svoje grupe.

S: (pauza) Ne mogu ti reci... mi smo se jednostavno pojavili zajedno nekad u proslosti.

N: Mislis li da vas je Bog sastavio u Grupu?

S: Ne, ne, znatno ispod Izvora... visi entiteti.

N: Shato, i vodici kao on?

S: Ne, visi entiteti... Planeri. I to je sve sto znam.

Ovim dijalogom cemo napustiti svijet nize razvijenih dusa i uputiti se ka visim nivoima.

Slijedi slucaj onizeg pedesetogodisnjaka koji radi za humanitarnu organizaciju dijeleci hranu beskućnicima. Kako ce se ispostaviti, rijec je o dusi koja se priblizava Cetvrtom nivou i s kojom se moglo raspravljati o univerzalnim spiritualnim ciljevima.

Dr. Newton je putem hipnoticke regresije vracao ovu dusu u niz ranijih zivota. Prva iskustva sezu u doba kromanjonca prije 30.000 godina. Prolaskom kroz vrijeme zapaza se tendencija vodjenja zivota kao *usamljenog vuka* bez uobicajenog pripadnistva plemenskoj cjelini. To je slucaj u nizu njegovih zivota u doba Sumera, Babilona i Egipta. Cak i kao zena, ovaj klijent je vodio usamjeni zivot, bez obiteljskih veza i djece. Period Srednjeg Vijeka mu prolazi pobunjenicki u borbi protiv diktatura. Dvanaesto stoljece provodi u tijelu Azteka gdje predvodi bunt protiv vladajućeg sveštenika. U cetrnaestom stoljecu, kao evropski kronicar, krstari Putem svile prema Kini, pokusavajući da shvati ljude Azije. U sedamnaestom stoljecu je u Japanu kao nezavisni samuraj. U devetnaestom stoljecu zivi zivot zene americkog farmera koji umire mlad. Klijent je namjerno izabrao ulogu udovice sa djecom, ovaj put vezan za zemlju i farmu, izgubivši mogućnost kretanja i nomadskog zivota kao u ranijim zivotima. I, napokon, sadasnji zivot u kome se ne zeni i, po obicaju, stoji sa strane trazeci odgovore na pitanja o svrsi zivota.

N: Kako te zovu u spiritualnom svijetu?

C: Nenthum.

N: Da li imas duse oko sebe?

C: Sa dvojicom sam starih prijatelja.

N: Njihova imena?

C: Raul i Sendji.

N: Da li ste vi dio neke vece spiritualne grupe?

C: Bili smo, ali sada radimo vise za sebe.

N: I sta radite u ovom momentu?

C: Raspravljamo najbolji nacin da pomazemo jedni drugima tokom nasih inkarnacija.

N: Na primjer?

C: Ja pomazem Sendji da oprost i za svoje pogreske i da prestane nositi ulogu majke-zastitnice svaki put kada se pojavljuje na Zemlji.

N: Kako ona tebi pomaze?

C: Da vidim svoj nedostatak o pripadnistvu.

N: Konretnije?

C: Pa, recimo, ona mi je bila suprugom kada su moji ratnicki dani u Japanu bili završeni. Ali, Raul voli da bude par sa Sendji i zato sam ja uglavnom sam.

N: Kako ti i Raul pomazete jedan drugom?

C: Ja mu pomazem da bude strpljiv, a on meni sa mojom tendencijom izbjegavanja socijalnog zivota.

N: Imate li vodica?

C: Njeno ime je Idis.

N: Da li komunicirate s njom?

C: Da, ali povremeno imamo svoja neslaganja.

N: Oko cega?

C: Ona se ne reinkarnira dovoljno i ja joj govorim da bi trebala da se izlozi vise trenutnim uslovima na Zemlji. Rekao sam joj da bi trebala zivjeti jedan zivot kao moj partner.

N: I kako je ona reagirala?

C: Nasmijala se i rekla da ce razmisliti o tome – ako joj mogu dokazati da bi to bilo produktivno.

(U ovom momentu Nenthum je povjerio dr Newton-u da im je Idis bila dodijeljena kada je on sa svojom prijateljima presao na nivo Grupe 3. Medjutim, njihov stari vodica iz samog pocetka je jos uvijek povremeno s njima. Priblizavanje nivou Grupe 4 je znacajno, jer tada duse dobijaju nove odgovornosti. Pocinju da preuzimaju uloge vodica za manje razvijene duse.)

N: Nenthum, reci mi da li te Idis priprema da budes vodica i da li imas interesa za to?

C: Imam interes. Zasada, ja joj samo pomazem i slijedim njena uputstva.

N: Da li imitiras njen stil?

C: Ne, mi smo razliciti. Ali ja sam samo ucenik te ne bih mogao postici sto i ona u ovoj fazi.

N: Kada je neko spreman da asistira druge duse?

C: Taj osjecaj se dobija postepeno... nakon velikog broja prozivljenih zivota. Treba znati kada je dusa u balansu i kada se moze poceti pomagati drugim dusama, u spiritualnom realmu i zemaljskom zivotu.

(U literaturi su poznati slucajevi kada su pacijenti govorili o svojim zivotima koji bi se vremenski preklapali. Povremeno bi pojedine duse zivjele i po tri zivota istovremeno. Ovi paralelni zivoti otvaraju sasvim novu dimenziju i more novih pitanja. Ocito je da dusa ima mogucnost da se dijeli u spiritualnom svijetu i ide u dva ili vise ljudskih tijela istovremeno. Spiritualno gledajuci, ovo je nacin brzeg razvoja.)

N: Da li u ovom trenutku operiras kao vodac u spiritualnom ili zemaljskom svijetu?

C: Ja sam... trenutno u dva zemaljska zivota.

N: Zivis paralelne zivote?

C: Da.

N: Gdje zivis svoj drugi zivot?

C: U Kanadi.

N: Koja je tvoja uloga?

C: Zivim u maloj ruralnoj zajednici i vodim brigu o svom mladjem bratu Billy-ju. Njegovo lice i ruke su strasno stradali u pozaru kada je imao cetiri godine.

N: Jesi li istih godina u svom kanadskom i americkom zivotu?

C: Otprilike.

N: Dakle, tvoja misija u kanadskom zivotu je...?

C: Da se brinem za svog brata. Da mu pomognem da prebrodi bol. Skoro je slijep i zbog svoj izgleda zajednica ga odbacuje. Moja uloga je da ga otvorim prema zivotu i da shvati ko je on iznutra. Citam mu i vodim ga u setnju. Drzim ga ispod ramena.

N: Koja je osnovna lekcija tvom bratu?

C: Da shvati znacenje poniznosti, a da ga zivot ne slomi.

N: Zasto se ti nisi odlucio za poziciju svog brata? Tako bi imao veci izazov.

C: Ali, ja sam vec prolazio kroz takav scenario!

N: Da li si znao unaprijed sta ce se desavati tvom bratu prije tvoje inkarnacije na Zemlji?

C: Naravno, Idis i ja smo diskutirali citavu situaciju. Ona je rekla da ce Billy-jeva dusa trebati nekoga da se brine o njoj... a s obzirom da sam ja u jednom od prijasnjih zivota imao negativno iskustvo s njim to je bila odlicna prilika za mene.

N: Imam pitanje u vezi tvoje podijeljene duse. Kako se ona dijeli?

C: Mi smo cestice... koje su nastale od jedne cjeline.

N: Sta je originalna cjelina?

C: Kreator.

N: Kada se dusa dijeli, da li svaki dio ostaje netaknut?

C: Da.

N: Da li svi dijelovi duse odlaze u fizicko tijelo kada inkarniramo na Zemlji?

C: Ne, pojeidni dijelovi duse nikada ne napustaju spiritualni realm, jer mi nismo totalno odvojeni od Kreatora.

N: I sta radi onaj dio koji ostaje u spiritualnom svijetu dok nam je dusa u jednom ili vise zemaljskih tijela?

C: On je... vise uspavan... i ceka da se ponovo sjedini sa ostatkom svoje spiritualne energije.

(Ne samo da dusa moze zivjeti vise zivota istovremeno, vec ona moze da se pojavljuje u razlicitim dimenzijama u isto vrijeme.)

N: Nenthum, reci mi o svojim spiritualnim aktivnostima izmedju zemaljskih zivota.

C: Ja znam za cetiri razlicite spiritualne oblasti.

N: Kako bi ih opisao?

C: Svijet bez ega, Svijet svog znanja, Svijet Kreacije i Ne-Kreacije i Svijet izmjenjenog vremena.

N: Da li ovi svjetovi postoji u nasem fizickom kosmosu?

C: Samo jedan. Ostali su vandimenzionalne sfere.

N: Dobro, krenimo sa Svijetom bez ega.

C: To je svijet za novokreirane duse. Mjesto nastanka.

N: Da li postoji mogucnost izbora za nove duse?

C: One nemaju slobodu izbora. Njihov karakter nastaje razlicitim nacinima na koji je energija kombinirana.

N: Zasto se ovaj nivo zove Svijet bez ega?

C: Zato sto nove duse tamo stizu bez ega. One nemaju osjecaj sebe. Tek tu duse postaju svoje svjesnosti i svrhe postojanja.

N: Dobro, i kada duse steknu svoj identitet da li onda bivaju poslone na Zemlju?

C: Ne mora znaciti. Nijedna planeta ne traje vjecno.

N: Nenthum, da li je tebi bila data mogucnost izbora drugih planeta osim Zemlje?

C: Novim dusama u tome asistiraju vodici. Meni su preporucili Zemlju.

N: Da li su ti bile ponudjene druge planete?

C: Da. Ali ti prvo pocinjes sa par lakih svijetova, bez mnogo obaveza. Tek kasnije dobijes ponudu za ovakav surov svijet.

N: Zemlju smatraju surovom?

C: Da. Na Zemlji se suocavas i sa fizickom agesivnoscu, cak i bolom i sa mentalnim izazovima.

N: Sta te posebno impresinira u vezi zivota na Zemlji?

C: Povezanost medju ljudima... dok se bore jedni protiv drugih. Ljudski mozak je prilicno unikatan.

N: Reci mi sada o Svijetu sveg znanja.

C: Ovaj svijet nije za neiskusne duse.

N: Jesi li ti bio tamo?

C: Ne, ja jos nisam spreman. Ali sam svjestan da on postoji. To je mentalni svijet planiranja i dizajna. To je finalna destinacija svih misli. Sva cula sveg zivota su koordinirana odavde.

N: Znaci, rijec je o abstrakciji najvise forme?

C: Da, to je dimenzija u kojoj se sreću i postaju moguca sva nasa nadanja i snovi.

N: Kako ti znas o tome kada nikad nisi bio tamo?

C: Mi dobijamo slicice... kao podsticaj i ohrabrenje da završimo svoj rad ovdje i pridruzimo se nasim uciteljima.

N: Gdje je onda mjesto treceg, Svijeta izmjenjenog vremena?

C: To je Svijet u koji imaju pristup sve duse. On je njihov fizicki svijet. U mom slucaju, to je Zemlja.

N: I tamo ti fizicki zivis?

C: Ne, zemaljske sfere su samo simulacija za moju upotrebu.

N: Zasto ga zovete Svijet izmjenjenog vremena?

C: Zato sto mozemo da mijenjamo vremenske sekvence kako bi mogli studirati pojedine dogadjaje.

N: Sa svrhom?

C: Unaprijediti odlucivanje u zivotu. Ovi studiji me pripremaju za Svijet sveg znanja.

N: Poslednji je Svijet Kreacije i Ne-Kreacije. Je li to tridimenzionalni svijet?

C: Da, i u njemu uzivamo.

N: Je li on za sve duse?

C: Ne. Ja tek sada startam.

N: Da li je to fizicki svijet kao i Zemlja?

C: Nesto je drugaciji. Veci je i hladniji. Manje je vode, manje oceana.

N: Ovaj svijet je udaljeniji od Sunca nego Zemlja?

C: Tako je.

N: Da li je ovaj svijet u galaksiji Mlijecni put?

C: Ne, dalje je.

N: Kada ides na taj Svijet?

C: Izmedju zivota na Zemlji.

N: Koja je najvisa forma zivota na toj planeti?

C: Male zivotinje, ne mnogo inteligentne.

N: Da li sve zivotinje imaju dusu?

C: Sva ziva bica imaju barem jednostavne fragmente umne energije.

N: Reci mi sta tvoja dusa radi na ovoj planeti?

C: Prvo vidim ono sto bih trebao da napravim .. onda kreiram objekat u svojim mislima... te pokušavam da to kopiram sa malim dozama energije. Ucitelji nam asistiraju. Treba da uvidim svoje greske i ispravim ih.

N: Ko su ti ucitelji?

C: Idis i Mulcafgil... i drugi su instruktori prisutni... koje bas i ne poznajem.

N: Reci mi sta tacno radis?

C: Mi formiramo stvari?

N: Zive stvari?

C: Jos nisam spreman za to. Eksperimentiram sa bazicnim elementima, vodikom i kisikom... stvaramo planetarnu materiju... stijene, zrak, vodu... sve u malim razmjerama.

N: Da li vi ustvari kreirate bazicne elemente naseg kosmosa?

C: Ne, ja koristim samo elemente koji su nam dostupni.

N: Kako?

C: Uzimam dostupne elemente i dodajem im svoje energetske impulse... i oni se mijenjaju.

N: U sta?

C: Ja sam dobar da stvaram stijenje...

N: Kako stvaras stijenje sa svojom energijom?

C: Trebas da naucis da zagrijes i ohladis... prasinu... i da je ocvrstnes.

N: Da rezimiram. Tvoj rad se sastoji od ucenja kako da kreiras koristeći toplotu, pritisak i hladjenje tvog vlastitog energetskog strujanja?

C: Otprilike tako.

N: Ti dakle ne proizvodis kamen i vodu putem kemijskog procesa?

C: Ne, moj posao je da transformiram stvari putem energetskih promjena. Ja se igram sa frekvencijama i doziram svoju energiju. Nije lako, ali niti isuvise komplicirano...

N: Nije komplicirano?! Ja sam mislio da priroda cini te stvari?

C: (sa smijehom) Sta ti mislis ko je priroda?

N: Dobro, ko kreira osnovne elemente potrebne za tvoje eksperimente?

C: Kreator... i oni koji kreiraju na globalnoj skali.

N: Da, ali i ti kreiras manje objekte, kao sto je stijenje.

C: Pa mi vise imitiramo ono sto vidimo ispred sebe. Ja pokušavam i sa biljkama... ali su one isuvise komplicirane za mene.

N: I vi krecete sa manjim eksperimentima sve dok ne postaneteiskusni?

C: Tako je. Mi kopiramo stvari dok ne budemo u mogucnosti da stvaramo sve vece modele.

N: Ovo mi zvuci kao igranje djece u pijesku.

C: (sa osmijehom) Mi jesmo djeca. Mi usmjeravamo kretanje energije koja kreira kule u pijesku.

N: Da li su i ostali clanovi u tvom razredu iz tvoje originalne spiritualne grupe?

C: Neki jesu, ali vecina ih je sa razlicitih strana spiritualnog svijeta.

Spiritualno iskustvo nije uvijek lako prevesti na nas ljudski jezik. Zivljenje u "Svijetu izmjenjenog vremena" o kome govori jedna od iskusnijih dusa, moze znaciti zivot u stvarnoj realnosti. A svi ostali svijetovi mogu izgledati kao iluzija.

Sve do momenta dok lekcije iz zemaljskog zivota ostanu iza nas. I nasa dusa zauvijek napusti ovu Planetarnu iluziju.

Izvor/Kreator (4)

Kako prepoznati onaj mali procenat starih i naprednih dusa na Planeti?

Da li su to istaknuti naucnici koji bljesnu na svjetskoj sceni i revolucionarno unaprijede nivo znanja u drustvu? Da li su to umjetnici koji se ubjedljivo izdvajaju svojom originalnoscu i kreativnoscu? Da li su to visokomoralni pojedinci koji se javno protive svakodnevnim nepravdama? Da li su to "parapsiholozi", "bioenergeticari" i druge osobe sa talentima da vide i cuju sta se desava u spiritualnom svijetu? Ili, pak, visokopozicionirani religijski lideri koji dnevno utjecu na zivote stotine miliona ljudi diljem Planete?

Odgovor je negativan.

Najrazvijenije i najiskusnije duse koje se trenutno nalaze u fizickim tijelima ne treba traziti iza istaknutih imena i prezimena. Njihova uloga nije da mijenjaju svijet.

Svoje posljednje boravke u ljudskom tijelu ove duse koriste za zavrсна, "fina" podesavanja. Za male korekture koje ce ih dovesti do "Zemaljske diplome". To su bica sa periferije, koja zive u malim zajednicama.

Njihova osnovna odlika je strpljivost. Hvatanje ukostac sa dnevnim problemima. Prodoran pogled. Ljubaznost i razumijevanje za probleme drugih. Nesebicnost. Skromnost.

Srecemo ih kao medicinske sestre i pomocno osoblje u javnim bolnicama. Ili, nastavnike u skolama za hendikepiranu djecu. Ili, kao socijalne radnike koji pomazu siromasnim, oboljelim, ovisnim od droga, beskucnicima, svima onima zaboravljenima i otpisanima.

Gospodja tridesetih godina, visoka i mrsava, crvenokosa, radi u medicinskoj ustanovi sa ovisnicima od droga. Tokom svojih meditacija dosla je do zakljucka da joj se dusa nalazi vec dugo na Zemaljskim prostorima. Slijedio je susret sa doktorom Newton-om i nekoliko hipnotickih regresija.

Tokom hipnoze ona je govorila o vrlo naprednim kosmickim dusama, ciji je zadatak da pronalaze adekvatna fizicka tijela za mlade duse na razlicitim planetama. One su analizirale uslove na Zemlji u periodu od preko milion godina. A tek prije 150.000 godina odlucile su da je vrijeme sazrelo da prve duse pocnu da naseljavaju homo sapiensa.

Ona je takodje govorila i o drevnim zemljama koje se ne mogu identificirati modernom geografijom. Planinske vrhove na Azorima pominjala je kao ostatke potonulog kontinenta Atlantide.

Slijede izvodi sa nekoliko hipnotickih sesija i dijalog sa dr Newton-om:

N: Koje je tvoje spiritualno ime?

T: Tes.

N: Kako izgledas u spiritualnom svijetu?

T: Kao blistavi svjetlosni fragment.

N: Koja je boja tvoje energije?

T: Nebesko plava.

N: Ima li primjesa nekih drugih boja?

T: Zlatne... ne bas puno.

N: Kako boja utice na nivo spiritualnog razvoja?

T: Intenzitet mentalne moci raste sa tamnijim nijansama boje.

N: Odakle dolazi najintenzivnije svjetlo?

T: Znanje nam dolazi iz Izvora. Nase energetsko svjetlo je spojeno sa Izvorom.

N: Kada kazes Izvor – mislis Bog?

T: Ta rijec je dosta zloupotrebljavana.

N: Kako?

T: Ljudi je isuvise personaliziraju.

N: Da li sve duse spiritualno napreduju istim tempom?

T: Ne, jer postoje razlike u njihovom karakteru.

N: Ali, ako je bazicna spiritualna energija ista, zasto su duse razlicite po karakteru?

T: Zbog njihovih razlicitih iskustava u fizickom zivotu. Ova iskustva ih mijenjaju, dodaju nove sastojke, prave nove miksove.

N: Znaci to je svrha inkarnacija?

T: Inkarnacija je vazan instrument, tako je. Neke duse su motiviranije da prosire svoja iskustva. Kada prodju kroz mnoge zivote i razlicite situacije oni uvecavaju vlastite potencijale.

N: Da li je ispravno reci da je spiriutalni svijet glavni centar za ucenje dusa?

T: To je centar za procjene i nalize, ali napredak je u rukama samih dusa.

N: Tvoji ucenici koji su sada na Zemlji, da li oni znaju da si ti njihov vodac i da si uvijek s njima?

T: (smije se) Neki su svjesniji od drugih, ali svi oni osjecaju moju prisutnost.

N: Tes, ti si trenutno na Zemlji kao zena. Da li si u kontaktu sa dusama iz tvoje grupe?

T: Naravno.

N: Reci mi s cime imas najvise problema sa ljudima na Zemlji?

T: Sa njihovim strahom. S njima se ne moze komunicirati kada nekontrolirano izbacuju negativnu energiju oko sebe. S druge strane, moram biti oprezna da im ne pomazem isuvise, jer bi im zivot bio isuvise lagan. Oni moraju sami rijesavati zivotne izazove.

N: Tes, zelio bih te pitati nesto drugo. Da li tvoja dusa koristi svijetlo, toplotu, pritisak i energiju kretanja da bi kreirala zivot na drugim planetama?

T: Pa... ti znas o tome?

N: Mozes li mi reci sta si dosada kreirala?

T: Ja sam dostaiskusna sa ribama.

N: Kreiras citavu ribu sa svojom mentalnom energijom?

T: Ti mora da se salis. Ja sam tek na embriju.

N: Da li radis na jednoj ili vise planeta?

T: Na vise od jedne.

N: Kada duse pocinju da kreiraju zivot oni startaju sa mikroorganizmima?

T: Da, sa malim celijama, i to je vrlo tesko nauciti. Treba znati kako mijenjati molekule.

N: Znaci da vi kreirate nove kemijske spojeve mijesajuci osnovne molekularne elemente sa svojim energetskim tokovima?

T: (klima glavom)

N: Dakle duse koje ovladaju procesom kreiranja zivota moraju i da nauce da dijele celije i da im daju DNA instrukcije. Da li to radite sa slanjem cestica energije u protoplazmu?

T: Da i to treba da kooridniramo sa suncevom energijom.

N: Zasto?

T: Jer svako sunce ima razlicite energetske efekte na svijetove oko njih.

N: Pa zasto biste se vi mijesali u normalni prirodni proces i onime sto bi ta sunca svakako uradila sa svojom planetama?

T: Mi se ne mijesamo. Mi analiziramo nove strukture... mutacije... i razmatramo najbolja rjesenja za razlicita sunca.

N: Kada se zivot na planetama razvije sta je vas slijedeci zadatak?

T: Planete sa gostoljubim uslovima za zivot imaju svoje duse koje ih prate i usmjeravaju.

N: Kako duse mogu utjecati na biologiju planeta koje evoluiraju milionima i milijardama godina?

T: Vrijeme za nas nije isto sto i za Zemljane.

N: Da li ti mozes da kreiras sunca u nasoj galaksiji?

T: Ne, ja sam jos daleko od toga. Za tako sto treba zajednicka energija mnogih *mudrih dusa*.

N: Reci mi o drugim fizickim svjetovima.

T: Postoji mnogo razlicith skola.

N: Da li komuniciras sa dusama iz tih planetarnih skola?

T: One me ne prilace, te druge skole.

N: Reci mi barem kako one izgledaju?

T: Neke su analiticke. Druge su bazicni mentalni svjetovi.

N: Kako bi usporedila Zemlju sa tim svjetovima?

T: Zemlja je jako nesigurna. Mnogo je straha kojeg treba nadvladati. Drugi svjetovi imaju mnogo manje populacije i vise harmonije. Brojnost Zemaljskog stanovnistva je prevazislo mentalni razvoj.

N: Da li bi radije bila na nekoj drugoj planeti?

T: Ne, jer i pored surovosti i mrznje, ovdje postoji i hrabrost i suosjecajnost. Ja volim raditi u kriznim situacijama. Uvoditi red iz kaosa. Mi svi znamo da je Zemlja vrlo teska skola.

N: Znaci da ljudsko tijelo nije tako ugodan domacin za duse?

T: Postoje lakse zivotne forme. Manje konfliktne.

N: Kojih se ti sjecas?

T: Na primjer malih letecih ljudskih stvorenja na umiruцем planetu na kojem je bilo vrlo tesko disati. Sjecam se da je nocno nebo iznad vlaznih djungli bilo potpuno ispunjeno zvijezdama.

N: Tes, nas razgovor se polako blizi kraju. Zelio bih da se ponovo vratimo Izvoru – Kreatoru.

T: U redu.

N: Rekla si da je cilj svake duse da se sjedini sa Izvorom sve kreativne energije?

T: Da.

N: Da li ovaj Izvor prebiva u nekom posebnom centralnom mjestu spiriutalnog svijeta?

T: Izvor jeste *spiritualni svijet*.

N: Pa zasto onda govorite o spajanju sa centrom spiriutalnog zivota?

T: Kada smo mlade duše mi osjećamo energetska moć svuda oko nas... ali istovremeno mislimo da smo negdje na ivici zbiljevanja. Kako postajemo iskusniji tako osjećamo postojanje koncentrirane energije...

N: Kako bi opisala Kreatora ljudskom terminologijom?

T: Kao apsolutno nesebično biće... što je i naš cilj.

N: Ako je Izvor zapravo sav spiritualni svijet, da li postoji razlika između različitih galaksija i univerzuma?

T: Kreator je stvorio univerzume da se radjaju i umiru. A spiritualni svijet je sam Kreator.

N: Mi izgleda živimo u univerzumu koji se siri, zatim će se vjerovatno skupiti i umrijeti. Mi imamo vremenska ograničenja. Kako onda spiritualni svijet može postojati van vremena?

T: Zato što mi živimo u ne-prostoru koje je vanvremensko. Jedino u pojedinim kosmičkim zonama postoji realnost prostor/vrijeme. U ove zone se ulazi posebnim međjukapijama između *realnosti*.

N: Ti govoriš o univerzumima u množini. Da li to znači da duše mogu putovati u različite *realnosti*?

T: Mogu, i putuju.

N: Ti kao duša postojiš već dugo vremena. Kako sebe vidiš u odnosu na jedinstvo sa Kreatorom?

T: U početku sam osjećala migraciju i udaljevanje od Izvora. Kasnije, naše živote posvećujemo kretanju prema unutra ... prema jedinstvu.

N: To je kao proces u kome se živi organizam siri i skuplja?

T: Tako je... Izvor pulsira.

N: I ti se krećeš prema centru ove energije?

T: Nema tu stvarnog centra. Izvor je svuda oko nas... kao da smo unutar srca koje kuca.

N: Ako to srce s vremenom kolapsira da li će i sve duše umrijeti?

T: Ništa ne kolapsira... Izvor je beskrajan. I mi kao duše nikada ne umiremo. Sa našim progresom mi činimo Izvor jačim.

N: Da li je to razlog svoj kreaciji?

T: Da, Izvor nam daje život tako da možemo postati perfektni.

N: Zasto Izvor, koji je perfektan, mora da kreira manje inteligentna bića koja su imperfektna?

T: Da bi pomogao sam sebi, jer pruža mogućnost da naše duše budu perfektnije.

N: Da li su se neke duše odlučile na pobunu i tako načinile originalni biblijski grijeh?

T: To je glupost. Mi smo kreirani da se uzdignemo na nivo perfekcije.

N: Dakle, Izvor namjerno stvara imperfektna bića i nesavršene životne forme za ove duše... i posmatra šta će se desiti... kako bi one eventualno postale perfektnije?

T: Da, i mi vjerujemo u ovaj proces povratka ka Izvoru. Bića treba da gladuju da bi znali cijeniti hranu. Trebaju osjetiti hladnoću da bi

znali cijeliti toplotu. Trebaju biti djeca da bi znali vrijednost roditelja... Ove transformacije nam daju svrhu.

N: Ako nase duse ne bi osjetile fizicki zivot, da li bi ikada saznale o ovim stvarima o kojima mi govoris?

T: Mi bi znali *za njih*, ali ne bi sustinski znali *o njima*. To je kao da nekom kazas da svira muzicku skalu na klaviru sa samo jednom notom.

N: I, na kraju, mislis li da Izvor nije poceo sa procesom kreiranja zivota u svemiru, da bi se vremenom i on sam skupio i nestao?

T: (sa uzdahom) To je vjerovatno i svrha ovog citavog procesa.

Krenuli smo od Zemaljskih zivota i, putujuci kroz razlicite dimenzije, dosli do geneze same svemirske kreacije. Do odgovora o pocetku i svrsi beskrajnog procesa razvoja i transformacija.

Nasa destinacija je perfekcija.

Jedinstvo sa Izvorom.

Moje iskustvo hipnoticke regresije (5)

Edward John Wilson je hipnoterapeut sa reputacijom od preko 26.000 hipnoza tokom svoje karijere.

Docekala me je skromna i udobna kancelarija u mirnom, centralnom dijelu Houston-a. Edward je upravo zavrrio sesiju sa djevojkom dvadesetih godina, sa primjentim viskom kilograma. To je vjerovatno bio razlog njene posjete.

S vrata mi je pružio ruku izgovarajući: “Ti mora da si Sem”. Ugodan, duboki glas kakav i dolikuje hipno- i psiho-terapeutu.

Pripremio je mikrofonski i kasetofonski. Obavili smo uvodni razgovor, upoznali se.

Edward: S obzirom da si dosta citao o hipnozi, necu davati puno objasnjenja. Ti znas da postoji nekoliko nivoa hipnoze i da hipnotizer nema puno utjecaja koliko duboko ces ici.

Semir: Da, znam.

E: Osoba koja se hipnotickom regresijom vraća u prošle živote može biti u dubokoj hipnozi, ali i ne mora.

S: U redu.

E: Znas li za različite metode hipnotiziranja?

S: Da.

E: Čuo si za Akasik Rekords?

S: Da.

E: I razumijes da podsvijest komunicira simbolima?

S: Da.

E: Ja imam mnogo sati vlastitih hipnotickih regresija i vraćanja u svoje prošle živote... kao i hipnotiziranja drugih ljudi. I ono što je dokazano je da sve informacije do kojih dođeš ne moraju biti fakti... oni su jednostavno simbolička prezentacija.

S: (potvrđno klimam glavom)

E: Tokom niza godina, kao najuspješniji metod u mojoj praksi se potvrdilo dobijanje informacija iz Akasik Rekordsa, jer je riječ o znanju koje seže u vječnost... A ti si danas ovdje da čuješ šta tvoja podsvijest želi da kaže. Sva ova pitanja koja si mi poslao e-mail-om, na njih možeš dobiti odgovore ako tvoja podsvijest želi da kooperira. Kao što sam ti rekao preko telefona ne vjerujem da ćemo moći na sva pitanja odgovoriti danas, tokom ovih sat i pol... (osmijeh)... ali ćemo uraditi koliko možemo.

S: O.K.

E: Hoćeš se pomaknuti prema sredini kauca?

S: U redu.

E: Sada bih želio da zaaatvoris oči.

S: (zatvaram oči, još je popodne, svijest je itekako budna, more misli mi navire)

E: Namjesti se udobno... Tako je. Ruke i noge nisu prekrizene, prsti ne dodiruju tijelo... A sada bih želio da duboko, duboko udahnes...

S: (glava mi je nagnuta naprijed, oči zatvorene, ali zjenice kao da žele da iskoče i nadju svjetlost; tijelo ipak opustam, duboko udisem...)

E: Pocijjes da se opustas... i polako ćeš postajati sve više opusteniji... Opusteniji nego inače... Bice ti sve udobnije i udobnije...

S: (sluh se potpuno usredsredio na duboki glas; ponekad mi proleti neka misao vezana za posao ili šta mogu očekivati poslije; ali se trudim da ostanem fokusiran na Edward-ove riječi)

E: ... Jos udobnije i mirnije... i eventualno ćeš osjetiti totalnu i apsolutnu relaksiranost... Opusti se... Disi prirodno i lagano... Opusti tijelo... Opusti misice... i lagano, kako osjećas da se opustas, tonućeš dublje i dublje... tako je... i osjećaćes totalnu opustenost... Tako je... Sto se više opustas, poćeš da osjećas težinu... i mirnocu.

S: (tijelo tone u laganu obamrlost, zjenice više ne igraju ispod kapaka; poneka misao proleti, ali čula su uglavnom usredsređena na njegove riječi; ruke i noge opustene, glava nagnuta narijed – jedan momenat mi to smeta, a zatim mi se čini da je to prirodan položaj)

E: Neka ti osjecaji opustenosti dodju prirodno... ne pokusavaj da se na silu opustas... sto jace pokusavas to se opustenost teze postize... zelim da jednostavno dopustis sam sebi da osjetis iskustvo laganog opustanja... zelim da osjetis stanje potpunog mira... Tako je.

S: (onaj glas u mojoj pozadini mi govori da ovo njegovo "tako je" – that's right, je jos najprijatnije i najsmirijuće sto cujem)

E: Postepeno se opustas jos vise... tones dublje i dublje.... U stanje dubljeg mira... osjecas opustenost koja se nježno siri citavim tijelom... misici se opustaju... noge su totalno opustene... osjecaj opustenosti se siri nogama... i citavim tijelom... tako je... siri se grudima... ramenima... kao divna deka komfora i relaksa koja te stiti od nesigurnosti i stresa... i mali misici tvog lica, jagodice, brada... se opustaju... totalna relaksacija postaje dio tvog uma... tako je...

S: (dio mene slusa upute, a dio, negdje iz pozadine, kao da zeli da ometa proces; u momentu me nesto zasvrbi na celu i znam da je to uobicajena reakcija svijesnog dijela koja ne dozvoljava da se stupa u kontakt sa podsvijescu)

E: ... Dopusti osjecaju opustenosti da se kreće od tvojih ramena prema ruci, prstima... i svaki momenat si sve opusteniji... i postajes svjestan toga... tako je... obamrlost tijela i opustenost... i tones sve dublje i dublje... neces zaspati... vrlo si svjestan... cujes otkucanje sata, zvukove u sobi... i zvuk moga glasa... podji jos dublje i dublje... i uskoro ces osjetiti zadovoljstvo sto ti je tako udobno... da vise ne zelis da te niko ne uznemirava... svi tvoji misici postaju tezi...i opusteniji...citavo tijelo je sve mirnije... tvoj um pocinje da osjeca ovu opustenost... i tones sve dublje... pocinjes da osjecas kao da lebdis... kao da nisi vezan za svoje tijelo... samo ti, lebdis u prostoru i vremenu... kompletno slobodan

S: (ovo mi se svidjelo kada sam cuo, ali kao da dusa nije zeljela da odmah izađe; iza kapaka je mrak, ali se osjeca dubina; tijelo je potpuno opusteno; cini mi se da Edward ide jedan korak ispred mene; iz nekog razloga sam mislio da ce on brže "preci na stvar", ali ima strpljenja i to mi odgovara)

E: ... postajes toliko opusten... osjecaj ti je vrlo prijatan...ne zelis nista da mijenjas... raspolozenje ili stanje mira u kome se nalazis... ovaj divan osjecaj hipnoze je kao da se pripremas da zaspes... momenat prije nego ces zaspati... ali ti neces zaspati, jer si svega svjestan... ovi osjecaji opustenosti postaju dio tebe... i dok ti govorim imas komforan osjecaj duboke opustenosti... ne moras nista raditi sada, nego se opustati... i tonuti dublje i dublje... osjecaj mira... nista ti ne smeta... tako je... i ovi osjecaji nastavljaju da se sire citavim tijelom i umom... i tvoj um postaje takodje miran... opusti um... opusti ga... i dok osjecas ovu divnu opustenost nista ti ne smeta... um ti pocinje da odgovara na hipnoticke komande koje cu ti davati... i na nova iskustva...

S: (um kao da je zapljusnut valom obamrlosti)

E: Zamisli kamene stepenice... nisam siguran ima li ih 7, 12 ili 13... ali zamisli da pocinjes da se spustas niz ove stepenice... u posebno mjesto... u unutrasnjosti... posebne piramide... i sto se dublje spustas... ka zadnjoj stepenici... nalazis vrata... ogromna i teska vrata...iako su tako teska, mozes ih lako otvoriti, najmanjim dodirom... kada dodjes do vrata, reci mi da...

S: Da.

E: U redu. Otvori vrata. Udji. Sada si u Riznici Znanja (“Hall of Records”). Akasik Rekords. Ti znas o tome.

S: Da.

E: U Riznicu znanju mozes zaviriti samo tokom svog zivota... U sredini sobe je ogromna knjiga... i ne vidis kraj knjizi... Strane su ogromne... Vidis li knjigu?

S: Da.

E: Tako je. A sada bih zelio da uzmes knjigu, prodjes kroz stranice... vidis da se smjenjuju tamna i svijetla mjesta...

S: (svijetla mjesta su za razne proziviljene zivote, a tamna za zivot izmedju zivota)

E: Tamno, svijetlo, tamno, svijetlo... a onda ces naci period kada je sve tamno... koji slijedi drugi period svijetla i tame, svijetla i tame... podji na mjesto koje te privlaci...

S: (I dalje se cuje kucanje sata; “pred ocima” mi polumracna sila prostorije sa knjigom sa drvenim koricama; mjesavina crtanog filma i zamisljenih slika; knjigu ne mogu da otvorim; stranice ne vidim)

E: Da li si nasao takvo mjesto?

S: Ne.

E: Nema razloga za zurbu. Nadji mjesto koje te privlaci. Ono koje Riznica Znanja zeli da saznas... Reci mi kada nadjes na takvo mjesto. Reci mi, da, nasao sam ga.

S: (pauza)

E: Sjeti se, Sem, u riznici znanja mozes da se kreces brzinom misli...

S: (pauza)

E: Sta ti se sada dogadja?

S: Vidim knjigu, ali ne vidim stranice...

E: Nije neophodno da vidis stranice... vjerovatno i neces moci da ih vidis... zelim da odes na mjesto koje te privlaci... i kada ga nadjes onda cu ti dati instrukcije sta da uradis... ljudi rijetko vide sta je na samim stranicama...

S: (pauza)... Ne vidim slike na stranicama

E: To je u redu. Ako ne mozes da nadjes mjesto koje te privlaci, izaberi jedno. Reci mi kada si spreman.

S: (pauza)

E: Jesi li nasao mjesto?

S: Vidim sobu, ali se nista ne desava. Ocekujem da se nesto desi, ali se nista ne desava.

E: U redu. Zamisli knjigu. Izaberi mjesto. Stranicu sa svjetlom. Hocu da udjes u stranicu... i naci ces se u razlicitom svijetu... Napolju je svijetlo, zar ne.

S: Svijetlo je.

E: Vrlo dobro. Pogledaj dole, ispred sebe. Sta vidis?

S: (pauza)

E: Vidis li sebe?

S: Ne.

E: Pokusaj da se vidis. Kako si obucen?

S: Ne mogu se vidjeti.

E: U redu. Sacekaj. Zamisli da se vidis. Ponekad treba vremena za to.

S: (pauza)

E: Ako zamislis noge... sta bi bilo na njima.

S: Bose noge.

E: A iznad?

S: To je sve sto vidim.

E: Sve sto vidis su bose noge. Vrlo dobro. Vidis li sada svoje tijelo? Da li nosis odjecu?

S: Da.

E: Koju vrst odjece nosis?

S: (pauza)

E: Jesi li obucen kao musko ili zensko?

S: Musko.

E: Musko?

S: Iz Srednjeg Vijeka.

E: Vrlo dobro. Odlicno. Odlicno. Sta vidis oko njega?

S: Vidim ga na konju.

E: Na konju je? Vrlo dobro.

S: Ima tanke, crne brkove.

E: Vrlo dobro.

S: Smedji sesir.

E: Odlicno.

E: Na konju je, nosi smedji sesir, ima crne tanke brkove. Je li tako?

S: Jeste.

E: Koje je boje konj?

S: Crn.

E: Vrlo dobro. Da li se konj mice ili stoji?

S: Sporo se krece.

E: Konj je crn i krece se sporo...

S: U sumi je...

E: U sumi?

S: Odavno...

E: Odavno, tako je...Vrlo dobro.

S: Zgodan je... u doba Srednjeg vijeka.

E: Tako je. Gdje ide ovaj covjek?

S: (pauza) ... ispred mene je.

E: Gdje ide?

S: (pauza) Gubim ga...

E: Ako hoces idi naprijed kroz vrijeme i vidi gdje ide... Jesi li ti taj covjek sa crnim brkovima?

S: (pauza)

E: Ili je on covjek ispred tebe?

S: On je ispred mene, ali osjecam nesto vrlo blisko u vezi njega...

E: Vrlo blisko... Hoces da odes naprijed kroz vrijeme i vidis gdje je otisao?

S: Da.

E: Podji kroz vrijeme i vidi gdje je otisao... Da li je jos neko s vama?

S: Samo on... ali me ne vidi.

E: Vrlo dobro.

S: Mice se naprijed... Vidim ga otraga sada...

E: Mozes se kretati kroz vrijeme i vidjeti gdje odlazi, ako hoces.

S: Opet ga gubim...

E: Gubis ga... Ako si ti ovaj covjek, da li si ozenjen ili ne?

S: (pauza)

E: Ako si to ti, da li si ozenjen ili ne?

S: ... ne znam, izgubio sam ga

E: Doci ce on. Zovni ga da se vrati, on ce se vratiti.

S: (pauza)

E: Ima razlog zasto se njegov lik pojavio. Ima nesto sto on hoce da znas o njemu. Sta mislis sta je to?

S: Nisam siguran da li je stvaran... ili samo plod moje maste...

E: Ima razloga zasto se on pojavio...

S: Njegovo lice je bilo tako jasno...

E: Sta mislis sta je on zelio da ti znas o njemu?

S: Zelio je da znam da je on zivio tada...

E: I sta jos...

S: Da je bio veoma lijep...

E: I jos...?

S: Isao je negdje.

E: Tako je. I sta jos?

S: Njegov izgled je kompletno drugaciji od moga danas... lice, brkovi...

E: Je li zelio da znas da li je sretan?

S: Tako je izgledao.

E: Da li je zelio da znas da li je imao familiju i djecu?

S: Ne znam to.

E: Da li bi on zelio da ti to znas?

S: Vjerovatno.

E: Mislis li da je imao porodicu?

S: Pokusavam da dobijem odgovor od njega, ali ga nemam...

E: Ali ti mislis da je on imao porodicu?

S: Da.

E: Sta znas o njegovoj porodici?
S: Da oni nisu u njegovoj blizini... u blizini sume.
E: Imao je djecu?
S: Da.
E: Koliko djece?
S: Dvoje... I mada je bio daleko od njih, izgledao mi je sretan.
E: Reci mi o djeci.
S: Dva sina.
E: Kako se zovu?
S: (pauza) ... Imena mi ne izgledaju u redu... ali Majk i Dzeki je ono sto cujem. Jednostavno su mi se pojavila u glavi.
E: U redu. To mozda i nisu njihova prava imena, ali su dovoljno blizu pravim imenima. Kako se on zove?
S: John.
E: John?
S: Imena mi se ukazu odmah nakon sto me pitas za njih.
E: Vrlo dobro. Odlicno. Odlicno. Cime se John bavi?
S: Dosta je bogat. Prilicno je bogat.
E: Na koji nacin.
S: Nema briga.
E: Ima li posjede, biznis...
S: Zemlju... kucu.
E: Sta radi sa zemljom?
S: (pauza)...To mu je ostavstina.
E: Sta radi sa zemljom?
S: Ljudi rade za njega... To je otprije 200-300 godina.
E: I sta ljudi rade?
S: Vidim svinje.
E: Uzgaja svinje?
S: I krave.
E: Dio zemlje koristi za zitarice.
S: Kukuruz.
E: Odlicno... iz koje je zemlje John?
S: Engleske.
E: Odlicno.
S: Vidim njegovu odjecu. Cista je. Smedji pulover, bijela kosulja... nema briga...
E: Nema briga... vrlo dobro. Ima li suprugu?
S: Ima.
E: Kako se ona zove?
S: Marija (Mary).
E: Hoces li da odes naprijed kroz vrijeme?
S: Da.
E: Vrlo dobro. Podji naprijed i vidi sta John zeli da ti pokaze.
S: On je na svojoj drvenoj terasi, ispred kuce. Sjedi. Sada je star.
E: Star je?

S: Djeca su otisla... Kuca nije kao prije... oronula je... stara.
E: Nije vise kao prije?
S: Da... I on je svjestan da zivot prolazi tako brzo.
E: Svjestan je prolaznosti zivota, je li tako?
S: Da?
E: Sta jos John zeli da znas o njegovom zivotu?
S: Pita se sta je ostavio iza sebe... osim djece ne vidi mnogo korisnog.
E: Pita se, dakle, sta je ostavio buducim pokoljenjima? Sta jos zeli da znas o njegovom zivotu?
S: Postavlja si pitanja... filozofske prirode... ne toliko ljudi razmislja o tim pitanjima...
E: Tako je. Koja su to pitanja?
S: O svrsi zivota.
E: O svrsi zivota?
S: Na kraju je... sve tuzno.
E: Tuzno?
S: Stvari su tako tuzne...
E: Tuzne.
S: Postaje tamnije ispred kuce.
E: Da li John umire?
S: Da, on je na samrtnoj postelji sada.
E: Da li on zeli da iskuis njegovu smrt?
S: S njim je samo njegova supruga.
E: Da li zeli da iskuis proces umiranja?
S: Ne znam.
E: Sigurno je, ako to zelis. Sigurno je za tebe.
S: (pauza) Kada umire... on je samo jedan od mnogih... koji umiru... koji odlaze...
E: Hoces li da ga pratis u mjesto izmedju zivota?
S: To bih zelio.
E: U redu, hajde za njim. Gdje odlazi nakon smrti?
S: Gore... ali nisam siguran da li ovo samo zamisljam ili je to stvarno...
E: Nema veze da li zamisljas... i ako zamisljas to je ono sto ti podsvijest daje.
S: Napusta kucu... odlazi...
E: Odlazi gore... Gdje tacno odlazi?
S: ... Kao da ga nesto usisava...
E: Usisava?
S: Kao da neko usisava njegovu dusu... jako... on ne kontrolira u kom smjeru ide... jednostavno odlazi...
E: Dakle, on nema kontrole... nesto ga vuce? Gdje onda odlazi?
S: (pauza, smijesak) Pokusava da se okrene unatrag...
E: Unatrag?
S: Bio je njegov sprovod, ali je trajao manje od sekunde...
E: Gdje onda odlazi... gdje je usisan?

S: (pauza) Ogromno mjesto... ali ne razaznajem neki odredjeni oblik...

E: Ogromno mjesto... Da li je netko drugi tamo?

S: Ne jos.

E: U redu, ne jos.

S: Ocekujem da cu vidjeti nekoga...

E: Nekoga?

S: Nekoga koga znam.

E: Onda ce se ta osoba pojaviti.

S: (pauza)

E: Ko se pojavljuje?

S: Zensko.

E: Zensko? I ko je ona?

S: (pauza)... zensko koju obicno vidim... ona je uvijek tamo kada ja dolazim...

E: Ona je uvijek tamo kada ti dolazis?

S: I znam sta me sada ceka... ici cemo kroz moj zivot.

E: Aha, ici cete kroz tvoj zivot! Je li ona tvoj spiritualni vodici?

S: Da.

E: I kako se ona zove?

S: Tina... Pokusavam da cujem neko drugo ime, ali je ovo jedino koje sam cuo.

E: Tina, vrlo dobro. Zelis li da prodjes kroz svoj zivot sa Tinom?

S: Mozemo...

E: Prodzi kroz taj zivot ako hoces...

S: Sve je izgledalo tako lako u mom zivotu... citav zivot je bio lagan.

E: Sve je bilo lagano.

S: Nije bilo izazova...

E: Bez izazova... je li tako?

S: Da... pitam je zasto je sve bilo tako lako... jer ne mozemo (spiritualno) napredovati bez izazova.

E: I sta ona kaze?

S: Podsjeća me na vrijeme prije ulaska u tijelo... i nas dogovor... takodje kaze da sam trebao uciniti mnogo vise u tom zivotu...

E: Trebao si uciniti vise?

S: Da... Kaze da nisam preuzimao dovoljno odgovornosti na sebe...

E: Nedovoljno odgovornosti?

S: Da.

E: Jos nesto sto trebas da analiziras s njom?

S: Znam da cu imati dosta vremena da analiziram... ali mnogo vise vremena cu provoditi s drugima raspravljajuci sto smo trebali, a sta nismo ucinili...

E: Vrlo dobro.

S: I jedva cekam da vidim svoje prijatelje.

E: Da.

S: Vise volim da sam s njima nego ovdje provodeci vrijeme u analizi... drago mi je biti s njima...

E: Da... Nasa vecerasnja sesija se blizi kraju. Ima li jos nesto sto treba da cujes od Tine... prije nego se vratis?

S: (pauza) Njoj ne smeta sto imamo ovu sesiju.

E: Dobro. Ona te mozda i ohrabruje da je imas.

S: (pauza)

E: Jesi li zavrrio s Tinom?

S: Znam da cu ponovo s njom govoriti... vrlo skoro.

E: Vrlo dobro. Naravno, da ces govoriti s njom... Sada bih zelio da zavrzis sa stranicama knjige... izađjes iz sobe... i da se vratis u moje vrijeme... Tako je. Dobices zelju da otvoris oci... i kako otvaras oci, osjecas se dobro, odmoran, osvjezen... i zadovoljan svojim hipnotickim iskustvom...(zadovoljni osmijeh)

S: Sve je bilo tako blizu... Moja svijest je bila prisutna...

E: Imao si dosta bogato iskustvo hipnoticke regresije...

S: Odgovori su se sami pojavljivali... a slike ukazivale...

E: Sa vise iskustava, slike ce postajati jasnije, imena i mjesta preciznija... kao sto sam ti rekao podsvijest komunicira sa simbolima... Bilo je vrlo interesantno kako ti se John ukazao na konju... vrlo mocnom simbolu...

Pozdravljam se sa Edward-om. Sunce je zaslo, Houston tone u mrak.

Priprema za novi zivot (6)

I onda dodje dan kada dusa ponovo mora da napusti komfor spiritualnog svijeta i da nacini jos jedan put prema Zemaljskom svijetu.

Ova odluka nije lagana. Treba napustiti svijet mudrosti i totalne slobode... u zamjenu za surovi svijet u kojem ljudsko tijelo diktira svoje mentalne i fizicke zahtjeve.

Duse imaju slobodu da odluce kada, gdje i ko da budu u fizickom zivotu. Neke duse provode manje vremena u spiritualnom svijetu zeleci na taj nacin da ubrzaju svoj razvoj.

Nasi spiritualni vodici igraju nezaobilaznu ulogu u ovom procesu. I ne samo oni. Kao sto smo imali intervju nakon fizicke smrti tako imamo i

intervju sa spiritualnim savjetnicima o nasoj spremnosti za ponovno rodjenje.

Slucaj koji slijedi (Michael Newton, "Journey of Souls", 2 000) ilustrira tipicnu spiritualnu scenu sa dusom na nizem nivou razvoja.

N: Kada si prvi put shvatila da ces se vratiti na Zemlju?

M: Njezan glas mi se obratio rijecima: Vrijeme je, slazes li se?

N: Ko je taj glas?

M: Moj vodice. Neke od nas oni moraju pogurati kada misle da smo spremni.

N: Slazes li se da si spremna za povratak na Zemlju?

M: Da, mislim da jesam. Pripremala sam se za to. Ali ce moje studiranje na Zemlji potrajati jako dugo u zemaljskim godinama prije nego sto završim.

N: Da li si mogla ne ici?

M: Pa, jesam, ali instruktori imaju svoj nacin da nas ohrabre kada je vrijeme za to. Bez zivljenja u tijelu, studiranje traje duze.

N: Ima li slucajeva kada duse insistiraju da se vrate odmah nakon fizicke smrti?

M: Ima, ali oni ubrzo shvate da je potrebno vrijeme za odmor i analizu.

N: Kada si spremna na novu inkarnaciju, sta radis?

M: Kada se ja i moj vodice slozimo da je vrijeme onda posaljemo poruke koordinatorima.

N: Ko su oni? Zar tvoj spiritualni vodice ne sredjuje sve stvari oko inkarnacije?

M: Ne bas. On ragovara sa koordinatorima koji nam asistiraju u pregledu razlicitih zivotnih mogucnosti u Prstenu.

N: Sta je Prsten?

M: Tamo ja odlazim. Zovemo ga Prstenom sudbine.

N: Opisi ga.

M: Kruzan... koncentrirana energetska sila... vrlo intenzivna svjetlost. Usisava me unutra.

N: Bojis li se?

M: Ne, ovdje sam bila toliko puta do sada.

N: Nastavi sa opisom Prstena.

M: Okruzen je sa ekranima... koji postaju prepuni trodimenzionalnih slika, u boji, zvuku i pokretima.

N: Kakva je tvoja reakcija?

M: Posmatram zivotne panorame... mjesta... ljude. Hej, pa ja znam ovaj grad!

N: Sta vidis?

M: New York.

N: Da li si trazila da ides tamo?

M: Razgovarali smo o toj mogućnosti... Ali, Grad je izmjenjen... više zgrada, auta, i strasno je bucan.

N: Sta radis slijedeće?

M: Prolazim kroz različite vremenske periode i posmatram životne scene.

N: Zasto to radis?

M: Skeniram osnovne životne tačke... mogućnosti... događaje.

N: I dalje?

M: Zaustavljam pojedine scene kako bi mogla ući u njih.

N: Sta? Znači li to da ti postajes dio te scene?

M: Da, imam direktan upliv u akciju.

N: Na koji način? Da li postajes osoba u događaju ili ti duša lebdi iznad njihovih glava?

M: Oboje. Mogu iskusiti život kao svi ostali učesnici. A mogu ih samo posmatrati iz bilo kog ugla.

N: Dakle, mozes se kratati kroz vrijeme, u prošlost i budućnost te ulaziti i izlaziti iz pojedinih scena?

M: Tako je. Ali samo dok sam u Prstenu sudbine.

N: Ali, ako mozes vidjeti i prošlost i budućnost, u čemu je svrha novih života kada je budućnost već poznata?

M: Bojim se da ne shvatas svrhu vremena. Život je kondicionalan, vjerovatan. Nama se ne prikazuju svi mogući završeci. Dijelovi života su skriveni od nas.

N: U čemu je svrha Prstena sudbine?

M: Prsten nam pruža različite eksperimente (živote) na izbor. A tokom života na Zemlji mi tražimo rješenja na ove izazove.

Klijent sa čijom se dušom razgovara je u jednom od prošlih života bio Ruski imigrant. Nastradao je u željezničkoj nesreći u dvadeset drugoj godini. Godina je 1898. U pripremi za ponovno rođanje – reinkarnaciju – razradjuju se različite varijante pred spiritualnim vodičima. Ova će se duša ponovno roditi u New York-u 1937. godine.

Slijedi nastavak sesije hipnotičke regresije u kancelariji dr Newton-a.

N: Prije tvog dolaska u Prsten sudbine da li si razgovarao sa svojim vodičem o gradu u kome će se pojaviti?

M: Donekle. Vodič i ja smo govorili kako sam umro mlad u prošlom životu, a ja sam želio da se vratim u ovaj dinamičan grad i studiram muziku.

N: Da li si s njim razgovarao o drugim dušama, tvojim prijateljima, koji bi također mogli da se inkarniraju s tobom?

M: Naravno, to je dio cijelog procesa. Svi smo o tome razgovarali i kako ćemo organizovati okolinu u kojoj ćemo živjeti.

N: Da li možete izabrati bilo koji dio Planete gdje ćete se ponovno pojaviti?

M: Mogućnosti su otvorene... ali to zavisi i od fizičkih tijela koja su na raspolaganju.

N: Pa ako si htio da studiras muziku, zasto nisi izabrao, recimo, Pariz?

M: Nije mi bilo ponudjeno tijelo u Parizu.

N: Nego?

M: Los Angeles, Buenos Aires i Oslo.

N: I?

M: Ne svidjaju mi se, mada je bila jedna obecavajuća djevojčica u Los Angeles-u. Moj izbor je New York.

N: Detaljnije?

M: U New York-u imam izbor između dva tijela. Ipak ću se odluciti za krhkog dječaka, vrlo talentiranog, sa roditeljima koji nemaju problema sa novcem i koji će me podržavati...

N: Novac je vazan?

M: Znam da zvuči sebično... ali u prošlom životu sam bio siromasan. Ako želim da se muzički izražavam onda ću trebati odgovarajuće školovanje... a ono traži novac.

N: Misliš li da te spiritalni vodici u Prstenu navode da izabereš baš tu osobu za svoj slijedeći život? Da li si ti zapravo programiran i da li se unaprijed zna izbor?

M: Ne bih rekao s obzirom koliko vremena provodimo u spiritalnom svijetu. Tek kada se mi osjećamo spremnima onda se odlučujemo za novi život. I, plus toga, u Prstenu sudbine uvijek imamo nekoliko ponuda.

N: U redu, kada kompletiras pregled svih potencijalnih života u Prstenu sudbine, šta se onda desava?

M: Spiritalni Kontrolori komuniciraju sa mojim umom da vide da li sam zadovoljan s onim što mi je pokazano.

N: Da li su ti Kontrolori uvijek isti spiritalni entiteti?

M: Koliko se ja sjećam, jesu.

N: Da li oni na tebe vrše pritisak da se odlucis prije nego što napustis Prsten?

M: Ne. Ja odlazim svojim prijateljima s kojima još jednom o svemu detaljno razgovaramo.

Teksaski biznismen Steve je u razgovoru sa dr Newton-om saznao da je u njegovom tijelu duša pod imenom Sumus. S dušom se vodi na razgovor na temu odnosa fizičkog tijela i duševnog bica.

N: Reci mi, Sumus, koliko si procentualno ti dio identiteta, a koliki procenat otpada na ljudsko bice (Steve)?

S: Dusa cini veci dio identiteta jednog bica. Ali, ni sva fizicka tijela nisu ista. Cesto se desava da ne dodje do dobrog spoja izmedju tijela i duse.

N: Da li tvoja dusa dominira ili je ljudski mozak dominantan?

S: Na to je tesko odgovoriti, jer postoje razlike u svakom tijelu. Medjutim, bez duse bi ljudsko tijelo izgledalo prilicno napusteno.

N: Detaljnije?

S: Tijelom bi vladala samo cula i emocije.

N: Ti si znao da ce Steve biti temperamentan...

S: Da, i to je primjer da je samo mogu pogorsati situaciju.

N: Kako?

S: Pa kada je Steve u konfuziji, ja pokusavam da nadjem nekog smisla u njegovim reakcijama...

N: To mi zvuci kao da si ti stranac u njegovom tijelu.

S: Zao mi je sto odajem takav utisak. Mi ne kontroliramo ljudski mozak. Mi pokusavamo da ljudima ukazemo na moralnost... razumijevanje.

N: Da, ali vi koristite tijela i za vlastiti spiritualni razvoj?

S: Tako je. Mi dajemo i dobijamo energiju u tom procesu.

N: Reci mi zasto si originalno odlucio da uzmes njegovo tijelo?

S: Da prevladam svoju sklonost ka vodjstvu i vlasцу nad drugima.

N: I ukoliko tijelo ipak dominira drugima, sta tvoja dusa radi?

S: Povlaci se u skoljku.

Ako nam se ponekad ucini da se u nama nalaze dva entiteta, dva intelekta i dva nacina gledanja na zivot, neka nas to ne iznenadi. Gornji primjer je tipican opis simbioze koja postoji izmedju ljudskih mozdanih celija i inteligentne spiritualne energije.

Pozeljno je, naravno, da se i ljudska emocija i vjecna spiritualna energija u nama izraze kao jedno bice.

Budisti kao cilj – prosvijetljenje, vide refleksiju dusevnog ega u ljudskom egu. Neprolazne kosmicke vrijednosti se preslikavaju na prolazni zemaljski zivot.

Dusa nije uvijek u stanju da se ujedini sa ljudskim umom. Cak, naprotiv, moze se naci zapletena u ljudskim emocijama toliko duboko da nakon fizicke smrti izgubi orijentir u prostoru. Postaje opsjednuta fizickim tijelom i nedovrsenim odnosima iz proslog zivota ... da se ne smiruje ni u spiritualnom svijetu.

Koliko dusa utjece na nase svakodnevno odlucivanje? Koliko mozak koristi moc vjecnih dusevnih entiteta s kojima zivi u zajednici?

Nesumnjivo da mozemo osjetiti individualnost duse ... i individualnost ljudskog uma.

Nekada inteligentna osoba ima u sebi dusu pocetnika, zatvorenu za vanjski svijet. I, obrnuto. Napredna dusa se, sa impresivnim ciljevima ispred sebe, nadje zatvorena pred bedemom ignorantnog ljudskog mozga.

Ali, ako i pored svih otpora dusa ostaje fokusirana i doprinosi ljudskom progresu to znaci da se diže iznad ljudskog ega. Bez obzira koliko puta se pojavljuje u razlicitim tijelima, dusa svaki put iznova pronalazi istinsko Ja... Svaki korak naprijed biva pracen sa odobravanjem i podrskom iz spiritualnog svijeta.

Soulmates (7)

Dusa se konsultirala sa svojim spiritualnim vodicom i ostalim visim duhovnim entitetima oko svog buduceg zivota i misije koju treba ispuniti. Izabrano je pogodno tijelo. Ostala je jos samo jedna faza pripreme prije silaska u novo tijelo.

Nasi zivoti se mogu prikazati kao dramski komadi u kojima igramo glavnu ulogu; uz nas tu su i ostale vazne te sporedne uloge (najbliza rodbina, branci partneri, bliski prijatelji i ostali); mijenjaju se kulise po potrebi (gradovi, mjesta prebivalista i nasih putovanja, dogadjaji oko nas).

I, kao u svakoj dramskoj roli, potrebno je da naucimo ulogu i koordiniramo je sa ostalim glumcima. Upravo tu se odigrava nasa zadnja faza prije ponovne inkarnacije.

Srecemo se sa svim dusama koje ce imati utjecaja na nase zivote (i mi na njihove, naravno). Sve sto mi radimo utjece na njihove zivote i obrnuto.

Jedina razlika nasih zivota u odnosu na nepromjenljive dramske tekstove je da mi imamo mogucnost mijenjanja pojedinih poglavlja nase vlastite zivotne drame. Mozemo se sve unaprijed dogovoriti sa prijateljskim dusama u spiritualnom svijetu, ali u realnom zivotu ipak imamo mogucnost slobode izbora. Nasi zivotni scenariji su podložni promjenama.

Nasa buducnost nije fiksna. Ona je samo moguca buducnost. A tek sa nasim zivotom i svim izborima koje napravimo, zna se koju mogucu buducnost izabiramo i zivimo.

Ne moramo se nuzno pojaviti u scenarijima svih onih dusa s kojima to dogovaramo prije pojavljivanja u fizickom zivotu. Razlozi mogu biti razliciti. Isto tako neke od dusa koje bi trebali da sretnemo jednostavno ne vidimo tokom naseg zivota.

Ipak, glavni zivotni dogadjaji (izbor partnera, profesije, najblizih prijatelja) se moraju odigrati. Ukoliko se pojavi prijatelj da se oni ne dese onda se nasi spiritualni vodici "pobrinu" za to.

"Soulmates" – pojam je jos uvijek tajnovit i ljudi ga osjecaju razlicito. Najvise je uvrijezena definicija soulmates-a kao naseg perfektnog partnera, ponajcesce bracnog. To su osobe koje "prepoznajemo" kada ih prvi put vidimo i za koje znamo da su nam "predodredjene". Oni koji osjecaju da je proces reinkarnacija stvaran, pod soulmates-om podrazumijevaju ljubavi koje nas prate i s kojima se srecemo u bezbrojnim zivotima.

Ipak, budimo precizniji od ove romaticarske definicije.

U (spiritualnoj) stvarnosti, pojam soulmates-a bi mogli definisati kao najbliskiju prijateljsku dusu s kojom se srecemo u obje sfere: spiritualnoj i zemaljskoj.

Tokom beskrajnog boravka u spiritualnom svijetu u nasem krugu prijateljskih dusa (izmedju 5-20) uvijek postoje dvije-tri s kojima se najintenzivnije druzimo. S druge strane, tokom nasih bezbrojnih zemaljskih zivota, nekoliko ljudi ostavi najdubljeg traga na nas.

S nasim zemaljskim dusevnim partnerima cesto dijelimo bracu postelju... ali ne uvijek. Tokom ovog zivota nas soulmate je nas najblizi prijatelj. Koliko cemo vremenski biti skupa s njim (njom) je od sporednog znacaja. Ono sto je presudno je utjecaj koji ima na nas zivot.

Napravimo li kratki zivotni rezime i inventuru dragih likova u njemu, lako cemo otkriti koje su to duse iz naseg spiritualnog kruga.

Razmislimo koja je njihova uloga bila u nasem zivotu i koje su nam poruke nosili.

U društvu nama bliskih duša ne vidimo samo fizički drago i blisko tijelo i um; osjećamo da sa tim osobama imamo puno više zajedničkog nego što to riječima iskazujemo.

To “nesto više” je naše skriveno spiritualno znanje... naša duša zna ono što naš um ne prepoznaje. Naša duša vibrira na istoj frekvenciji kao i bliska prijateljska duša. Nas “soulmate”.

U slučaju koji slijedi riječ je o još jednoj sesiji hipnotičke regresije. Osoba opisuje trenutke prije ponovnog rođanja i aktivnosti u spiritualnoj sferi koje prethodi novoj inkarnaciji. (Služimo se sa knjigom “Journey of Souls”, dr Michael Newton, 2000)

N: Da li se približava trenutak kada ćeš napustiti spiritualni svijet i zamijeniti ga sa još jednim životom na Zemlji?

S: Da... skoro sam spreman.

N: Sta ako imaš dilema... da li možeš još uvijek promijeniti mišljenje?

S: Mogu, i to sam radio u prošlosti. Kao uostalom i svi mi.

N: Dobro, i kada si se već čvrsto odlučio da se vratiš u fizički svijet, koja je procedura?

S: Prvo moram ići na časove “prepoznavanja”.

N: Kako to mjesto izgleda?

S: To je sastanak sa ostalim prijateljskim dušama... tako da ih mogu prepoznati u životu.

N: Nastavi...

S: Kružni auditorijum... u sredini je spiker.

N: Da li lebdiš ili sjediš?

S: Zasto bi sjedio?

N: Samo pitam. Koliko je duša oko tebe?

S: Petnaestak. Oni koji će mi biti bliski u novom životu.

N: Jesu li to sve duše koje vidiš?

S: Ne, ima ih mnogo više... u drugim grupama... i oni slušaju svoje govornike.

N: Jesu li tvojih petnaestak duša svi iz tvog Kruga Prijateljskih Duša?

S: Vecina njih.

N: Da li ovaj skup nalici na onaj Odbor za doček nakon tvoje smrti u prošlom životu?

S: Ne, tada je bilo mirnije... i bila mi je samo porodica.

N: Da li su danasnji govornici tvoji spiritualni vodici?

S: Ne, to su posebne duše koje nam ukazuju na “znakove za raspoznavanje” na Zemlji.

N: Sta misliš kada kažeš “znakove”?

S: Oni nam “usadjuju” posebne znakove u nas um tako da ih imamo kao dio memorije kada budemo u ljudskom oblicju.

N: Koju vrst znakova?

S: Kao zastavice koje nam se ukazu na nasem zivotnom putu.

N: Mozes li biti jos konkretniji?

S: Kada nam se treba nesto vazno desiti, kada moramo napraviti promjene u zivotu... onda moramo da prepoznamo te zivotne znakove.

N: I ovi casovi se moraju “odslusati” prije svakog novog zivota?

S: Naravno. Moramo se sjecati malih stvari.

N: Pa zar niste pregledali sve detalje u Prstenu sudbine?

S: Detalje, ne. Ovi casovi su poslednja inventura i vazni su jer smo se svi okupili.

N: Oni koji ce imati poseban utjecaj na vase nove zivote?

S: Tako je. A danas se pripremamo, jer se inace ne bi prepoznali na Zemlji.

N: Da li je tvoj primarni soulmate ovdje?

S: Ona je tu... a tu su i drugi ljudi koje trebam prepoznati... ili koji trebaju mene prepoznati.

N: I kada ih sretnes u zivotu onda ce ti se “upaliti lampica”?

S: Neki od tih znakova izgledaju beznacajni, ali oni su prekretnica u nasem zivotu.

N: Sta ako se desi da ne reagujes na neki od znakova.? Ili ih zaboravis?

S: Postoje i drugi izbori... koji ne moraju biti uvijek tako dobri... ali, poslije ovih casova obicno ne zaboravljamo vazne znakove i zivotne prekretnice koje nas ocekiju.

N: Zasto nam nasi vodici jednostavno ne daju odgovore na sva pitanja? Zasto moramo ici na Zemlju i zezati se sa ovim znakovima?

S: Razlog je u spiritualnoj evoluciji nase duse. Nasa unutarnja moc raste kada sami otkrivamo i prolazimo kroz zivotne lekcije.

N: Reci mi koji je znak kojeg si poslednjeg dobio da memorises?

S: Srebrni privjesak... vidjecu ga kada budem imao sedam godina... oko vrata zene koja zivi u mojoj ulici.

N: Kako znas da ce ovaj privjesak biti tvoj znak?

S: Vidim njegov odsjaj na suncu... koji hvata moju paznju... moram se sjetiti toga.

N: I zasto je ova zena vazna za tvoj zivot?

S: Srescu je vozeci bicikl... ona mi se smijesi... srebrni privjesak se sjaji... pitam je za njega... postajemo prijatelji...

N: I onda?

S: Znacu je kratko vrijeme, ali to ce biti dovoljno. Ona ce mi citati i pricati o zivotu i uciti me da respektujem druge ljude.

N: Sada mi reci o najvaznijem znaku kojeg se moras sjetiti?

S: Smijeh Melinde.

N: Ko je Melinda?

S: Moja buduca supruga.

N: I sta se trebas sjecati u vezi njenog smijeha?

S: Kada je sretnem, njih smijeh ce biti kao zvuk zvoncica... Tesko mi je to opisati. Onda, miris njenog parfema kada prvi put zaplesemo... miris njenog tijela... i, naravno, njene oci.

N: Dakle, u njenom slucaju imas vise od jednog znaka?

S: Da, vise duse su se pobrinule da sam siguran kada pronadjem pravu osobu.

N: Sta je njen znak da tebe prepozna?

S: Moje velike usi... i kada je prvi put nagazim dok plesemo... i njen osjecaj kada je u mom zagrljaju.

N: Kada ti i Melinda dodjete na Zemlju da li cete zivjeti u istom gradu?

S: Ne, ja cu zivjeti u drzavi Ajova, a ona u Kaliforniji... ja cu prvo upoznati Klaru.

N: Da li te Klara privlaci?

S: Da, umalo cu je ozeniti. Ali, to bi bila greska. Mi nismo jedno za drugo, ali smo se rano poceli zabavljati, u srednjoj skoli.

N: Pa kako si onda zavrrio u Kaliforniji?

S: Klara nje htjela da idem, ali su se moji roditelji selili.

N: Da li je bio neki znak koji ti je pomogao da doneses odluku da se preselis sa roditeljima u Kaliforniju?

S: Da, moja sestra je bila ta koja je podigla crvenu zastavicu. Ona me je uvjerila da je znatno vise mogucnosti za napredak u Kaliforniji.

N: Da li vidjas svoju sestru u spiritualnom svijetu?

S: Da, ona je dio moje spiritualne grupe prijatelja.

N: Dali je Klara jedna od tvojih soulmates-a?

S: Ona je vise prijatelj.

N: Da li ti je bilo tesko da je napustis?

S: Da, a njoj je bilo jos gore. Mi smo se seksualno privlacili... Seks je jedna velika zamka na Zemlji. Ali da smo ostali skupa bilo bi nam dosadno u zivotu.

N: Da li je fizicka privlacnost bila presudna u tvojoj vezi sa Melindom?

S: Mi smo se sreli na plesu... i privukli smo jedno drugo. Ali smo osjecali da postoji nesto mnogo vise...

N: Da li ste vas dvoje svjesno izabrali bas ta tijela da bi se nasli na Zemlji?

S: Donekle... ali u nasim mislima je bila usadjena ideja o nasem uzajamnom izgledu i misiji koju cemo imati.

N: Kako je doslo do vasesg prvog susreta?

S: Mada ja nisam znao nikog u gradu, otisao sam na ples... kao da sam vodjen nekom nevidljivom rukom to vece.

N: Da li ste ti i Melinda unaprijed dogovorili scenu plesa dok ste jos bili u spiritualnom svijetu?

S: Da. Znali smo za to odranije i kada se ta scena pocela odigravati u stvarnosti znali smo da nam se desava nesto vrlo vazno. Ja sam to vece uradio nesto nekarakteristicno za mene. Dok je Melinda plesala s drugim ja sam joj prisao i zamolio za ples.

N: I kako ste se onda osjecali?

S: Kao da smo na drugoj planeti... postojala je neka prisnost dok smo plesali... kao da se nesto sudbinski odmotava za nas ... i vodi nas... nasa srca su igrala... bilo je vrlo uzbudljivo..

N: Pa zasto se onda Klara pojavila ranije u tvom zivotu?

S: To je bio lazni trag... morao sam da prevazidjem taj drugi nacin zivota. Kada sam otisao, Klara je nasla pravu osobu.

N: I da ste ti i Klara ostali zajedno, da li bi vas zajednicki zivot bio katastrofa?

S: Ne, ali ne bi bio tako dobar. Svako od nas ima primarni zivotni kurs, ali alternative uvijek postoje. A mi imamo pravo da mijenjamo glavni kurs.

Da li onda treba da “razbijamo glavu” i pretjerano se naprezemo razmisljajuci da li smo propustili neki od vaznih znakova?

Ili da se prepustimo “instinktu” koji je veza sa nasim duhovnim tijelom?

Kada vrijeme za velike zivotne odluke dodje, onda cemo pravi odgovor naci duboko u sebi. Ako nam se treba desiti nesto posebno u zivotu, onda nas to nece mimoici.

Ponovno rodjenje (8)

Katolicanstvo je trojicu Toma proglasilo svecima:

- Svetog Tomu, jednog od dvanaest apostola poznatog pod nadimkom “nevjerni Toma”, koji nije vjerovao u Isusovo ponovno ozivljavanje sve dok nije stavio prst u njegove rane;
- Svetog Tomu Becket-a, engleskog nadbiskupa iz XII stoljeca koji se borio da limitira vlast kralja Henry-ja II da bi stradao usred svoje Canterbury-jevske katedrale od ruku kraljeva cetiri viteza;
- Svetog Tomu Akvinskog (Saint Thomas Aquinas, 1225-1274) poznatog pod nadimkom “andjeoski doktor”.

Pisanje ovog trećeg, Tome Akvinskog i danas predstavlja okosnicu rimokatoličke teologije. Kao petogodišnjaka roditelji su ga dali pod starateljstvo Benediktanaca. Nesto kasnije, protivno njihovom savjetu, Toma se pridružuje Dominikancima. Njegova braca ga otimaju i drže dvije godine u zatocenstvu nastojeći mu promijeniti poglede, što on uporno odbija. Čak su mu jedno veće poslali prostitutku, ali Toma je odolio i tom iskuseњу (istjerao ju je sa gorućim drvetom iz kamina). Njegovi biografi tvrde da je nakon ove epizode Toma kleknuo i molio Boga za zaštitu uma i tijela. Pao je u lagani trans i vidio dva anđela koji su ga uvjerali da su njegove molitve imale odjeka. Zaogrnuti su ga u bijeli zaštitni omotac sa riječima: “Neka ti ovaj omotac podari vječno djevičanstvo”. I, nakon toga, Toma više nije doživio ni najmanje fizičko iskuseње.

I dok je njegova najbliža rodbina digla ruke od njega, Toma se nameće kao jedna od vodećih ličnosti u katolicizmu. Postaje doktorom nauka i počinje sa pisanjem svog obimnog opusa. Vladari se utrkuju da ga imaju blizu svom dvoru; pape ga postavljaju da vodi nadbiskupije što on skromno odbija.

Toma je u svom pisanju nastojao da pomiri vjeru i logiku. Njegova osnovna teza je vezana za egzistenciju Boga. On tvrdi da je Božje postojanje logično i da nije bio potreban nikakav uzrok da Bog nastane. Takođe, Bog je osnovni razlog za red u Univerzumu. Govoreći o čovjeku, Toma vidi ljudsko biće kao “razumnu socijalnu životinju koja stiče znanje preko svojih čula”.

Glavni razlog što pominjemo ovog zaštitnika svih katoličkih univerziteta i studenata diljem svijeta (uključivo i ovog Houston-skog University of St. Thomas), je u njegovom pogledu na postojanje duše. Naime, tokom XIII stoljeća kršćanska crkva je našla za shodno da se pozabavi pitanjem postojanja duša u nerodjenoj djeci. Generalno, postojanje duša se dopustalo u Crkvi (doduše u vrlo limitiranoj definiciji). Ali, nedoumice su stvarale abortirane bebe. Postavljalo se pitanje kada duša počinje da živi u nerodjenoj bebi. Toma Akvinski je, zajedno sa vodećim teolozima svog vremena, “odredio” da se duša nastanjuje u ljudskom biću četrdeset dana nakon zaceca.

Značaj “40 dana” prepoznavamo i u današnjim kršćanskim ritualima. I to ne samo po silasku duše u ljudski organizam, nego i po preseljenju duše sa “ovog svijeta” (sjetimo se pomena nakon 40 dana preminulim ljudima).

Debata o trenutku pojavljivanja duse u ljudskom organizmu i dalje se vodi. Zato je najbolje da to pitanje prepustimo njenim akterima - dusama.

Dusa je obavila sve pripreme za ponovno rodjenje. To je doživljaj koji je iznimno vazan. U tim momentima duse nalikuju odmornim ratnim veteranima koji se upravo pripremaju za novu bitku.

Nekoliko trenutaka pred polazak, duse jos uvijek mogu uzivati u znanju i slobodi spiritualnog svijeta. I onda slijedi adaptacija novom tijelu.

U narednom primjeru, dusa zene opisuje svoj skorasnji put prema Zemlji (dr. Michael Newton, "Journey of Souls", 2000).

N: Da li je doslo vrijeme da budes ponovno rodjena?

O: Da.

N: Sta ti je osnovno na umu dok se vracas?

O: Mogucnost da zivim u dvadesetom stoljecu. To je uzbudljivo vrijeme promjena.

N: Da li si vidjela glavne sekvence svog buduceg zivota?

O: Da, prosli smo kroz to...

N: Kako su prosli tvoji casovi "prepoznavanja"?

O: Srela sam se sa ostalim ucesnicima svog Projekta.

N: Da li su ti jasni znaci prepoznavanja?

O: Signali su odradjeni, takodje.

N: Da li si malo uplasena ili se neckas da li bi trebala ici ponovo na Zemlju?

O: Malo sam brzna o tome sto me ceka... i sto napustam svoj dom ovdje... ali sam sretna zbog nove mogucnosti.

N: Opisi mi zadnju fazu pred napustanje spiritualnog svijeta?

O: Pozdravljam se sa svima. Oni mi zele sve najbolje. Udaljavam se. Nema potrebe za zurbu. Moj spiritualni vodici Pomar mi dozvoljava dovoljno vremena da se fokusiram. Kada sam spremna, dolazi me ispratiti... i pruziti mi podrsku.

N: Cini mi se da si usredsredjena na proces ponovnog radjanja?

O: Da, to je period inspiracije i ocekivanja... novo tijelo... nova iskustva.

N: U redu, Pomar i ti ste skupa na izlazu iz spiritualnog svijeta. Reci mi sta se desava u tom momentu?

O: Pocijemo se kretati brze. Onda postajem svjesna da se Pomar udaljava... i da ostajem sama.

N: Sta sada vidis i osjecas?

O: Odlazim daleko... kroz jastuke bijeljine... sve dalje... prolazim kao kroz neku mekanu svilenu tkaninu... na nekom putu sam... idem brze i brze...

N: Nastavi, ne prekidaj!

O: Sve je zamuceno... klizem prema dole... kroz duboku tamnu cijev... osjećaj supljine... i onda... toplota!

N: Gdje si sada?

O: Osjećam da sam unutar svoje majke.

N: Ko si ti?

O: Ja sam u bebi... ja sam beba!

N: Drago mi je da si stigla sigurno u novo tijelo. Reci mi, koliko je beba stara?

O: Pet mjeseci je prošlo od zaceca.

N: Da li je ovo uobicajeno vrijeme dolaska u bebe?

O: Tokom svojih zemaljskih zivota... ja bih dolazila u razlicitom uzrastu... a sve bi zavisilo od bebe, majke i mog buduceg zivota.

N: U slucaju abortusa, da li su duse u stresu?

O: Ne, zato sto mi otprije znamo da li ce se beba roditi ili ne. Nismo iznenadjeni.

N: Pa ako se dijete ne rodi, da li je i vasa zivotna misija prekinuta?

O: Ne, zato sto je u tim slucajevima i nije bilo.

N: Da li neke abortirane bebe ne dobiju nikad dusu?

O: To zavisi koliko su stare. One koje su abortirane vrlo rano nemaju potrebe za dusama.

N: Kako provodite vrijeme trudnoce?

O: Dio vremena provodimo u bebi, a dio smo napolju, jer zna biti dosadno prije rodjenja.

N: Sta radite kada ste "napolju"?

O: Ja provodim dosta vremena sa prijateljskim dusama. Krecemo se oko Zemlje posjecujuci mjesta gdje smo zivjeli u ranijim zivotima.

N: A dok ste u bebi?

O: Radim na sinhronizaciji mog uma sa ljudskim mozgom. Moramo se naviknuti jedni na druge i raditi kao partneri.

N: Da li postoji afinitet izmedju tebe i bebe?

O: Iako sam u tijelu djeteta mi smo odvojeni. Ja pristupam vrlo sporo i oprezno. Neke stvari se ne mogu ubrzati. Definiramo veze... svaki mozak je drugaciji.

N: Postoji li konflikt sa djetetom?

O: Postoji lagani otpor u pocetku... prihvatanje nije potpuno... to je uobicajeno... dok se ne srodimo.

N: Da li ti je trebalo proci dosta zivota dok nisi naucila kako se integrirati sa ljudskim mozgom?

O: Prilicno.

N: Posto ti predstavljas cistu energiju, da li pratis elektricne mozdane veze kao neurotransmitere, nervne celije...?

O: Nesto slicno tome. Ali, mi ne prekidamo njihove regularne mozdane tokove... mi prvo ucimo specificne mozdane valove u novom tijelu. Jer, ne postoje dva ista tijela.

N: Reci mi iskreno, da li dusa zapravo okupira covjekov mozak i podredjuje ga svom dusevnom umu?

O: Ti ne razumijes. To je stapanje. Prije mog dolaska postojala je praznina i tek sa mojim prisustvom beba postaje citavo bice.

N: Da li ti donosis intelekt?

O: Mi prosirujemo ono sto zateknemo.

N: Reci mi specificnije sta dusa donosi ljudskom tijelu?

O: Razumijevanje stvari... prepoznavanje istine i znanja koje mozak vidi.

N: Da li si sigurna da te dijete ne smatra uljezom?

O: Ne, stoga sto se mi sjedinjujemo sa nerazvijenim mozgom. Beba me prepoznaje kao blizanca, prijatelja koji ce biti njen dio. Kao da je samo na mene cekala.

N: Koliko traje proces ujedinjenja?

O: Dok se potpuno ne prilagodimo jedno drugome. I, kao sto sam ti rekla, u medjuvremenu ja povremeno napustam tijelo djeteta.

N: Dokad traju ta napustanja?

O: Najcesce do pete ili seste godine. Obicno kada dijete pocne sa skolom.

N: Zar vasa duznost nije da budete uvijek sa bebom?

O: Ako stvari krenu lose – ja se vracam natrag u momentu.

N: Kako znas da beba ima problema ako se ti provodis sa drugim dusama?

O: Svaki mozak ima specificnu mozdanu frekvenciju, kao otisak prstiju. Mi znamo odmah da li se nesto lose desava sa nasom bebom.

N: Dakle ti stalno pazis na bebu?

O: Da, ali i na roditelje.

N: I sta radis ako oni uznemiruju dijete?

O: Bebu smirujem koliko mogu. A roditelje pokusavam da dodirnem krzo bebu te da i njih smirim.

N: Daj mi primjer kako mozes “dodirnuti” roditelje?

O: Nasmijavam bebu... instruiram je da pruza rucice prema njima... i da im dodiruje lice.

N: Opisi mi osjecaj u majcinoj utrobi?

O: Svidja mi se topli osjecaj udobnosti i ljubavi unutar. Najveci dio vremena prevladava osjecaj ljubavi. Ponekad osjecam i stres majke. Ovo vrijeme koristim da planiram sta cu raditi nakon rodjenja. Razmisljam o proslim zivotima i promasenim mogucnostima u tim zivotima. To mi daje podsticaj da ne ponavljam greske u novom tijelu.

N: Pa zar ti nisu blokirane sve memorije tvojih proslih zivota?

O: Amnezija starta tek nakon rodjenja.

N: I kada je beba rodjena, da li je svjesna prisustva duse i razloga sto je dusa u njenom tijelu?

O: Ne. Mozak djeteta je jos nerazvijen da bi o tome razmisljao.
N: U redu, sad je vrijeme da se rodis. Reci mi sta radis?
O: Slusam muziku.
N: Kakvu muziku?
O: Moj otac slusa ploce. To ga relaksira. Ali, ja sam malo zabrinuta za njega.
N: Zasto?
O: Zato sto on hoce sina. Ali ja cu mu promijeniti tu zelju u sekundi!
N: Znaci, ovo je produktivno vrijeme za tebe?
O: Da, zauzeta sam planiranjem sta raditi prve momente kada se rodim kao ljudsko bice. Od trenutka kada prvi put udahnem. Ovo mi je zadnja prilika za promisljanje o slijedecem zivotu. Jer, kada izađem – tada vise necu imati vremena...

Proces reinkarnacije bi ovim bio zaokružen. Sve je pocelo onog momenta kada je dusa, sa fizickom smrću, napustila tijelo i zaputila se vremenskim tunelom u spiritualni svijet. Taj put je bio postepen dok se dusa nije aklimatizirala na dusevnu slobodu i stanje sveznanja.

S druge strane, proces silaska duse u tijelo bebe se odvija brze. Ponovo imamo tunel (“crna, duboka, suplja cijev”) koji ima ulogu kapije izmedju spiritualnog i materijalnog svijeta. Vrijeme za adaptaciju se ovaj put mjeri mjesecima u majcinoj utrobi.

U trenutku rođenja te prvog bebinog placa, jedinstvo duse i tijela je vec postignuto.

Vjerna dusa i prolazni ljudski ego formiraju partnerstvo koje ce trajati jedan ljudski vijek.

Misija duse (9)

Svako je od nas rodjen sa vrlo specificnom misijom koju treba ispuniti tokom jednog zemaljskog zivota.

Ukoliko ne otkrijemo svrhu pojavljivanja duse u ovoj inkarnaciji, nas zivot ce biti neispunjen. I to bez obzira koliko znakova uspjeha u materijalnom zivotu imali.

Dosadasnji prilozi precizno opisuju covjeka kao bice koje se sastoji od dva entiteta:

- prvi je fizicko bice, homo sapiens, ljudski mozak i emocije, prolazna skoljka;
- drugi je dusa, neprolazna kosmicka iskra, sa svojim umom, voljom i memorijama, vjecno duhovno bice ljubavi i svjetlosti.

Ta dva bica su stopljena u jedno tokom zemaljskog zivota.

Ocigledno da se danasnji naziv priloga - "misija duse" odnosi na ovaj drugi, dusevni entitet.

Generalno govoreci, nasa dusa se pojavljuje u ljudskim tijelima da bi istrazila nove puteve "sluzenja" drugima (*ljubav*) i "poniranje" unutar samog sebe (*spiritualna evolucija*).

Vise je nacina na koje se moze doznati misija duse; jedan od njih je, na primjer, kroz proces hipnoticke regresije i progresije u kome se ta pitanja direktno postavljaju nasoj dusi (hipnoticari je zovu "supersvijest"). Sto smo duhovno razvijeniji to ce i odgovori biti konkretniji.

Danas cemo, pak, govoriti o kolekciji duhovnih alata, procedura i tehnika koje je razvio americki autor Mark Thurston ("Discovering Your Soul's Purpose", 11th Printing, November 1996). One pocivaju na sintezi ideja tri barda filozofije i psihologije: dr Carl Jung-a, Edgar Cayce-ja i P.D. Ouspensky-ja.

(Slijede preradjene glavne ideje iz knjige Thurston-a.)

Ne cini li vam se poznat slijedeci scenarij: "stvari u zivotu se odvijaju uglavnom zadovoljavajuce, ali osjecamo da mora postojati nesto vise". E taj elemenat koji nedostaje je nesto duboko, nedodirljivo, ali osjecamo da negdje postoji.

Cesto nam se dogadja da poistovjetimo potragu za svrhom zivota sa izborom nase profesije. I pri tome grijesimo. Da li je misija duse biti "javni sluzbenik", "direktor marketinga", "domacica", "guverner provincije"?

Profesija nam može biti draga, ali osam sati na poslu provodimo, prije svega, zbog financijske potpore našim zemaljskim potrebama.

Pretpostavimo da upornim duhovnim radom saznamo da nam je misija duše u ovom životu da naučimo “cijeniti ljepotu”. Sta nam je ciniti kada dodjemo do tog saznanja? Kako iskusiti situacije u kojima ćemo se učiti cijeliti ljepotu? Da li postoji samo jedan put? Ili ćemo prolaziti kroz bezbroj izbora od kojih svaki predstavlja novu sansu... da život živimo na nivou svijesti koji će, prije svega, biti posvećen razumijevanju ljepote?

Vratimo se korak unatrag.

Zasto su duše, generalno govoreći, na ovoj Planeti?

Priča stvaranja vraća nas u davne dane kada je Kreator stvorio duše. One su se sastojale od tri komponente: duha, uma i volje.

- *Duh* je direktna veza sa božanskom energijom;
- *Um* je kreativna snaga duše s kojom duša može započeti vlastiti proces kreacije;
- *Volja* nam daje individualnost i slobodu da kreiramo.

U trenutku stvaranja, duše su bile jedno sa Kreatorom, ali toga nisu bile svjesne. To stanje “podsvjesnog jedinstva” traje i danas.

Da bi se ostvarila nakana Kreatora, duše moraju proći dugi evolutivni put: trebaju postati svjesna individualna bića sa božanskom moći kreacije. Na taj način će postati jedno sa Kreatorom.

Kako da nas linearni mozak “svari” ovaj paradoks? Kako naša duša može biti individualna, a istovremeno jedinstvena sa Kreatorom?

Gdje se u svemu ovome nalazi odgovor na pitanje iz našeg priloga o misiji duše?

Ako je kosmička misija duše (prvo) ostvariti individualnost duše te (drugo) jedinstvenost sa Kreatorom onda možemo reći da je pola te misije već ispunjeno: jedinstvo sa Kreatorom je neosporno. Ono što nam nedostaje je da naša duša u potpunosti osjeti i izgradi individualnost.

U trenutku stvaranja dusa, nasa *volja* i nas osjecaj da smo unikatni jos nisu bili razvijeni. Trebalo je probuditi njihov potencijal. A on se najbolje razvija kroz razlicita kosmicka iskustva. Zemaljsko je jedno od njih.

Nas neograniceni dusevni um je trebao naci put da probudi nasu uspavanu individualnost (volju). U slucaju trodimenzionalne planete Zemlje izabrana su limitirana bica homo sapiens. U fizickom organizmu, bozanski *um* je ogranicen. Ali se zato *volji* ukazuje velika sansa da radi na izgradnji individualnosti.

Nasi kreativni zivotni momenti su situacije kada razvijamo individualnost: slikanje, crtez, skulptura, pisanje... ili pomoc djetetu da prevazidje strah, kreativno rjesenje problema na poslu, ili cak novi recept za jelo.

U kolikoj mjeri je putanja duse na Zemlji odredjena astroloskim utjecajem? Koliko citanje iz dlana ili numerologija moze odrediti nasu buducnost?

Ukoliko bi odgovor na ova pitanja bio "100%" onda boravak dusa u fizickim tijelima ne bi imao smisla.

S druge strane, ova znanja i vjestine se suvise cesto u praksi pokazuju tacnima da bi ih mogli zanemariti.

Odgovori iz nekoliko hiljada prorocanstava Cayce-ja sugeriraju slijedeci omjer: oko 20% ovi utjecaji odredjuju nasu buducnost. A preostalih 80% je u rukama *volje* i kako dusa koristi svoje Zemaljske sanse.

Proces reinkarnacije, dakle ponovnog pojavljivanja duse u novim tijelima, je vrlo vazan za nasu zivotnu misiju. Cinjenica da je dusa vjecna i da ce se ubrzo inkarnirati u buducnosti ce nas osloboditi limita fizicke smrti. Sa nestankom jednog tijela ne prestaje misija duse. Misija je mnogo znacajnija nego jedan zivotni vijek. Vrlo cesto je jedan zivot samo pocetak zivotne misije.

S obzirom da je zivot kontinuiran to otvara sasvim drugaciju perspektivu gledanja na svrhu covjekovog zivota u razlicitim zivotnim

dobima. Umjesto da se u poznim godinama zivota “pomirimo sa sudbinom i nemoćno priznamo da je kasno da otkrivamo šta nam je bila misija duše”, stvari se sada okreću u našu korist. Bez obzira da li imamo 65, 75 ili 105 godina nikada nije kasno da živimo u harmoniji sa misijom duše.

Na primjer, ako je svrha duše da *doneše nadu drugima*, onda se misija može ispunjavati i sa 20 i sa 70 godina. Naravno, ukoliko smo svjesni te životne misije kao dvadesetogodisnjaci onda će nam to pomoći da si odredimo karijeru. Ako smo to prepoznali tek u poznim godinama, još uvijek postoje različite životne sanse da pomognemo drugima.

Ključ u svemu je da ne zaboravljamo da se život duše (kontinuirano) nastavlja.

Svaki novi dan kosmičke sile donesu u naš život sasvim određene ljude i situacije. To su naši izazovi. U ovim situacijama se krije ključ za naš duhovni razvoj. Ako te prilike pravilno iskoristimo približićemo se ispunjavanju naše životne misije.

U nastavku pokazimo primjer nekoliko misija duše:

- biti inovator: započinjati nove stvari
- spiritualno inspirirati druge kroz umjetnost
- davati nadu drugima
- biti onaj koji će završavati/kompletirati projekte
- duševnom čistotom utjecati na sve s kojima kontaktiramo
- cijeniti ljepotu
- svojim radom donositi sintezu i stapanje

Jedan od načina za otkrivanja misije duše je slijedeći petofazni proces:

1. *Odrediti spiritualni ideal* naše individualnosti. Taj ideal je nešto što duboko osjećamo u sebi i što nas čini unikatnim: *povjerenje, kreativnost, voljeti slobodu, jedinstvo sa svim životom...*
2. *Fokusirati duševne talente* oko centra naše individualnosti. Na taj način određujemo vještine i znanja koja će nam pomoći da živimo našu misiju: *motivator, organizator, smisao za humor, inovator, harmoničnost življenja, podučavanje, sklonost prema biljkama, itd.*

3. *Postaviti različite hipoteze kroz koje nasi talenti mogu doći do izražaja: volonterski rad sa tinejdžerima, rad na harmoniji odnosa u firmi, suzbijanje sirenja droga, i sl.*
4. *Testirati hipoteze kroz primjenu. Tek u realnom životu možemo znati da li su nam se teorijski ciljevi pokazali opravdanim i da li su dio naše životne misije.*
5. *Identificirati vezu između uspješnih testova. U sintezi naših jakih strana, talenata i konkretnih životnih situacija možemo prepoznati našu životnu misiju.*

I početi je živjeti.

Nebesko prorocanstvo (10)

Knjiga koja je nesumnjivo obilježila proslu dekadu nosi upravo takav naziv: "Nebesko prorocanstvo" (The Celestine Prophecy", prvo izdanje 1993.) americkog autora James Redfield-a. Deset miliona prodatih kopija u Americi i 35 zemalja sredinom 1990-ih učinili su je svjetskim bestselerom.

Počeci su bili skromni; bez publiciteta, knjiga je prodavana u malim knjižarama, išla od ruke do ruke, preporučivana prijateljima. Kulturne i nacionalne granice su prekoracivane i *nebesko prorocanstvo* je postalo globalnim fenomenom.

Nebesko prorocanstvo sadrži tajne koje mijenjaju danasnji svijet. Bazirane na drevnom znanju, govore nam o vezi između događaja u našim vlastitim životima danas... i omogućavaju da vidimo šta će nam se desavati u godinama koje dolaze.

Kada je Warner Books (Time Warner Company) počeo printati nova izdanja slijedila je marketinska kampanja za "knjigu koja dodje u ruke jednom u životu da bi ga promijenila zauvijek".

Ukratko: u tropskim sumama Perua je otkriven drevni Rukopis koji sadrži ključne *Životne istine*. Svako ljudsko bice je predodređeno da pronikne u njih i da ih primijeni na putu ka kompletno spiritualnoj civilizaciji naše Planete.

(Radi lakšeg praćenja radnje koristicu se prvim licem tako da će nam se dozivljaji glavnog junaka još više približiti.)

Na telefonu mi je Ronda ostavila poruku da ce biti u prolazu kroz Houston i da bi se zeljela naci sa mnom na aerodromu. "Imam dva sata i mogli bi skupa rucati na terminalu D. Zelim ti pricati o drevnom rukopisu. To je misterija koja ce ti se svidjeti", glasio je ostatak poruke.

Rondu nisam vidio vec sedam godina. Pitao sam se koliko je vrijeme utjecalo na njen izgled.

Na aerodromskom restoranu zapazam guzvu u sredini sale. Dva policajca prolaze pored mene i onda se polako i ljudi razilaze. Za stolom koji je bio u centru paznje sjedi ona, Ronda. Prilazim. "Je li sve u redu? Sta se desava ovdje?", pitam je.

Ona ustaje, njeno lice je gotovo isto kao prije. Frizura drugacija, siroke usne, okrugle plave oci.

"Neces mi vjerovati", govori dok smo se prijateljski zagrlili. "Otisla sam u toalet na par minuta i u medjuvremenu je netko ukrao moju torbu."

"Sta je bilo unutra?"

"Nista narocito vazno, knjige i casopisi. Ali, nemam vremena sad za to. Zelim pricati s tobom. Reci mi sta se desava u tvom zivotu?"

"Vidis, nakon dosta napornog rada proteklih godina sada sam u fazi da zelim promjenu u svom zivotu. Valjda mi zivot u kuci na jezeru pomaze da se bolje fokusiram."

"Pa sta mislis raditi", Ronda insistira.

"Ne znam jos. Nesto drugacije."

"Izgleda da si i ti nemiran kao i svi mi."

"Valjda. Zasto pitas?"

"Pa to se nalazi u Rukopisu".

"Reci mi o tom tvom Rukopisu", sada ocito ima moju punu paznju.

Naslonila se na stolicu i pogledala me u oci. "Otkad sam napustila novinarstvo, prikljucila sam se Agenciji Ujedinjenih nacija koja istrazuje demografske i kulturoloske promjene. A moj posljednji zadatak je bio u Peruu.

"Dok sam završavala istraživanje za Univerzitet u Limi, cula sam price o starom Rukopisu koji je bio pronadjen. Doduse, niko mi nije mogao dati poblize detalje, cak ni Odjeljenja za arheologiju ili antropologiju. Pitala sam i vladine agencije, ali su oni rezolutno odbili da o tome pricaju.

“Onda sam cula i to da Vlada zapravo radi na zataskavanju da ovaj dokument uopce postoji.

“Jednom, dok sam bila na rucku u malom restoranu u Limi, prisao mi je katolicki sveštenik i rekao da je cuo da se raspitujem o postojanju Rukopisa. Nije mi kazao ime, ali je pristao da odgovori na sva moja pitanja.

Zastala je za momenat, jos uvijek me prodorno gledajuci. “Rekao je da Rukopis datira iz 600. godine prije nove ere. I da predvidja masovnu transformaciju ljudskog drustva.”

“Predvidja je, kada?”, upitao sam.

“Za drugu polovinu dvadesetog i pocetak XXI stoljeca”.

“Dakle, sada?”

“Da, sada”.

“Koja vrst transformacije?”

“Svestenik je rekao da ce doci do prave renesanse u svijesti, koja ce doduse ici vrlo sporo. Po svojoj prirodi to nije religijska promjena, nego spiritualna. Otkrivacemo nesto novo o ljudskom zivotu na ovoj planeti, sta egzistencija zapravo znaci... i to ce znanje, prema svešteniku, dramaticno promijeniti ljudsku kulturu.”

Pauzirala je, pa nastavila. “Jos mi je rekao da je Rukopis podijeljen u pojedine segmente koji su posveceni specificnim *Zivotnim istinama*. Tokom ovih decenija Rukopis predvidja da ce ljudska bica zapoceti proces postepenog pronikuca u ove *Zivotne istine* sve dok ne ostvarimo kompletnu spiritualnu kulturu na Zemlji”.

E sad sam se morao umijesati. “Ronda, mislis li da je to realno i ostvarivo?”

“Ja mislim...”

“Pogledaj oko sebe”, prekinuo sam je pokazujuci na ljude u restoranu. “Ovo je stvaran svijet. Vidis li neke spritualne promjene da se zbivaju oko nas?”

Nisam ni završio recenicu, kad se za jednim od stolova zacu svadja. Zena tridesetih godina se digla i zasula svog partnera rijecima. “Ne, problem je u tome sto ova veza nije onakva kakvu bih ja zeljela! Jel’ ti jasno? Mi nemamo buducnosti!” Bacila je salvetu na stol i otisla.

Ronda i ja smo se pogledali, sokirani sto je do ovog incidenta doslo bas u trenutku kada smo diskutirali o ljudima oko nas. Napokon se Ronda nagnula prema meni i rekla:”Ovo je stvarni svijet koji se mijenja.”

“Kako?”

“Prema Rukopisu, transformacija pocinje, prema prvoj *Zivotnoj istini*, i prema svešteniku, kao duboki osjecaj nespokoja.”

“Nespokoja?”

“Da.”

“I ka cemu to vodi?”

“To je to! Mi smo nemirni, nespokojni, nismo sigurni sta zelimo i gdje idemo. Prema Rukopisu, mi zapocinjemo da vidimo odsjaje alternativnih iskustava... momente naseg zivota koji su nekako drugaciji, intenzivniji, inspirirajuci. Ali ne znamo sta je to iskustvo i kako ga proizvoditi. I kada se vratimo u stvarnost opet nam se vrati osjecaj nezadovoljstva i nespokoja sa zivotom koji je ponovo tako obican i rutinski.”

“Znaci, po tebi, nemir i nespokoj su u pozadini ljutnje one zene?”

“Tako je. Ona je kao i ostatak nas. Svi mi trazimo punocu u nasem zivotu. I ne zadovoljavamo se vise sa stvarima koje nas vuku nadole. Ovaj nemir je u pozadini egoisticnog stava – JA na prvom mjestu – koji karakterizira poslednje dekade. I ima utjecaja na sve nas, od biznismena do ulicnih bandi.

Ponovo osjecam njene plave oci kako poniru duboko u mene. “A kada predjemo na teren odnosa muskaraca i zena, onda su partneri toliko zahtijevni da veze postaju neizdrzive. Partneri zele da onaj drugi zivi samo u njihovom egoisticnom svijetu, da radi stvari koje se sviđaju samo njemu ili njoj. I to dovodi do sukoba ega.”

“Zbog te borbe za prevlast”, Ronda nastavlja, “Rukopis govori da ce biti vrlo tesko da dvije osobe ostaju skupa duzi period.”

“To mi ne izgleda bas spiritualno”, zadirkujem Rondu.

“Isto to sam i ja pitala svestenika, na sto mi je on odgovorio da je ovaj nespokoj samo privremeni problem za drustvo i da ima svoj prirodni kraj. Kada postanemo svjesni sto je ono za cim tragamo, ono duboko ispunjavajuće iskustvo, onda cemo proniknuti u prvu *Zivotnu istinu*.”

“Dobro, sada mi reci sta je ta prva *Zivotna istina*?”

“Svestenik mi je ovako to objasnio. Prva *Zivotna istina* dolazi kada postanemo svjesni koincidencija koje nam se desavaju u nasem zivotu.”

Ponovo se blago nagnula prema meni. “Jesi li ikad imao intuiciju u vezi necega sto zelis uraditi? Donijeti neku vaznu zivotnu odluku? I pitao se kako to uraditi? I onda, kada si skoro zaboravio na to, odjedamput si sreo nekoga ili procitao nesto sto ti je dalo odgovor koji si trazio?”

Nastavila je. “Svestenik mi je rekao da se ove koincidencije desavaju sve vise i vise. I onda postajemo svjesni da nisu slucajne, nego sudbinske. Kao da nas zivot vodi nevidljiva sila. Ovo nam iskustvo moze stvoriti osjecaj misterije i uzbudjenja, a zauzvrat, osjecamo se zivlji.”

“Ovi osjecaji se sada javljaju stalno. Sve više ljudi postaju uvjereni da oni nešto znače, da nešto postoji iza ove svakodnevne kolotečine. Eto, svjesnost o postojanju ovih koincidencija je prva *Zivotna istina*.”

Gledala me je u nekom isecekivanju šta će cuti od mene, ali ja nisam ništa govorio.

“Pa zar ne vidis? Prva *Zivotna istina* je svijest o postojanju misterije koja okružuje naš individualni život na ovoj Planeti. Mi doživljavamo misteriozne koincidencije i, mada ih ne razumijemo, znamo da su stvarne. Ponovo možemo osjetiti, kao kad smo bili djeca, da postoji i druga strana života koju tek treba da otkrijemo, neki drugi proces koji se odvija iza scene.”

“Svestenik mi je još rekao da ova pojava nije nova. Ali, Rukopis govori da je razlika u tome što broj ljudi koji imaju ovo iskustvo počinje da dramatično raste od seste dekade XX stoljeća. A na prijelazu u XXI stoljeće dospijeti će se do kritične mase. A kada dovoljno ljudi prihvati ovu *Istinu* onda će citava civilizacija, kroz glasove miliona ljudi, da postavlja isto pitanje. Tek onda će i druge *Zivotne istine* da nam se otkrivaju i daju odgovore na naša pitanja...”

“I kada proniknemo u ostale *Zivotne istine*, onda će civilizacija da napravi spiritualni zaokret?”, moje pitanje je zvučalo više kao zaključak.

“To je ono što mi je svetenik rekao”.

“Cuj Ronda, ovi zaključci izgledaju dosta sofisticirani za jedan rukopis napisan 600 godina prije naše ere.”

“Jasno mi je. Ali, svetenik me je uvjeravao da je Rukopis provjereno autentičan. I da je napisan na Aramajskom jeziku, istom onom na kome je pisan i Stari Zavjet.”

“Aramajski u Južnoj Americi? Kako je dospio tamo prije 2.600 godina?”

“To nije znao. Ali mi je rekao da Crkva sputava svakog onog ko siri ideje iz Rukopisa. Zato mi nije ni rekao svoje ime.”

“Je li ti rekao koliko je *Zivotnih istina* u Rukopisu?”

“Ne, ali je pomenuo drugu *Zivotnu istinu*. Rekao je da ona više govori o pravilnoj interpretaciji skorasnje historije. I to je bilo sve.”

“Imas li možda kopiju Rukopisa?”

“Ne. Samo svoje biljeske.”

“Pa, kako dokazati da on stvarno postoji?”

Nasmijala se. “Znas, to sam i ja pitala svetenika. Odgovorio mi je da je naše iskustvo dokaz o postojanju Rukopisa. Mi smo ti koji na svom primjeru dokazujemo da su ideje iz Rukopisa isitnile.”

Vrijeme za njen let se približavalo. “Cuj Ronda, zasto si bas mene zvala da mi sve ovo ispricas?”

“Dok sam bila u Peruu i razgovarala sa svetenikom, ti si mi stalno navirao u misli. I kada sam napokon bila u prilici da se zadrzim nakratko u Houston-u, bilo mi je logicno da ti se javim.”

“Sta ces raditi u vezi Rukopisa?”

“Ne znam, valjda cu cekati da se pojavi negdje?”

“A sta ako ne ispliva na površini?”

Sada se ona nasmijala. “Dobro je, zaintrigirala sam te. Reci mi sta ces ti ciniti u vezi ovoga?”

“Valjda cu pokusati da pronadjem nesto vise.”

Ujutro mi se mnoštvo misli vrzmalo po glavi. Sta ja da radim? Mogu ostati u Houston-u i zaboraviti na Rukopis. Ili, nekako istrazivati dalje. Ko je ukrao Rondinu torbu? Neko ko je zelio da sprijeci informacije o Rukopisu?

Ocito, ovdje je bio i rizik upleten. Ipak, odlucio sam da budem oprezan i nastavim istrazivati. Nazvao sam Kelly Travel Agency; oni su mi i ranije rezervirali karte za Latinsku Ameriku. Upitao sam ih za let za Limu. Marija mi je rekla da je jedna karta upravo otkazana i da mi je moze prodati sa znacajnim popustom. U okviru paketa je i hotel u Limi. Ali, ako hocu popust... moram krenuti za tri sata.

Tri sata?

U potrazi za *Zivotnim istinama* (11)

Nakon hitrog pakiranja i voznje do aerodroma ulazim u avion u posljednjem trenutku. U sjedistu mi naviru pitanja. Gdje cu zapravo ici u Peru? S kim razgovarati?

Prva *Zivotna istina* o kulturnoj transformaciji je zanimljiva, ali pitanje je koliko realisticna. Isto vrijedi i za drugu *Zivotnu istinu* o novom historijskom vidjenju svijeta i prihvacanju koicidencija u nasem zivotu.

Nakon par sati voznje avionom ustao sam se da protegnem noge. U uskom prolazu cujem dio razgovora: "... u svakom slucaju zahvaljujem. Mislio sam, posto cesto putujete u Peru, da ste culi nesto u vezi Rukopisa".

Hm, koincidencija?

Preda mnom je covjek u kasnim cetrdesetim godinama. Koristim priliku da sjednem do njega na prazno sjediste. Predstavio sam se. I rekoh: "Izvinite, cuo sam da ste pomenuli Rukopis. Da li ste mislili na onaj koji je pronadjen u Peruu?"

Iznenadjen, rekao je da jeste. Predstavio se i on. Wayne Dobson, asistent profesora historije na njujorskom Univerzitetu.

Pitao sam ga da li je vidio Rukopis.

"Samo dio", odgovorio je. "A vi?"

"Ne, ali mi je prijateljica pricala o prvoj *Zivotnoj istini*."

"Sta ste culi o tome?"

"Pa valjda da je prva *Zivotna istina* svijest o misterioznim pojavama koje nam mijenjaju zivot i osjecaj da se odvija jos jedan proces iza scene koji upravlja tim koincidencijama."

"Ne zvuci bas moderno i "naucno", zar ne? Biste li se osjecali bolje ako bi otpisali tu ideju i vratili se svojoj zivotnoj rutini?", upitao je.

Klimnuo sam glavom.

"Nista cudno. To je generalni trend. Pa ako i ponekad osjetimo da se nesto mnogo dublje odvija u nasim zivotima, brzo se vratimo zivotnoj kolotecini. Zato je i potrebna druga *Zivotna istina* zbog historijske pozadine. Ja sam, na primjer, citav svoj zivot proveo uceci studente historiju na pogresan nacin. Ja bih se koncentrirao samo na tehnoloski napredak i naucnike koji su ga nosili."

"Pa sta je pogresno s tim pristupom?"

"Nista sto se tice razvoja tehnologije", odgovara Wayne. "Ali ono sto je stvarno vazno u svakom historijskom periodu je sta su ljudi mislili i osjecali. Trebalo mi je dosta vremena da to shvatim. Historija nije samo evolucija tehnologije; historija je evolucija misljenja. Znacaj druge *Zivotne istine* je da nam da historijsku perspektivu da bi znali tacno gdje idemo."

"Koliko ste *Zivotnih istina* dosada vidjeli?"

"Dvije. Nasao sam ih tokom mog proslog putovanja u Peru proslog mjeseca. Tamo sam sreo par koji je potvrdio postojanje Rukopisa, ali su bili strasno preplaseni da govore o njemu. Tvrdili su da je Vlada prijetila svakome ko je distribuirao kopije Rukopisa. Konobar u mom hotelu mi je rekao za svestenika koji je znao informacije o Rukopisu."

"To je interesantno. Moja prijateljica je takodje govorila o svesteniku koji je znao za te informacije."

“Mozda je riječ o istom čovjeku. Ja sam se trbao naći s njim, ali ga više nisam vidio. Na mjestu našeg susreta, u jednoj napustenoj kući, našao sam prijevode prve i druge *Zivotne istine*.”

“I šta Rukopis tačno kaže?”

“Kaže da će se na kraju drugog milenijuma, a to je sada, moći vidjeti hiljadugodišnji period kao cjelina, i da ćemo moći identificirati period preokupacije... koji se razvio u tzv. eri modernog vremena. Svijest o koincidencijama će nam pomoći da se probudimo iz tih preokupacija”

“Šta je preokupacija?”

“Zadnjih 400 godina fokus naše civilizacije se usmjerio ka ekonomskoj sigurnosti... i lažna spiritualna sigurnost Srednjeg vijeka je bila izgubljena. Opsjednutost radom je reducirala našu življenju... u kome je spiritualnost totalna potisnuta. Postali smo preokupirani. Druga *Zivotna istina* pokazuje kako posmatrati civilizaciju tokom zadnjeg milenijuma i preokupaciju ekonomskim progresom.”

“I šta je tu loše?”

“Niko ne kaže da je loše. U stvari, Rukopis i kaže da je period preokupacije bio neophodan u razvoju ljudske kulture. Ali, sada je došlo vrijeme da se probudimo iz preokupacije i ponovimo našu originalno pitanje. Šta se krije iza života na ovoj planeti? Zasto smo mi, u stvari, ovdje?”

“Mislite li, Wayne, da druge *Zivotne istine* odgovaraju na to pitanje?”

“Mislim da je vrijedno to istražiti. Nadam se jedino da Rukopis neće u međuvremenu biti uništen prije nego ga pronadjemo.”

“Zasto bi peruanska vlada unistila tako vrijedan historijski dokument? Zar se neće dicit naučna javnost?”

“Pa to upravo i radimo i to je razlog mog povratka u Peru. Ja predstavljam deset uvazanih naučnika koji su se obratili peruanskim vlastima i tražili da se Rukopis objavi.”

Wayne Dobson je bio u pravu. Zadnjih nekoliko stotina godina smo bili preokupirani našim životnim komforom i pokorjevanjem prirode; ali Planeta je toliko zagadjena da je dosla na ivicu kolapsa. Ovako se više ne može dalje. Dosli smo do klimaksa. Vrijeme je da se probudimo. Četrsto godina obsesije je kompletirano. Vrijeme je da odgovorimo šta poslije postignute ekonomske sigurnosti.

(Podsjećanje da je ovaj prilog i nekoliko narednih samo slobodna interpretacija “Nebeskog prorocanstva”, James Redfield-a, u kome glavnog junaka pratimo u prvom lice jednine.)

Sletili smo u Limu. "Koji je vas plan?", upitao sam ga.

"Prvo cu se javiti u americku ambasadu, a onda razgovarati sa naucnicima na Univerzitetu u Limi i istrazivacima koji rade na razlicitim arheoloskim nalazistima. A sta je s vama?"

"Ja nemam planova. Imate li sta protiv da vam se pridruzim?"

"Naprotiv. To sam i sam mislio predloziti."

Na putu prema centru grada primjetio sam da nas prate jedna kola. Pozurili smo prema hotelu. Dok smo izlazili iz taksija, zaculi su se pucnji. Wayne je viknuo da bjezim. Potrcao sam sto sam brze mogao. Onda sam iza sebe zacuo glas.

"Molim vas sacekajte. Vidio sam sta se desilo. Ja vam mogu pomoci. Zovem se Wilson James."

Imao je nesto smirujuce u glasu tako da sam mu povjerovao. Ocito da je latinoamerickog porijekla, ali mu je engleski gotovo bez akcenta.

"Vi ste ovdje zbog Rukopisa, zar ne?"

"Kako znate?"

"I vas prijatelj je tu iz istog razloga?"

"Da. Kako znate da smo dvojica?"

"Bio sam u svojoj sobi kada sam vas ugledao kako vas prate. Izletio sam da vam pomognem."

"Zasto?"

"Ne znam da li cete shvatiti, ali dok sam vas gledao sa prozora prisjetio sam se svog dobrog prijatelja. On je sada mrtav i to zato sto je mislio da ljudi treba da saznaju o Rukopisu. Ja sam jednostavno osjecao da vam trebam pomoci. Recite mi da li su nase vlasti znale da vi dolazite?"

"Da, Wayne je pisao nekim ministarstvima. Ali, nije mi jasno zasto bi ga neko uhapsio ili pucao u njega. Pa, on cak i nije imao kopije biljeski sa sobom."

"On ima kopije Rukopisa?"

"Samo prve dvije *Zivotne istine*".

"Nisam imao pojma da su kopije dospjele i u Sjedinjene Drzave. Gdje ih je pribavio?"

"Prilikom ranijeg putovanja dao mu ih je neki svestenik."

"Jose."

"Ko?"

"To je moj prijatelj o kome sam vam maloprije govorio. On je zelio da sto vise ljudi zna o Rukopisu. Zato je i bio ubijen u sumi u blizini svoje kuce."

"Kada se saznalo za Rukopis?"

“Prvi put je preveden prije tri godine. Ali je original u opticaju odavno, i to medju Indijancima, dok ga nije Jose pronasao. On ga je i preveo. Kada je Crkva to saznala cinila je sve da unisti original i kopije. Reci mi da li znas za prve dvije *Zivotne istine*?”

“Da. I cini mi se da ovo citavo putovanje ima neko dublje znacenje. Koicidencija slijedi koicidenciju, dogadjaj za dogadjajem.”

“To se pocinje desavati kada postanes svjestan i kada si spojen sa energijom.”

“Spojen?”

Will se nasmijesio. “To je nesto sto se pominje dalje u Rukopisu.”

Will me je odveo u skromnu kucu na periferiju grada kod svojih prijatelja. “Ti ces sigurno da ponovo ides u potragu za devetom *Zivotnom istinom*?”, obratili su mu se.

“Da”, Will je odgovorio.

“Sta su mislili time kada su te upitali za devetu *Zivotnu istinu*”, sada sam se i ja umijesao u razgovor.

“Postoje dijelovi Rukopisa koji nikada nisu pronadjeni. U originalnom tekstu je bilo osam *Zivotnih istina*, ali se pominje i deveta. Mnogo ljudi traga za njom.”

“Da li iko zna gdje je?”

“Ne”.

“Pa kako je ti mislis pronaci?”

“Na isti nacin na koji je Jose pronasao osam originalnih. Isto kao sto si i ti pronasao prve dvije *Zivotne istine* i onda nabasao na mene. Ako se neko moze spojiti i onda skupiti dovoljno energije, koicidentalni dogadjaji slijede jedan za drugim.”

“Reci mi kako da se spojim sa energijom. Koja je to *Zivotna istina*?”

“Kako se spojiti sa energijom nije posebna *Zivotna istina* vec je dio svih.”

“Onda mi reci sve *Zivotne istine*.”

“Ne ide to tako. Ti moras otkriti jednu po jednu na razlicite nacine.”

“Kako?”

“One se jednostavno dogode. A ti ih moras iskusiti tokom svog zivota.”

“Zasto sada ides u potragu za *Devetom Zivotnom istinom*?”

“Zato sto osjecam da je pravo vrijeme. Razumijem prvih osam i odlucio sam da krenem ponovo na sjever. Dok sam stajao na prozoru i pripremao se za put, osjecao sam da nesto nedostaje. Ostao sam u sobi jos trideset minuta i onda sam ugledao tebe.”

“Pa mislis li da bih ja trebao ici s tobom?”

“Sta ti mislis?”

“Ne znam”, odgovorio sam. U glavi mi se motaju Ronda, Wayne, sada Will, put u Peru. Sve je pocelo sa laganom radoznaloscu, a sada se skrivam u tudjoj zemlji, a ne znam od koga, i trazim nesto sto nisam siguran sta je. I pri tome mislim da treba da nastavim ovim putem.

“Ja cu ovdje prespavati, a ti razmisli do ujutro sta hoces.”

“Vec sam odlucio. Idem s tobom.”

Sutradan smo nocili u planinskom odmaralistu Viciente. Will mi je porucio da svakako pogledam park i cvijetnu aleju. Nesto kasnije sam primjetio neobicnu ljepotu okruzenja. Trava je bila posebno zelena i zdrava. Raznobojno cvijece i orhideje, gigantski hrastovi i citava okolina je bila posebno atraktivna, ali nisam mogao odgonetnuti sta me toliko privlaci.

“Izgleda predivno, zar ne?”, zacuo sam glas iza sebe. Zena u kasnim tridesetim godinama je stajala iza mene.

“O, da. Nisam nikada vidio ovako nesto.”

“Jesi li cuo za Rukopis?”

“Da.”

“To mi se i uciniilo. Izgleda da prikupljas energiju ovdje.”

“Kakvu energiju?”

Zastala je. “Da li znas nesto o trecjoj *Zivotnoj istini*?”

“Nista”, odgovorio sam.

“Ona opisuje novo shvacanje fizickog svijeta. Kaze da ce ljudi nauciti da vide nekada nevidljive tipove energije. A ovo odmaraliste je postalo stjeciste naucnika, biologa i fizicara ponajvise, koji su zainteresirani da studiraju ovaj fenomen.”

“Da li ti naucnici misle da je taj fenomen stvaran?”

“Nekoliko nas, da. I stoga nas kritikuju.”

“I ti si naucnik?”

“Ja sam fizicar na koledju u drzavi Maine.”

“I zasto se s vama ne slazu?”

“Prisjeti se stava nauke posljednih nekoliko stotina godina. Sistematski je istrebljivano sve sto je neizvjesno i ezotericno. Slijedili smo misao Isaka Njutna da kosmos operira kao ogromna masina i da se sve moze predvidjeti. Ali prava je revolucija nastala sa Ajnstajnom

i kvantnom mehanikom. Citav njegov rad je bio usmjeren da dokaze da je cvrsta materija uglavnom samo prazni prostor sa energetske paternima koji lete kroz taj prostor. A to ukljucuje i nas. A kvantna mehanika je eksperimentalnim putem dokazala da u kretanju najsigurnijih energetskih cestica nema zakonitosti. One se nadju tamo gdje mi zamislamo da budu. Gdje pozelimo. Ako hocemo, svaki put na razlicitom mjestu. Ovo u potpunosti negira stari mehanisticki model kosmosa. Drugim rijecima, u osnovi kosmosa je neka vrst ciste energije koja reagira na ljudsku namjeru i ocekivanje. I to je ono ka cemu nas vodi treca *Zivotna istina*.”

“Kada pocinjemo da osjecamo prisustvo trece *Zivotne istine*?”

“Sve pocinje sa opazanjem ljepote.”

“Sta to zapravo znaci. Zar nije ljepota relativna stvar?”

“Zapravo i nije. Karakteristike necega lijepog su vrlo slicne. Kada ti se nesto sviđa, oblik i boje se narocito isticu u odnosu na monotoniju okoline. Pogledaj na primjer ovo mjesto. Kao da su boje posebno izražene. A slijedeci nivo, prema trecoj *Zivotnoj istini*, je faza u kojoj se moze vidjeti energetske polje iznad ovih oblika.”

“Sarah”, neko je doviknuo. I tako sam napokon cuo ime svoje sugovornice. “Pridruzi nam se.”

Ovaj put sam se predstavio prvi. I ona meni; biolog Marjorie.

“Marjorie, kojim se istrazivanjima ti bavis?, upitao sam.

“Mi ove biljke posmatramo kao totalne energetske sisteme ukljucujuci zemlju, minerale, svjetlo, vodu, medjusobne odnose biljaka. A posebno istrazujemo utjecaj ljudske paznje na njihov razvoj. Zakljucili smo da biljke koje imaju posebnu paznju rastu znatno brze. Cak smo eksperimentisali sa istrazivacima koji su mentalno trazili od biljaka da rastu brze. Rezultati su nevjerovatni. Biljke su bivale snaznije, zdravije i vece.”

Uskoro nam se pridruzio profesor Hains sa Washington State University. On je potvrdio teze Marjorie, dodajuci da su rezultati toliko dramaticni da je rast isao izvan onoga sto se moglo realno ocekivati s obzirom na tlo i hranu.

Dok sam sluzao profesora povremeno sam gledao prema Marjorie. Moram priznati da je bila vrlo privlacna. U jednom momentu me je pogledala, odstupila i rekla da mora ici.

Sarah me je upitala iz pozadine zasto je Marjorie otisla.

“Ne znam, nisam joj nista rekao”, odgovorio sam.

“Nisi ni trebao. Marjorie moze detektirati promjenu u tvom energetskom polju. A to je bilo toliko ocito da sam i ja to vidjela odavde.”

“Promjenu u mom polju?”

“Da, u energetskom polju oko tvog tijela. Mi smo ovdje naučili da ga vidimo. Kada osoba ima seksualne misli, energetsko polje se zakovitla i usmjeri prema osobi koja je predmet privlačnosti.”

Sa zorom sam se ponovo nasao u parku. Prva osoba na koju sam nabasao bio je Phil Stone sa University of Southern California.

“Vidis li energiju”, upitao je.

“Ne”, rekoh.

“Nisam ni ja mogao u pocetku. Onda su mi rekli da moram poceti sa energetskim poljem izmedju prstiju”, zapocao je objasnjavati. “Opusti se, nasloni, dodirni svoje kaziprste i imaj plavo nebo u pozadini. Onda razdvoji prste za par centimetara. Oci nemoj fokusirati na prste vec na prostor izmedju prstiju. Reci mi sta vidis?”

“Prsti su mi malo mutni i vidim kao vlakna dima izmedju jagodica prstiju.”

“To je to!”

Spojio sam po cetiri prsta, zatim dlanove, pa laktove. Vlakna energije su se spajala i razdvajala izmedju dijelova tijela.

Onda se pojavila Sarah. “Zao mi je sto kasnim. Moj mentalni alarm me nije probudio. A sada vidim i zasto. Trebala sam ti dati dovoljno vremena da se sretnes sa Phill-om. Lani smo ja i Phill ucili istu stvar. Sada ti mozemo jos nesto pokazati.”

Stala je do njega. Ispred njih se prostiralo modro nebo. Na moje iznenadjenje prostor izmedju njih je izgledao svijetlije. Zuto, zuckasto ljubicasto.

“On vidi”, tumacio je Phill moj izraz lica.

“U redu” rekla je Sarah. “A sada pogledaj citav park, biljke, kompletnu scenu, ljepotu.”

Najedamput sam vidio svijet ocima razlicitim nego prije. Iznenadila me je ljepota citavog prizora. Ogromna stabla i nisko cvijece i rastinje odavalo je sliku harmonicnih zajednica. Oko svake biljke su se mogli vidjeti bijeli svjetlosni mjehurici koji okruzuju njihova tijela. Shvatio sam da prvi put vidim biljke u njihovoj punoj velicini i jedinstvenosti. Poceo sam da shvacam sta znaci opazati ljepotu i vidjeti energetska polja.

Treca Zivotna istina.

Borba za energiju (12)

Will i ja smo u dzipu, u Andama. Malo seoce Cula, pokraj gradica Quilabamba.

“Tamo je jos jedna netaknuta suma. Tokom puta budi budan. Koincidencije ce se desavati stalno, ali ih moras primjecivati. Razumijes?”

Klimnuo sam glavom.

Pored uskog planinskog puta smo mimoilazili benzinsku stanicu. Tamo je stajao parkiran auto sa podignutom haubom. Na cas sam pogledao smedjokosog vlasnika auta.

“Ovaj covjek lici na mog prijatelja s kojim sam radio prije pet godina”, rekoh.

Will je okrenuo auto s rijecima:”Idemo natrag da vidimo da li mu treba pomoc.”

Ubrzo smo se upoznali. Chris Reneau, porijeklom Francuz, je profesor psihologije u Brazilu. “Ja sam ovdje, u Peruu, da dodjem do sto vise informacija u vezi areheoloskog Rukopisa koji je pronadjen.”

“Mi smo ovdje iz istog razloga”, dodao sam.

“Vidio sam kopije prve i druge *Zivotne istine*. Moje je uvjerenje da se sve dogadja kao sto Rukopis kaze. Mijenja se nasa slika svijeta. Ja to zapazam u psihologiji.”

“Kako?”

“Moja oblast istrazivanja je konflikt, analiza zasto su ljudi tako nasilni. Oduvijek smo znali da nasilje dolazi od covjekove potrebe da dominira i ostvaruje kontrolu nad drugima. Ali, tek odnedavno smo poceli da istrazujemo ovaj fenomen iznutra, sa tacke gledista individualne svijesti. Zapazili smo da kada dvoje ljudi komunicira, a rijec je o milijardama komunikacija dnevno na Planeti, postoje dva scenarija: ili se osjecamo jaki nakon razgovora ili slabi. Sve ovisi od sadrzaja nase komunikacije. Stoga je nasa tendencija da mi prevagnemo u komunikaciji. Da ostvarimo kontrolu. Ako smo u tome uspjesni onda dozivljavamo psiholoski polet. Kada to prenesemo na planetarnu razinu onda dolazimo do uzroka mnogih sukoba, individualnih i nacionalnih.”

Will nas je pozvao u restoran. “Hrana je spremna”.

Mali obiteljski restoran sa cerkom i roditeljima koji sluze rucak. Djevojica je slucajno laktom gurnula casu i voda se razlila po stolnjaku. Majka je zavikala na nju na spanskom i otjerala je u kuhinju.

“Jako mi je zao”, govorila je majka na losem engleskom. “Moja kcerka je vrlo seprtljava”.

Tada je djevojka eksplodirala. Posudu sa hranom je bacila u zid i istrala iz restorana. Dosao je otac, vlasnik restorana, i on se izvinjavao.

Par minuta kasnije Chris je komentarisao: “Ova djevojica je klasicni primjer psiholoskog nasilja. Roditelji totalno dominiraju nad djetetom. I kada ona odraste njena reakcija je nasilna. I onda se desava isti proces kod nje. Preuzimanje kontrole i dominacija nad drugim, obicno djecom. I tako s generacije na generaciju.”

Tada se Will ukljucio u raspravu: “Da li ste vidjeli kretanje energije izmedju clanova familije?”

Obojica smo zastali. “Zaboravio sam da posmatram energetski tok.”
“Otac i majka su sisali energiju djevojce dok ona nije bila potpuno iscrpljena.”

Sada mi se Will obratio direktno. “Dosada si ti uglavnom slusao Chris-a. Imas li ti njemu sta da kazes?”

“Ne znam”, odgovorio sam.

“Prisjeti se kako smo ga upoznali. Vozili smo se putem i onda si vidio nekog ko te podsjeća na tvog starog prijatelja. Pokazalo se da Chris takodje traga za Rukopisom. Mislis li da je to vise od obicne koincidencije?”

“Da.”

“Mozda si ga sreo da primis od njega neke iformacije koje ce pomoci u tvom osobnom traganju. I, nije li logicno, da i ti imas nesto za njega?”

“Zvuci logicno. Sta mislis sta bi mu trebao reci.”

“Istinu.”

Tada mi se Chris obratio. “Koliko *Zivotnih istina* si dosada vidio?”

“Prve dvije su mi opisane. A onda sam otisao u Vicente park gdje sam se upoznao sa trecim. Sa sobom imam kopiju teksta. Hoces li da je pogledas?”

“To bi bilo sjajno.”

Kasnije smo nastavili diskusiju. Chris je bio odusevljen tekstom. “Trece *Zivotna istina* je sjajna. Da li su oni stvarno vidjeli ta energetska polja?

“Ne samo oni, cak sam ih i ja vidio nakon kratke vježbe.”

“Oni su dakle projicirali svoju energiju na biljke i utjecali na njihov brzi rast?”

“I na zdravstvenu strukturu biljaka.”

“Ali, ja mislim da je treca *Zivotna istina* sira od toga. Jer, citav kosmos je sastavljen od ove energije i mi mozemo utjecati ne samo na biljke vec i na druge organizme. Naravno, samo sa nasom energijom, onim dijelom koji mi kontrolisemo. Pitam se kakav je efekat nase energije na druge ljude?”

“Reci cu vam sta ja znam”, javio se Will. “Ako imate dvoje ljudi koji se prepiru oko necega, energetski tokovi su vrlo ocigledni. Onaj koji dominira situacijom uzima energiju od drugoga. Puni se na njegov racun i dobija energetski zamah. Nacin na koji se ljudi bore za medjusobnom energijom je sustina cetvrte *Zivotne istine*. Ljudi ce vremenom shvatiti da su isuvise dugo bili iskljuceni iz univerzalnog Izvora energije. A to su nadoknadjivali borbom za energiju od drugih ljudi, najcesce nesvjesno. Jer, nedostatak kosmicke energije nas je cinio slabim i nesigurnim. Preotimanje energije od drugih ljudi bi zadovoljilo nasu psiholosku glad. Ovo nesvjesno takmicenje je u osnovi svih ljudskih konflikata. Takmicenje za energiju, a time i za moc. I to ce trajati sve dok ne budemo u mogucnosti da ponovno dobijamo energiju iz drugog izvora.”

Pedesetak kilometara voznje unutar tropske sume nas je dovelo da malog samostana. Tamo sam se upoznao sa ocem Sanchez-om. Sjedimo u dvoristu ispred ogromnog stabla okruzenog niskim cvijecem; u pozadini je gusta suma.

Upitao me je da li sam citao Rukopis.

“Prve cetiri *Zivotne istine*. Sada trebam da otkrijem koji je to drugi izvor energije”.

“Hrana je prvi nacin za dobijanje energije. Ali da bi se iskoristila energija iz hrane, moramo je u potpunosti cijeniti. Ukus je samo predvorje. Zato se mi molimo prije obroka. Ne samo zbog zahvalnosti, vec da uzimanje hrane napravimo svetim iskustvom i da omogucimo da energija iz hrane udje u nase tijelo.”

Klimnuo sam glavom.

“Ali, ishrana je samo prvi korak. Kada podignemo osobnu energiju, shvatamo da je energija u svim stvarima... i onda naučimo da uzimamo energiju bez ishrane, iz naše okoline.”

Ponovo sam afirmativno klimnuo.

“Moras se otvoriti, spojiti, otici još jedan korak dalje da bi se organizam napunio. Moras imati osjećaj ljubavi za stvari oko sebe.”

“Ali ljubav je nešto što samo dodje. Ne mogu se prisiliti da nešto volim”, zaustio sam.

“Ne prisiljavas sebe da volis. Ti jednostavno dozvoljavas osjećaju ljubavi da udje u tebe. Okreni se prema stablu; osjećaj se laganim, sigurnim i spojenim sa energijom biljke.”

Fokusirao sam se na drvo. Postepeno sam se počeo diviti njegovom obliku i prisutnosti. Moje emocije su jacele i počeo sam osjećati emociju ljubavi.

Otac Sanchez je stajao par metara dalje i uskliknuo: “Dobro je. Poceo si da prihvacas energiju.”

“Kako znas?”

“Jer vidim da tvoje energetske polje raste. Kada cijenis ljepotu i jedinstvenost stvari onda primas energiju. Ali, isto tako energiju mozes i da svojevrijedno dajes.”

Sada sam se prisjetio istraživaca u Vinciente-u koji su projicirali svoju energiju na biljke i pospjesivali im rast. Ocito da je ljubav bila preduslov za davanje i primanje energije.

Sanchez je nastavio. “Kada smo spojeni sa prirodom naše energetske polje raste, mijenjaju se boje. Energetski snopovi izbijaju iz našeg energetskog polja. U tim momentima mi izvlacimo energiju iz citavog kosmosa, a ujedno je i dajemo svojoj okolini. Naše energetske polje postaje jedno sa kosmosom. Kosmos postaje naše tijelo.”

Slusao sam sa odobravanjem. On je nastavio.

“*Zivotne istine* dolaze jedan za drugim, u logicnom nizu. Prva nastupa kada uzmemo koincidencije ozbiljno, jer osjećamo da postoji nešto spiritualno iza njih. Druga nas upozorava da je bilo dosta preokupacije sa materijalnim prezivljavanjem i da se trebamo probuditi iz visestoljetnog sna. Treća definise kosmos kao cistu energiju koja reaguje na naše misli. Četvrta otkriva ljudsku tendenciju da krade energiju od drugih ljudi, jer smo ostali uskraceni za Univerzalni izvor. I, napokon, peta *Zivotna istina*, koju upravo otkrivamo, govori da nam Kosmos moze dati sve što nam treba, ali samo ako se otvorimo i spojimo s njim.”

U podnozju Macu Pikcu-a upoznao sam se sa ocem Carl-om. Nakon sto sam mu objasnio sta sam dotada naucio, upitao sam ga:

“Da li znaci da, kada pocnemo da se punimo alternativnim izovrima energije, da se koincidencije pocnu stalno desavati u nasim zivotima?”

“Da, ali to nije jednostavno kao sto mislis. Prije nego sto se mozemo permanentno spojiti sa energijom postoji jos jedna poteskoca koju moramo prevazici. A slijedeca *Zivotna istina*, sesta, se bavi upravo time.”

“Sta je to?” upitao sam.

“Moramo se suociti sa nasom losom navikom da uzimamo energiju od drugih. Svako od nas ima poseban stil pri tome. Posto to radimo uglavnom podsvjesno, prvo trebamo da identificiramo taj nas stil. Ja bih to nazvao nasom zivotnom Kontrolnom dramom. Zovem to dramom, jer to podsjeća na scenu iz filmova za koju mi pisemo scenarij, jos dok smo u ranoj mladosti. Formiramo nas zivotni stil i onda odredjujemo tok vlastitih zivotnih scena u kojima se ponavlja jedna te ista drama. Rezultat te drame je manipulacija energijom i borba da se energija preotme od drugih. Zbog svega ovoga nas zivotni film postaje monoton. Ono sto mu moze dati aromu i uzbudjenje, zivotne koincidencije, su potisnute i ne mogu isplivati na površinu.”

“Da li ja imam zivotnu dramu?”

“Svako se od nas moze naci u spektrumu Kontrolne drame. Spektrum se kreće od agresivnog do pasivnog. Ili, jos tacnije, na jednom kraju, onom agresivnom se nalazi tip Zastrasivaca. Slijedi ga Ispitivac. S druge, pasivne, strane su Usamljenik i Jadan ja.”

“I tvrdis da se svi ljudi mogu pronaci u nekoj od ovih uloga?”

“Tako je. Pravilo je da svi mi imamo dominantnu Kontrolnu dramu koju stalno ponavljamo. A nju smo izgradili u svojoj ranoj mladosti kao posljedicu odnosa nasih roditelja prema nama.”

“Reci mi nesto vise o razlicitim tipovima drama.”

“Sesta *Zivotna mudrost* ovako opisuje najagresivniji tip. Zastrasivac plasi sugovornika, verbalno ili fizicki, i onda je sugovornik prisiljen, zbog straha, da obraca paznju na njega i da mu predaje svoju energiju. Ispitivac je drugacija vrsta Kontrolne drame. U njoj ljudi dobijaju energiju ponavljanjem scena u kojima oni postavljaju pitanja sugovornicima pokusavajući pronaci nesto lose. Ukoliko u ovome uspiju, onda je sugovornik uvucen u njihovu Kontrolnu dramu, obracaju paznju na ono sto Ispitivac radi, razmisljaju o tome, i daju Ispitivacu svoju energiju. Kada je ona druga strana uhvacena u ovu dramu, onda pokusava da se ponasa na odredjen nacin tako da nas ta osoba vise ne kritizira. I odjedamput smo skrenuli sa svoga puta i nalazimo se na njegovom i gubimo svoju energiju.”

“Nedvojbena je da je mnogo roditelja igralo ulogu Ispitivaca prema svojoj djeci” razmisljao sam naglas.

“Na kraju pasivnog nivoa se nalazi drama Jadan ja. Koliko li je ljudi koji pricaju o losim stvarima koje im se desavaju? I pri tome se implicira tvoja ili necija druga krivica? Razmisli o ovome. Jesi li bio u drustvu s nekim gdje si osjecao krivnju, a da nije bilo razloga za to?”

“Da.”

“To je stoga sto si postao dio drame Jadan ja. Sve ono sto oni rade je u skladu sa njihovom idejom da okolina ne radi dovoljno za njih i da su oni jadni. Slijedeci tip, Usamljenik, se razvija kao posljedica odrastanja u sredini u kojoj su roditelji u ulozi Ispitivaca. On se, doduse, ne boji za svoju sigurnost, jer nije okruzen Zastrasivacima. Ali se zatvara u sebe, postaje tajnovit. Govori sebi da je oprezan, a u stvari zeli druge uvuci u svoju dramu. Kada neko i pristane na tu igru, onda Usamljenik postaje neodredjen; druga strana kopa i dalje i na taj nacin predaje svoju energiju Usamljeniku.”

“Cini mi se logicno da ekstremi stvaraju ekstreme. Da, recimo, Zastrasivac formira tip Jadan ja. I, isto tako, da Ispitivac formira dramu Usamljeniku.”

“Moras poci korak dalje. Jer, vrijedi i obrnuto. Usamljenik takodje kreira Ispitivaca. A Zastrasivac moze kreirati tip Jadan ja; ukoliko ne uspije u tome, kreira novog agresivnog Zastrasivaca! I tako Kontrolne drame kreiraju i odrzavaju jedna drugu u beskonacnost. Pri tome mi za sebe mislimo da smo imuni na njih i da se one desavaju nekome drugome.”

“I sta onda kada otkrijemo svoju dramu, sta se onda desava?”

“Tada postajemo slobodni i mozemo pronaci spiritualni razlog za sto smo rodjeni.”

Sesta, sedma i osma *Zivotna istina* (13)

Probudio sam se u podnozju Macu Pikcu-a. Otac Carl je vec bio na nogama i pripremao dorucak. Upitao sam ga za razlog njegovog interesa za Rukopis.

“Moja misija je da pomognem ljudima da otkriju ko su oni u stvarnosti. Kada sam procitao Rukopis, ova misija mi je postala kristalno jasna. Sesta *Zivotna istina* je meni posebno vazna. A moja misija je da ljudima pomognem da je shvate. Razlog vise za moj uspjeh je da sam i sam prosao kroz taj proces.”

“Sta je bila tvoja Kontrolna drama”, upitah.

“Ja sam bio Ispitivac”.

“Ti si kontrolisao ljude trazeci nesto pogresno u njihovim zivotima?”

“Tako je. Moj otac je bio tip Jadan ja, a moja majka je bila povucena, Usamljenik. Oni su me kompletno ignorisali. Jedini nacin da dodjem

do paznje, a time i energije, bio je da ih ispitujem sta rade i kada pronadjem nesto lose da ukazujem na to.”

“I kako si razrijesio svoju dramu?”

“Prije godinu i po sam sreo oca Sanchez-a i poceo da studiram Rukopis. Nakon analize svojih roditelja, shvatio sam sta mi je raditi. Vidis, moj otac je tezio dostignucima. Bio je orijentisan ka ostvarenju ciljeva. Planirao je svoje vrijeme u minutu i onda bi donosio sud o tome koliko je uspio uraditi. S druge strane, moja majka je bila misticna i intuitivna osoba. Ona je vjerovala da svako od nas ima duhovno vodjstvo kojeg treba slijediti.”

“Sta je tvoj otac mislio o njenom stavu.”

“Mislio je da je to suludo.”

Nasmijesio sam se, ali nisam rekao nista.

“Vidis li na cemu su me ostavili? Od oca sam naslijedio ideju da se u zivotu mora nesto vazno postici. Istovremeno, od majke sam naslijedio misao da u zivotu treba sljediti intuiciju. Tada sam shvatio da je moj zivot sinteza ta dva vidjenja svijeta. I ako zelim da budem ispunjen i sretan u ovom zivotu onda moram slijediti tu misiju.”

Klimnuo sam glavom.

“Da li znas na kom putu je Wil?”

“Znam, pricali smo o tome. On ima ulogu Usamljenika u svojoj Kontrolnoj drami. Oba njegova roditelja su bili Ispitivaci, slijedili su jake zivotne filozofije i htjeli ih nametnuti svom sinu. Njegov otac je bio njemacki knjizevnik koji je smatrao da je buducnost covjecanstva u stvaranju perfektnog ljudskog bica. Nacisti su zloupotrijebili ovu ideju opravdavajuci likvidaciju “inferiornih rasa”. To je slomilo njegovog oca i on se preselio u Juznu Ameriku. Njegova supruga je bila Peruanka, odrasla u SAD, koja je slijedila Istocnjacku mudrost. Smatrala je da se zivot svodi na dostizanje unutrasnjeg prosvijetljenja. To bi trebalo dovesti do mirnoce i zanemarivanja materijalistickih vrijednosti. Vidis li u kakvoj je poziciji bio Wil, njihov sin?”

Moj upitni pogled je dao zeleno svijetlo Carl-u da nastavi.

“On je bio u slozenoj situaciji. Izmedju Zapadnog i Istocnjackog sistema vjerovanja; izmedju progressa i perfekcije svoga oca i ucenja o unutrasnjem miru svoje majke. Ovo dvoje ljudi je, u stvari, Wil-a pripremalo za njegovu zivotnu misiju: da pomiri filozofske razlike dvaju kultura. On toga u pocetku nije bio svjestan. Prvo je postao inzinjer, a onda vodice u ovim predivnim predjelima. Kada je poceo proucavati Rukopis, shvatio je da je njegova uloga da integrira Istok i Zapad u jednu visu istinu. Zapad je u pravu u pogledu progressa. Istok

ima pravo u vezi unutarnjeg vodjstva. Da bi evoluirali moramo komunicirati sa svojim visim duhovnim nivoima.”

Pridružio nam se i otac Sanchez. Zelio je govoriti o braku.

“Djeca rođena u zajednici treba da pomire različite pozicije svojih roditelja... i da ih pretoče u visu sintezu. Na tom putu oni su vođeni koincidencijama. I kao što si naučio u petoj *Zivotnoj istini*, svaki put kada se napunimo energijom, koincidencije se javljaju cesce i daju nam putokaze. To nas vodi ka visem nivou vibracije. Nasa djeca preuzimaju taj nivo vibracije od nas i podizu ga jos vise. To je nacin da mi, ljudska bica, nastavljamo evoluciju.”

U glavi se prisjecam seste *Zivotne mudrosti*: prevazici nasu Kontrolnu dramu i saznati spiritualne razloge zasto smo rođeni u nasoj familiji.

“Zelim ti reci jos i ovo”, nastavio je Sanchez. “Sjeti se da zastanes i da se spojis sa energetskim izvorom sto cesce. Tako ces biti u stanju ljubavi. Kada ga jednom dostignes, onda niko nece moci da ti uzme vise energije nego sto je mozes nadomjestiti.”

Onda mi je dao svitak papira. “Ovo je sedma *Zivotna istina*. Vrlo je kratka. Govori o energetskom protoku u stanju ljubavi. I o tome da budes svjestan svoje misije u zivotu. A odgovori ce dolaziti prateci intuiciju. Jer, svaki put kada slijedimo intuiciju nasa osobna vibracija raste... i dizemo se na vise energetske nivoe. Sto se tice osme *Zivotne istina*, ti ces je sam pronaci kada dodje vrijeme za to. Ona objasnjava kako mozes pomoci drugima koji tebi donose odgovore koje trazis. I, u nastavku, opisuje novu etiku medju ljudima kako bi se unaprijedila spiritualna evolucija.”

“Zasto mi ne date osmu *Zivotnu istina* sada”, pitao sam.

Otac Carl se nasmijesio i stavio mi ruku na rame. “Zato sto mislimo da jos nije vrijeme. I mi moramo slijediti nasu intuiciju. Ti ces je dobiti kada budes pitao prava pitanja.”

Rekao sam mu da razumijem.

Prije ulaska u auto Sanchez mi je rekao:”Ljudi i mjesta koji imaju odgovore za tebe ce ti se sve vise ukazivati i bice sve jasniji.”

Mahnulo sam im i krenuo put Amazona.

(Za tren prekidam pricu. Okrecem untrasnje korice knjige James Redfield-a "The Celestine Prophecy" i citam svoje zabiljeske od prije cetiri godine: "Nismo ovdje da izgradjujemo svoja personalna imperija za kontrolu drugih, vec da evoluiramo." A na dnu strane: "Svaka osoba koju sretnemo u zivotu nosi poruku za nas.")

Nakon nekoliko sati voznje naisli smo na vojnu patrolu. Rekli su da podjemo s njima. Usli smo u nisku, drvenu kucu. Vojnik je otvorio vrata i odbrusio nesto na spanjolskom, pokazujuci rukom da udjem. Zalupio je vrata za mnom. Soba je imala popodneвно svijetlo. Bila je neobicno cista. Tri klupice i drveni stol na sredini sobe. Na jednoj klupici je sjedio Indijanac ne stariji od 19 godina.

"Govoris li engleski?", upitao sam.

"Da, pomalo."

"Gdje smo?"

"U blizini sela Pullcupa".

"Da li je ovo zatvor?"

"Ne, ali svakoga ispituju u vezi Rukopisa."

"Otkad si ti ovdje?"

"Dva mjeseca."

"Sta su ti uradili?"

"Pokusavaju da me razuvjere u ideje Rukopisa."

"Kako?"

"Razgovarajuci sa mnom."

"Jesu li ti rekli kada ce te pustiti?"

"Ne."

"Da li su te uhvatili sa kopijom Rukopisa?"

"Da. A tebe?"

"I mene."

"Koliko si *Zivotnih istina* dosada vidio", nastavio sam razgovor.

"Sve koje su dosada pronadjeni. A ti?"

"I ja sam vidio sve osim sedme I osme. Imao sam kopiju sedme *Zivotne istine*, ali je nisam stigao procitati. Onda su dosli vojnici i zaplijenili je."

"Mozemo li sada ici na spavanje?" upitao je, umoran.

Zatvorio sam oci. Misli su mi kovitlale glavom. Sta cu sada? Kako sam mogao dozvoliti da me uhvate? Mogu li pobjeci? Razradjivao sam razlicita scenarija i onda zaspao.

San je bio jasan. Tragao sam za nekim kljucem, ali sam bio izgubljen u sumi. Dugo sam besciljno lutao i prizeljkivao da naidjem na duhovni putokaz. Iznenada je otpocela oluja i sve poplavila. Odron

zemlje me je zahvatio i povukao u vodenu maticu; vuklo me je u nezelenom pravcu prijeteci da me ugusi. Borio sam se protiv struje cinilo mi se citavu vjecnost. Napokon sam se uspio izvuci iz rijeke u kamenjar. Penjao sam se sve vise ka litici; iako sam se trudio svim silama dosao sam do tacke koju nisam mogao osvojiti. Pogledao sam prema dolje. Sokiran, shvatio sam da rijeka, protiv koje sam se borio, lagano napusta sumu i vodi ka divnoj plazi. U sumarku, iza plaze, se nalazio kljuc za kojim sam tragao. Onda sam se okliznuo i poceo padati. Vikao sam dok nisam udario u povrstinu rijeke i bespomocno potonuo.

Probudio sam se, uspravio i poceo se boriti za zrak. Mladi Indijanac Pablo, odranije budan, mi je prisao.

“U cemu je problem?”, upitao me.

“Samo los san.”

“Losi snovi obicno imaju najvaznije poruke.”

“Poruke?”

“Sedma *Zivotna istina* govori o snovima.”

“Sta kaze o njima?”

“Kaze kako da ih interpretiras.”

“Kako?”

“Kaze da uporedis pricu iz sna sa svojom zivotnom pricom.”

“Gdje da pocnem?”

“Pocni od pocetka sna. Sta si prvo sanjao?”

“Kako trazim kljuc u sumi.”

“Kako si se osjecao?”

“Izgubljen.”

“Uporedi tu situaciju sa tvojom stvarnom zituacijom.”

“Mozda ima neke slicnosti”, rekoh. “Trazim neke odgovore u vezi ovog Rukopisa i zasad izgledam izgubljen.”

“I sta ti se jos desava u srealnom zivotu?”, nastavio je.

“Uhvatili su me i zatvorili. Najbolje cemu se mogu nadati je da razgovaram s nekim i da me puste kuci.”

“Bojis se da te ne uhvate?”

“Naravno.”

“Sta se desilo nakon toga u tvom snu?”

“Borio sam se protiv matice.”

“Zasto?”

“Zato sto sam mislio da ce me potopiti.”

“A da se nisi borio protiv vode?”

“Onda bi me rijeka dovela sigurno do kljuca.”

Zastao sam.

“Sta hoces da kazes? Da se nisam borio protiv te situacije da bih ipak dosao do odgovora za kojim tragam?”

“Ja nista ne zelim da kazem. To ti san govori.”, rekao je i nastavio. “Ako bi trebao ponovo da sanjas, sta bi u snu uradio drugacije?”

“Ne bih se opirao rijeci, iako je izgledalo da ce me ubiti. Ovaj put bi bio pametniji.”

“Sta ti sada prijete?”

“Valjda vojnici. I cinjenica da sam zatvoren.”

“Koja ti je onda poruka?”, bio je uporan.

“Hoces da kazes da je poruka sna da gledam na svoje zarobljenstvo sa pozitivne strane?”

Ovaj put nije odgovorio. Samo se nasmijao.

“Sta jos sedma *Zivotna istina* kaze o snovima?”

“Snovi dolaze da nam kazu nesto sto nam nedostaje u nasim zivotima...”

Dok je pricao poceo sam da mislim na Wil-a i Marjorie. Sta li je s njima?

Vojnik je otvorio vrata sobe i klimnuo glavom da ga pratimo. Usli smo u malu trpezariju. U njoj je bilo pet vojnika i nekoliko civila u redu za hranu. Zastao sam. Nisam mogao vjerovati svojim ocima. Ugledao sam Marjorie. I ona je mene vidjela; stavila je ruku na usta, oci su joj se rasirile od iznenadjenja.

Dok smo cekali na hranu nekoliko puta su nam se pogledi sreli; nastojali smo da ne kazemo nista kako ne bi privukli paznju vojnika. Sjeli smo za isti sto.

“Tako mi je drago sto te vidim”, tiho je zapocela razgovor. “Kako si dospio ovdje?”

“Neko vrijeme sam proveo sa svestencima. Onda sam posao da trazim Wil-a. Koliko si ti dugo ovdje?”

“Otkad su zatvorili Vicente park.”

“I sta ti rade ovdje?”

“Svaki dan me vode kod nekog od svestenika ili oficira na ispitivanje. Zele da znaju ko su mi bili kontakti u Vicente-u i da li znam ko ima kopije Rukopisa. I tako unedogled.”

Izgledala je tako nezasticena i opet sam osjetio da me privlaci. Pogledala me strogo, ispod oka. Oboje smo se tiho nasmijali. Nakon perioda tisine, otvorila su se vrata sobe. U sobu je uslo crkveno lice u pratnji nekog visokog oficira.

“To je kardinal Sebastian, vrhovni peruanski Crkveni poglavar”, rekla je.

“Cuo sam za njega. On je glavni protivnik objavljivanja Rukopisa.”

Vojnik je prisao stolu i dao znak Marjorie da ustane. “Ne brini”, rekao sam. “Govoricemo tokom slijedeceg objeda. Sve ce biti u redu.”

Indijanac Pablo i ja smo posli ka nasoj prostoriji. “O cemu jos govori sedma *Zivotna istina*?”

“Kaze da nas ne vode samo snovi, vec i nasa dnevna sanjarenja i razmisljanja. Prikaze nam se scena, dogadjanje, i to je indikacija da nam se ti doživljaju mogu dogoditi. Ako obratimo posebnu paznju onda cemo biti spremni u zivotu.”

“Znas sta, Pablo, javila mi se slika da cu vidjeti Marjorie. I nedugo potom sam je i vidio.”

“Sedma *Zivotna istina* kaze da nam se takve misli dogadjaju mnogo cesce nego sto mislimo. Ali moramo preuzeti ulogu posmatraca da ih prepoznamo. Kada misao dodje, moramo se pitati zasto je ona dosla bas sada? Koje je njena uloga u mojoj zivotnoj misiji?”

“A sta je sa negativnim mislima?”

“Odgovor je vrlo jasan. Treba ih zaustaviti cim nam se pojave. Za njim ce slijediti pozitivna slika, sa povoljnim ishodom. I slijedeca. Uskoro, negativne slike se vise nece pojavljivati. Intuicija ce nas voditi pozitivnim slikama. Ako se negativne slike pojave, ne treba ih slijediti. Na primjer, ako nam se pojavi slika da cemo imati sudar, a zatim nam neko ponudi prijevoz, onda tu ponudu treba odbiti.”

Slijedece jutro sam pozvan na razgovor sa ocem Coustos-om.

“Uhapseni ste zbog posjedovanja ilegalnog drzavnog dokumenta”, zapoceo je sluzbeno. “Ja trebam da utvrdim da li ima osnove za optuzbu protiv vas. Cijenicemo vasu saradnju.”

Klimnuo sam glavom.

“Gdje ste dobili kopije Rukopisa?”

“Ne razumijem zasto bi kopije drevnog Rukopisa bile ilegalne?”

“Vlada Perua ima svoje razloge. Molim vas odgovorite na pitanje.”

“Zasto je Crkva umijesana?” nastavljao sam.

“Zato sto Rukopis protivrjeci tradiciji nase religije. On pogresno interpretira istina o nasoj duhovnoj prirodi.”

“Cujte, ja sam samo turist. I ne predstavljam nikome prijateljstvo. Samo bih zelio znati zasto je taj Rukopis toliko opasan za vas.”

“Crkva smatra da Rukopis doprinosi konfuziji ljudi. On im daje iluziju da oni mogu sami donositi odluke bez obzira na Crkvene svete

knjige. Zar ne shvatate da svijet funkcionira zbog toga što postoji red, zakon i autoritet u društvu?"

Nisam ništa govorio da ga ne bi razljutio još više.

"Nesto ću vam reći. Zločin koji ste počinili zaslužuje godine zatvora. Da li ste ikada bili u peruanskom zatvoru? Želite li saznati kako to izgleda? Ja vam to mogu srediti. Razumijete li? A sada mi recite od koga ste dobili kopije Rukopisa! Zadnji put vas pitam!"

Nebeski hramovi (14)

U sobi sam sa Pablom i prisjećam se dijaloga sa svećenikom Costousom.

"Treba mi vremena prije nego vam odgovorim na pitanje odakle mi kopije Rukopisa", rekao sam mu.

"Dajem ti do sutra ujutro", odgovorio je dajući znak vojniku da me odvede.

Dok sam se odmarao na klupici u svojoj sobi i pitao se gdje li je Marjorie, u glavi mi se iznenada pojavila slika kako bježim niz prasnjavu ulicu, onda kroz neki prolaz, ka slobodi.

"O čemu razmišljaš?, upitao me Pablo.

"Fantazirao sam o bijegu".

"Čekaj. Nemoj odbacivati tu misao. Može biti važna. Kako si pobjegao?"

"Trao sam niz ulicu pa kroz prolaz. Imao sam osjećaj da je bijeg bio uspješan."

"O čemu si razmišljao prije nego su ti se javile slike o bijegu?"

"O Marjorie."

"Misliš li da postoji veza između Marjorie i uspješnog bijega?"

"Ne ocita."

"A skrivena?"

Sutradan ispitivanja nije bilo. Saopšteno mi je da kardinal Sebastian želi da me vidi. Trebalo se voziti vojnim džipom do njegove crkve udaljene 30-ak kilometara. Kada su me doveli do džipa unutra sam zatekao Marjorie.

"Je li sve u redu", brizno sam zapitao.

Glas joj je drhtao, bila je preplašena.

“Sve ce biti u redu”, smirivao sam je.

Na putu smo zastali na benzinskoj pumpi. Dok smo cekali u dzipu odjeknula je jaka eksplozija. Iznenada se ukazala sansa da pobjegnemo. Istrcao sam iz vozila i povukao Marjorie sa sobom. Potrcali smo niz prasnjavu ulicu koja mi se ucinila poznatom. Pa da. Slike bijega od jucer.

Utrcali smo u jednu kucu. Unutra smo zatekli Indijanku cetrdesetih godina sa kcerkom. Ona se nije iznenadila, kao da nas je ocekivala. “Brzo za mnom”, doviknula je. Prošli smo kroz prolaz koji je vodio ka dvoristu, usli u njeno auto. Pokrila nas je dekom na zadnjem sjedistu i onda smo krenuli.

“Ja sam Karla Deez”, zapocela je. “Vi bjezite od vojnika, a razlog je Rukopis, zar ne?”

“Da, ali kako znas?”

“I ja znam za Rukopis”, rekla je.

“Zasto si nam pomogla?”

“Prije dva mjeseca nekoliko mojih prijatelja, s kojim sam studirala Rukopis, je odvela vojska. Tako kada sam jucer vidjela kolonu vojnih vozila znala sam da moram nesto uciniti da pomognem onima koji pokusavaju iznijeti istinu o Rukopisu. Stoga vas dolazak nije bio iznenadjenje za mene.”

“Gdje nas vodis?”

“Ne znam. Vi cete mi morati pomoci.”

“Ne znam ni ja gdje da idemo. Prije sam trazio prijatelja Wil-a koji je tragao za devetom *Zivotnom istinom*.”

“To je opasna stvar.”

“Znam.”

“Ali, ja cu vam pomoci. Reci mi, koje si *Zivotne istine* dosada odradio?”

“Pocetak osme je bio zadnje s cime sam se susreo. Znas li ti nesto vise o njoj?”

“Osma *Zivotna istina* govori o upotrebi energije izmedju ljudi na novi nacin. U njenom pocetku se govori kako koristiti energiju sa djecom. Najgora stvar je crpsti energiju od nase djece. To stvara Kontrolne drame u njihovom zivotu. Djeci treba pristupiti sa neogranicenom ljubavlju i odbaciti agesivni, ispitivacki ili pristup sa distance. Takodje je vrlo vazno da imamo samo onoliko djece kojima mozemo posvetiti punu paznju.”

“I o svemu tome govori osma *Zivotna istina*?”

“Da. Jer, odrasli covjek se moze fokusirati samo na jedno dijete. Ukoliko je djece puno on nema dovoljno energije za sve njih. Djeca pocinju da se takmice za vrijeme roditelja i pristup energiji. Rukopis istice da ce ljudi polako shvatiti da roditelj mora fokusirati svu svoju paznju jednom djetetu.”

“Ali sta je sa porodicama gdje oba roditelja rade?”

“Rukopis kaže da će se porodice proširiti i van bioloških veza. Na taj način će se postići potrebna pažnja jednog odraslog prema jednom djetetu.”

Te večeri je Marjorie tražila da se konačno vratimo kući u Ameriku. Ovo je bila šansa da se bez posljedica izvucemo iz Perua. “Ne, ja ne mogu još ovdje ostati”, odgovorio sam snuženo. “U redu, ostani ako hoće!” okrenula se i otišla u spavaću sobu. Onaj osjećaj ustreptalosti i privlačnosti me je iznenada napustio i osjetio sam da energija koju sam uvijek imao prekomjerno u njenom društvu, nestaje.

Karla nas je cula iz prikradja. “Ako mi ne zamjeraš, rekla bih ti šta još kaže osma *Zivotna istina*. Ona pominje ovisnost o drugim ljudima koja može zaustaviti naš spiritalni razvoj. U romantičnim vezama dvoje zaljubljenih nesebično daju energiju jedno drugom u trenucima kada se radja ljubav. Ali, što se više ulazi u tu vezu, onda oni počinju da konstantno traže potvrde te ljubavi, a time i energiju, od druge strane. U tim trenucima oni prekidaju dotok energije iz prirode i počinju da ovise samo od partnera. Međutim, partner ne može dati dovoljno energije i onda ljubavnici padaju natrag u svoje Kontrolne drame i počinju da kontroliraju jedno drugo. Dakle, počinje borba za energiju.”

“Misliš li da se to upravo odigralo između Marjorie i mene?”, upitao sam.

“Prosudi sam. Ali, to nije sve. Problem zbilja započinje još u porodici. Jos tada mi nismo u sebi integrirali energiju suprotnog pola.”

“Ne razumijem.”

“U mom slučaju, ja nisam integrirala svoju musku energiju. A u tvom, ti nemaš žensku stranu. I to je razlog što bismo ovisni o suprotnom polu. Mi smo ne-kompletne osobe. Kao slovo C. Da bi bili kompletni, da bi postali slovo O, potrebne su dvije osobe: muska i ženska. Zbog toga nas i privlači suprotni pol. Problem je što ta kompletna osoba se zapravo sastoji od dva ljudska bića, dvije glave, dva uma, dva ega. I svako biće želi da kontrolira tu kompletnu osobu. I tu počinje borba za energiju i nametanje svoga liderstva. Najčešće je muskarac bio taj koji je bio vođa. Ali, ovo vrijeme nosi i nove stavove: ljudi ne žele da služe toj kompletnoj osobi.”

“Znači li da više nema romanse?”

“Ne. Ali, prvo moramo razviti osobu koja u sebi ima i žensku i musku energiju, dobiti slovo O. Slijedeći korak je da se povežemo sa izvorom kosmičke energije. I kada se onda spojimo sa drugom

kompletnom osobom, kreiramo super-bice. To bice se vise ne vraca unatrag u svojoj evoluciji. Naprotiv.

U skromnom motelu rekapituliram osmu *Zivotnu istinu* sa Karlom. "Reci mi sta si naucio o njoj dosada?", pita me.

"Osma *Zivotna istina* govori o relaciji prema drugim osobama, djeci i odraslima. Imenuju se Kontrolne drame i prekida s njima na nacin da se drugim ljudima salje energija."

"I ne samo to. Ako smo dovoljno pazljivi u kontaktu sa drugim ljudima, onda od njih dobijamo odgovore na nasa pitanja. Svi ljudi koje sretnemo imaju poruku za nas. U suprotnom, ne bi se sreli s njima. Dobijajuci zeljene odgovore raste nas energetski nivo. Osma *Zivotna istina* zavrшава sa rezultatima kada citava grupa svjesno dijeli energiju i podize medjusobni nivo clanova grupe. Tada se individualne energije spajaju i formiraju kolektivnu. Grupa postaje jedno tijelo. Svako u grupi zna kada treba da govori i kako da doprinese evoluciji ideja o kojima se raspravlja. Jednostavno, svi dizu energetski nivo drugima i istina postaje lakse dostupna. A sada se spremi, moramo krenuti dalje."

"Gdje idemo?"

"Tridesetak kilometara odavde. Cula sam da je kardinal Sebastijan saznao gdje se krije deveta *Zivotna istina*."

"Gdje?"

"To je jedno arheolosko nalaziste o kome se malo zna. Zove se Nebeski hramovi. Obavijeno je potpunom tajnoscu. Tu se nalazi nekoliko nivoa drevnih hramova, medju kojima se nivoi Maja, a iznad njih Inka. Objee ove kulture su vjerovale da je ova lokacija izuzetna."

Putovali smo dublje u djunglu, prema Amazonu. Na putu smo vidjeli osobu koja nam je mahala da stanemo. I tada sam prepoznao Wayne Dobson-a, moga prijatelja iz aviona. "Mislio sam da si zatvoren ili ranjen", bilo je prvo sto sam rekao.

Nakon sto smo razmijenili svoje storije o nedavnim dogadjajima, Dobson je rekao da je uspio doci do dijela rukopisa o devetoj *Zivotnoj istini*. Mi smo ostali bez rijeci.

"O cemu govori tekst?", pitali smo.

"Deveta *Zivotna istina* objasnjava kako ce se ljudska kultura promijeniti u slijedecem milenijumu kao rezultat svjesne evolucije. Ona opisuje znacajnu promjenu u nacinu zivljenja. Na primjer,

Rukopis predviđa da će ljudi dobrovoljnu reducirati populaciju. Na taj način ćemo živjeti na predivnoj Planeti. Planski će se pustiti da sume rastu i postanu zrele kako bi podigle energetske nivoe ljudima i citavoj Planeti. Sredinom trećeg milenijuma ljudi će u prosjeku živjeti u blizini suma starih petsto godina i sa prelijepim bastama oko kuća. Zahvaljujući vrlo naprednoj tehnologiji, sve će biti automatizirano, svima će biti osiguran pristup hrani, odjeci, putovanjima. Sve naše potrebe će biti pokrivena bez potrebe za novcem. Ipak, društvo se neće karakterizirati lijenosću i bescilnosću. Zahvaljujući individualnoj intuiciji ljudi će tačno znati šta trebaju raditi i svoje životne misije će harmonično uklapati u ciljeve drugih. Zelja za dominacijom će biti potpuno potisnuta. Zamislite šta će se desavati kada se dvoje ljudi sreće po prvi put. Oni će osmotriti energetske polje jedno drugom. Razmijenice životne price. Otkriće se poruke jednog za drugo. Nakon toga, svako će nastaviti svojim putem, ali obogaćen za novo iskustvo, znanje, putokazom. Vibrirace na visem nivou. I tokom narednih susreta moći će drugima dati više.”

Fokusirali smo se na Wayne Dobson-a. Naše pozitivne vibracije su mu omogućavale da misli formulira jasnije. Kada je završio, pokazao nam je kopiju Rukopisa. Deveta *Zivotna istina* je odjedamput prekinuta na dvadesetoj stranici . Ocito, bilo je još. I to sada treba pronaci i zastititi. Odlucili smo da idemo dalje, prema Nebeskim hramovima.

Nekoliko kilometara dalje zaustavila nas je vojna patrola. Rekli smo da idemo da se nadjemo sa kardinalom Sebastijanom. “Zasto?”, pitali su. “Zbor devete *Zivotne istine*”, dobili su odgovor.

Nakon obavljene radio-veze dobili smo pratnju. Ubrzo smo se sreli sa kardinalom. Razgovor je vodio otac Sanchez, nekada kardinalov student.

“Trebam s tobom razgovarati”, započeo je Sanchez.

“O čemu?”

“O devetoj *Zivotnoj istini*.”

“Nema se o tome šta pričati. Ona nikada neće biti nadjena.”

“Mi znamo da si je ti već pronasao.”

Sebastijanove zjenice su se proširile.

“Ja neću dozvoliti da se distribuira ova *Zivotna istina*. Jer, to nije tačno o čemu ona govori.”

“Kako znaš da nije? Dozvoli mi da je pročitam.”

Sebastijanovo lice je omeksalo. “Ti si nekada mislio da ja uvijek donosim prave odluke.”

“Znam. Ti si bio moj mentor, moja inspiracija. I zastitnik moje svecenicke Misije.”

“Postovao si me, oce Sanchez, sve dok Rukopis nije otkriven. Ne vidis li kako je on poguban? Ja ne mogu dozvoliti da ove ideje uniste sve ono o cemu Crkva propovijeda.”

U sobu je usao vojnik i sapnuo nesto kardinalu, koji je onda izasao.

Sanchez se obratio vojniku. “Sta se dogadja? Nesto u vezi Rukopisa?”

“Sta vi znate o Rukopisa?”, upitao je vojnik.

“Mi ga zelimo zastitati”, odgovorio je otac Sanchez.

“I ja isto”, izustio je vojnik.

Zacula se pucnjava.

“Neko je upao u kardinalove prostorije i ukrao kopiju devete *Zivotne istine*”, nastavio je vojnik.

“Moramo mu pomoci. Rukopis je vazan za citav svijet”, Sanchez je bio odlucan.

Nesto kasnije kardinal Sebastijan se vratio u nasu prostoriju.

“Ti ne mozes zaustaviti istinu”, Sanchez se obratio kardinalu. “Ljudi je imaju pravo znati.”

“Ovaj Rukopis je u protivnosti sa Biblijom. On ne moze biti tacan.”

“Da li on stvarno protivrjeci Bibliji, ili daje pravo objasnjenje stavova iz nasih sveta knjiga?”, Sanchez je nastavljao.

“Mi znamo sta Rukopis znaci. Znamo to vec stoljecima. Zar si zaboravio svoje godine studija?”

“Nisam. Ali sam isto tako svjestan da *Zivotne istine* razvijaju nasu duhovnost...”

“Prema kome? Ko je napisao taj Rukopis? Neke paganske Maje koje su nekako naucile da govore Aramajskim jezikom? Sta su ti ljudi znali? Oni su vjerovali u magicka mjesta i misterioznu energiju. Oni su bili primitivni. Rusevine gdje je deveta *Zivotna istina* nadjena se zove Nebeski hramovi. Sta je kultura Maja mogla znati o nebu? Da li je njihova kultura prezivjela? Niko ne zna sta im se desilo. Nestali su bez traga. I ti hoces da je vjerujem u njihov Rukopis? Ovaj dokument zvuci kao da ljudi kontroliraju svoju sudbinu. Ali, to nije istina. Bog je taj koji ima kontrolu. Jedini izbor pred covjekom je da li ce prihvatiti vjerovanje u nase svete knjige i na taj nacin ce biti spasen.”

“Ali, oce Sebastijan, razmisli sta spasenje zapravo znaci. Rukopis nam upravo pokazuje proces kako postajemo vise spiritualni, spojeni sa izvorom energije i spaseni.”

Kardinal je zanijekao glavom. "Pa ti nisi ni vidio devetu *Zivotnu istinu*."

"Jesam, procitao sam njen dio", iznenadio ga je Sanchez.

"Sta? Kako?"

"Kardinale Sebastijan, ljudi zeleva da se posljednja *Zivotna istina* objavi. Ona daje puni smisao svim ostalim. Ona nam pokazuje sudbinu i sta je to spiritualna svijest."

"Mi znamo sta je to spiritualnost."

"Da li? Mislim da ne. Proveli smo stoljeca pricajuci o tome, zamisljajuci. Ali, to je uvijek bilo nesto abstraktno, nesto u sta smo vjerovali intelektualno. A rukopis opisuje inspiraciju koja dolazi kada istinski volimo druge i kada evoluiramo nase zivote."

U tom momentu u sobu ulazi oficir. "Kroz prozor mozete vidjeti osobu koja je ukrala devetu *Zivotnu istinu* i koja sada bjezi odavde."

Svi smo prisli prozoru. Stotinjak metara dalje muskarac je trcao prema sumi. "Pa to je Wil", uskliknuo sam.

"Dajte mi naredjenje da pucamo, jer ce ga kasnije biti tesko naci", trazio je oficir od kardinala.

Sanchez je prisao kardinalu. "U ime Boga, vi ne mozete pociniti ovo umorstvo! Oce Sebastijan, vjerujte mi, Rukopis nece erodirati sve ono sto ste izgradili. Nemojte ubiti ovog covjeka."

"Da tebi vjerujem?" sjeo je za sto. "Necemo nikoga ubiti. Recite trupama da ga uhvate zivog."

"Hvala, napravili ste dobar izbor."

"Da ga ne ubijem, da. Ali, necu promijeniti svoje misjenje. Ovaj Rukopis je prokletstvo. On hoce da potpuno potcijeni Crkveno duhovno vodjstvo. On uci da ljudi kontroliraju svoju duhovnu sudbinu... U ovom momentu hiljade vojnika dolaze. I vise nije vazno sta vas sacica radi. Deveta *Zivotna istina* nece napustiti Peru! A sad izlazite iz moje sobe!"

Izletjeli smo, usli u dzip i uputili se planinskom cestom. Slozili smo se da moramo pronaci Wil-a. I skupa zakljucili da je vjerovatno otisao prema Nebeskim hramovima.

"Sta znas o ovim rusevinama?" upitao sam oca Sanchez-a.

"Izgradile su ih dvije razlicite civilizacije. Prvo su Maje imale vrlo naprednu kulturu u ovim krajevima, iako je glavnina njihove civilizacije bila u Srednjoj Americi. Misteriozno, svi znakovi o njihovom prisustvu su nestali oko 600. godine prije nove ere. Nakon njih su Inke razvile svoju civilizaciju na istom lokalitetu."

“Sta mislis sta se desilo sa Majama?”

“Ne znam”, odgovorio je.

“Sta jos znas o devetoj *Zivotnoj istini*?”

“Rukopis u njoj pojasnjava religije. Kaze da sve religije pokusavaju da otkriju odnos sa visim izvorom. Takodje, one govore o percepciji Boga koja nas ispunjava. Medjutim, religije su postale korumpirane kada su njihovi lideri poceli objasnjavati Bozje poruke, umjesto da pokazu ljudima kako da se spoje sa izvorom iznutra.”

Ubrzo smo stigli do rusevina. Tri velike piramidalne strukture su se isticale u pozadini. “Pogledajte tamo!” povikao je Sanchez.

Usamljena figura je sjedila ispred jedna od piramida. Kada joj smo se priblizili prepoznali smo Wil-a. Izgledao je nabijen energijom. Sjedio je prekrizanih nogu. “Sta radi?, upitao sam Sancheza.

“Deveta”, odgovorio je. “Deveta *Zivotna istina* otkriva nasu ultimativnu sudbinu. Ona cinu sve kristalno jasnim. Ona podvlaci da su ljudi vrhunac evolucije zivota na Zemlji. Govori o tome da razvojem vrsta dolazi do visih stanja vibracija. A sada mi mozemo svjesno povisiti nas energetski nivo. Sa visom vibracijom pocece se desavati izvanredne stvari. Citave grupe ljudi, kada dostignu odredjeni nivo, ce odjednom postati nevidljivi drugim ljudima koji jos vibriraju na nizem nivou. Sama grupa ce osjecati da su jos uvijek prisutni, samo da su nekako laksi.”

Dok je to govorio mogao sam primjetiti promjene na ocu Sanchez-u. Njegovo tijelo je preuzimalo karakteristike njegovog energetskog polja. Jos uvijek sam vidio njegov oblik i konture, ali misici kao da su se gubili. Izgleda da je postajao cisto svijetlo, koje zraci iznutra. Pogledao sam prema Wil-u. Isto se desavalo i s njim. Nastavio sam posmatrati okolo. Ista stvar se ponavljala i sa piramidama, sumom, kamenom ispod mojih nogu, mojim rukama. Osjecao sam samo ljepotu koja se sirila svuda oko mene.

“Kada ljudi pocnu da dizu svoju vibraciju na nivo na kome nas drugi ne mogu vidjeti, to ce biti znak da prelazimo barijeru izmedju dva svijeta: svijeta zivih i onog svijeta u koji odlazimo nakon smrti, odnosno u kome se nalazimo prije rođenja. Rukopis kaze”, Wil je govorio prilazeci nam, “da ce vecina ljudi dostici ovaj nivo vibracije tokom treceg milenijuma i to u grupama. Medjutim, neke kulture su u historiji vec dostizale ovaj nivo vibracije. Medju njima su i Maje koje su presli ovu barijeru zajedno.”

Nas doživljaj je iznenada prekinut. Zaculi smo zveket oruzja i glasove nekoliko desetina vojnika. Usli su u arheolosko nalaziste i kretali se prema sredini. Medjutim, kao da nas nisu primjecivali. Bili su desetak metara s nase lijeve strane i niko nas jos nije pogledao.

“Ne mogu nas vidjeti!, uskliknuo je Sanchez. “Mi vibriramo visoko za njih!”

U tom momentu je dosla druga grupa vojnika vodeci vezanu dvojicu ljudi. To su bili Phil i Wayne Dobson. Izenenada, kao da mi se energetski nivo jako spustio. “Cekaj! Ne gubi energiju!” povikao mi je Wil.

Posao je prema meni. Jos mi je nesto govorio, ali njegove rijeci nisam vise mogao razaznati. Postao sam svjestan da gubim fokus. Njegov lik je postao mutan. Ubrzo nisam vidio ni njega ni oca Sancheza. Bilo mi je jasno da strah spusta energetski nivo. Nisam vise mislio na ljepotu, spojenost sa izvorom energije ili na ljubav. Onda sam zacuo viku vojnicksih glasova koji su se kretali prema meni...

Sedam dana ispitivanja u vojnoj kasarni pored aerodroma u Limi. Na sva pitanja sam odgovarao da sam americki turista koji je iz znatizelje zelio saznati vise o Rukopisu. Dan prije nego sam pusten, u dvoristu sam sreo oca Carl-a. Rekao mi je da su sve kopije rukopisa oduzete.

“Strategija Vlade je da unisti svaki pisani trag o Rukopisu. A nakon toga ce cijelu aferu proglasiti velikom izmisljotinom. Svi koji su umijesani bice diskreditirani.”

“Wayne je imao nekoliko kopija u Sjedinjenim Drzavama. I Ronda mi je rekla da ima kopiju”, bio sam uporan.

“Sve su vec zaplijenjene”, obeshrabrio me je Carl. “Njihovi agenti su posvuda. Pisani dokumenti ce biti zauvijek izgubljeni. Znas li sta to znaci?”

Nisam nista odgovorio.

“To znaci da svako od nas mora da se sjeti tacno svega sto je pisalo u Rukopisu. Mi moramo siriti ove poruke. I kako ih ljudi budu osjecali i prozivljavali moraju ih prenositi dalje. Spajanje sa energetskim izvorom je nesto sto ljudska civilizacija ne smije ispustiti. U suprotnom, citava ljudska rasa ce se vratiti svakodneвноj borbi za energiju, eksploataciji planete i na taj nacin necemo moci opstati.”

Primjetio sam da se dvojica oficira priblizavaju. “I jos nesto”, rekao je Carl.

“Sta?”

“Tebe ce pustiti. Vjerovatno ces ti biti jedini koji ce se morati pobrinuti da ideje Rukopisa prezive.”

Deseta !? (15)

Nebeska prorocanstva James Redfield-a ostavila su dubokog traga u zivotima miliona ljudi. Nekako se tiho usetao u nase zivote sa svojim spiritualnim stivom. Njegove *Zivotne istine* su toliko upečatljive da ih pamtimo godinama. Moj prvi susret sa njegovim knjigama bio je prije pocetka pisanja prvog toma “Alternativne historije”. Znao sam da cu mu se vratiti, ali nisam bio siguran kada.

I kao sto to njegov Rukopis najavljuje, javljaju nam se putokazi, odnosno “koincidencije” koje nas vode cilju.

Izmedju moja dva putovanja u Svijet Maja, onog u avgustu 2003. kada sam posjetio Gvatemalu i Honduras i ovog u Meksiko koje slijedi za petnaestak dana, javila mi se zelja da ukljucim Nebeska prorocanstva u “Alternativnu historiju”. Nimalo slucajno. Trebao sam odgovor na nekoliko pitanja koja su mi se nametala dok sam se nalazio na vrhovima piramida i hramova.

Prva misterija je bila kolektivni nestanak Maja oko 900. godine nase ere. Druga se odnosila na medjuplanetarna putovanja Maja. Treca na ranije civilizacije u Peruu, prije Inka. Cetvrto pitanje je koliko su vjerodostojne tvrdnje historicara i arheologa da su Maje nastavile razvoj svoje civilizacije i nakon 900. godine nase ere u podrucju Yukatan-a gdje su nastali velicanstveni gradovi kao Chichen itza i Uhmäl, a koji zvanicno pripadaju Postklasicnom periodu (dakle od 900 – 1.500 g.n.e.).

Valjda sam vremenom bio zaboravio da Rukopis u svojim *Zivotnim istinama* pominje da su se Maje nalazile i u Peruu prije 2.600 godina, a ne samo u Srednjoj Americi. Ta tvrdnja se ne pominje u zvanicnoj historiografiji. Medjutim, simbolika, pismo, gradjevine, “Bozanstva”, putevi, sve ono sto sam vidio tokom svog lanjskog boravka u Peruu upucuje na ispravnost takve tvrdnje.

Nadalje, Nebesko prorocanstvo vrlo plasticno opisuje kako se podizanjem vibracije i spajanjem sa energetskim izvorom, grupa ljudi moze pomaknuti u visu dimenziju. Kroz dugogodisnje spiritualne vježbe nema sumnje da su Maje omogucile prosvijetljenom dijelu svoje civilizacije da ih prati ... dok su ih oni sa periferije mogli samo

ispratiti pogledom. A nama je ostalo da nagadjamo zasto je doslo do iznenadnog nestanka citave civilizacije sa lica Zemlje.

I kao sto to obicno biva kada se susretne sa necim sto nauka, zasnovana na limitiranim culima, ne moze da objasni, onda se pribjegava oprobanoj metodi. Javnost se uvjerava da zapravo "misterioznog" prekida civilizacije i nije bilo. Zato tvrde da nakon Klasicnog perioda slijedi Postklasicni period Maja koji je znacio korak naprijed u nekim oblastima (grajevinarstvo, na primjer). Osjecam da tu nesto ne stima i zato se idem uvjeriti sta je to.

Oko izbora tema za "Alternativnu historiju" se nikada nisam brinuo. One su same dolazile u logicnom slijedu. I uklapale se u unaprijed zadani mozaik. Ako se fokusiramo na pitanja na koja zelimo odgovor, koincidencije ce se poceti desavati. Moramo samo da budemo otvoreni i da ih slijedimo. Odgovore nekad nose prijatelji, novi poznanici, emisija na TV-u, putokaz na auto putu ili ptica koja leti u odredjenom smjeru. Zbilja, svako zivo bice koje nam se nadje na zivotnom putu ima neku puruku za nas. I mi za njih. U suprotnom, ne bi imali razloga da ih srecemo.

Danas sam razgovarao sa svojom susjedom, Micky. Kaze:"Kada se pokusam pribliziti svojim prijateljicama, one odmah zauzimaju odbrambeni stav. Misle da cu traziti neku korist."

To je bio razlog vise da nastavim sa slijedecom knjigom James Redfield-a koja je nastavak na njegovo "Nebesko prorocanstvo" i prvih devet *Zivotnih istina*. Napisana 1996. nosi naslov "The Tenth Insight". Ovo "insight" se moze prevesti kao proces kada se pronikne u nesto vazno. Ja sam to slobodno prevodio kao *Zivotna istina*, a ne kao "proniknuce". Nekako mi bolje zvuci.

Slijedi moja slobodna interpretacija knjige opisana u prvom licu jednine. (Jer, nije bitno kome se desavaju ovi doživljaji, vec koliko mozemo sebe prepoznati u njima.)

Nakon dolaska u Houston iz Perua, nekoliko sedmica se nije desavalo gotovo nista. Kao da je sve stalo. I kao da su se koincidencije prestale dogadjati. Ili je dinamika kojom se sve zbivalo bila previse za mene pa mi je bilo potrebno vrijeme da sve sjedne na svoje mjesto.

Onda, jednog dana, dobijam poruku od Rondinog prijatelja sa posla. Kaze da se nije javila vec mjesec dana i niko ne zna gdje je. Razlog sto su mene zvali je njeno pismo koje im je ostavila prije polaska u kome pominje i moje ime.

Zadnji put sam vidio Rondu na Houston-skome aerodromu kada mi je rekla o postojanju Rukopisa. Ona je u stvari i pokrenula moj interes. Po dolasku iz Perua napisao sam joj pismo u kome sam ukratko opisao svoje iskustvo sa svih devet *Zivotnih istina*. Ona mi se nakon toga javila i ostavila poruku na telefonskoj sekretarici. Rekla je da ide u americki Nacionalni park na Appalachi planine. I jos je pomenula desetu *Zivotnu istinu*.

Naravno, sada mi je bilo zao sto joj se odmah nisam javio. Mozda bih je uhvatio prije njenog polaska i saznao nesto vise. Ovako, ponovo moram sam da istrazujem iz pocetka.

Spakirao sam najnuznije stvari i vrecu za spavanje i krenuo svojim crnim Ford Explorer-om prema planinskom lancu u americkoj drzavi Virginia. Mislio sam se krajnje je vrijeme da imam koristi od ovog pogona na cetiri tocka. Dosada sam ga koristio samo na auto putevima Texas-a.

Na ulazu u Nacionalni park je restoran. Nakon duge voznje izasao sam da se protegnem. Usao sam u poluprazni restoran. U sredini prostorije, sam za stolom, sjedio je pedesetogodisnjak, crnokos, tamnije puti. Pogled nam se susreo za momenat. Nasmijesio se i kimnuo glavom. Ja sam mu ljubazno uzvratilo.

Sjeo sam sa svoj stol i gledao sta da narucim. U tom momentu se onaj pedesetogodisnjak dize, upucuje mi jos jedan ljubazan pogled i polazi ka zadnjem izlazu. Govorim sebi: "On ima neku poruku za tebe. Moras govoriti sa njim."

Dizem se i ja sa stola, govorim konobarici da cu se vratiti za minut. Izlazim. Onaj covjek je prepakiravao stvari u gepeku. Prilazim mu. Nasmijesio mi se. "Jeste li ovdje da uzivate u Nacionalnom parku?" zapocinje razgovor.

"Trazim prijateljicu", odgovorio sam. "I imam neki osjecaj da mi vi mozete pomoci."

Klimnuo je glavom. Vrlo pazljivo je studirao obode moga tijela. Prisao je blize i predstavio se. "Zovem se David Lone Eagle. Ja sam

direktni potomak Indijanaca koji su naseljavali ovu dolinu. Sada mi recite kako vam se zove prijateljica?"

"Ronda Billings", odgovorio sam.

Pauzirao je, duboko me pogledao. I onda mi se javila slika da ga znam iz nekog drugog vremena. Kao bljesak sam vidio njegovu sliku kao mladog indijanskog ratnika sa ratnim bojama na licu.

"Imali ste dobar instinkt", napokon je progovorio. "Cuo sam za nju."

"Ja sam zabrinut za nju. Niko nije nista cuo vec mjesec dana. I plus toga trebam pricati sa njom."

"O desetoj *Zivotnoj istini*?", upitao je, smijeseci se.

"Kako znate?"

"Samo nagadjam. Dosta ljudi koji dolaze ovdje nisu samo zbog ljepote sume. Oni tragaju za *Zivotnim istinama*. Oni misle da je deseta negdje ovdje. Nekolicina cak tvrdi da znaju o cemu ona govori."

"Gdje je Ronda?", fokusirao sam se.

"U sumi", pokazao je prstom prema istoku. "Nisam je nikad sreo, ali sam jednom prilikom cuo u restoranu da je spominju i lokaciju na kojoj se nalazi."

"Sta mislite gdje je otisla?"

"Vjerovatno prema Sipsej kanjonu. Tamo je pronadjena jedna od *kapija*."

"*Kapija*?", ovo je bilo nesto novo za mene.

"Da, *kapija izmedju dimenzija*".

"Ko jos zna za njih", u glavi su mi se ponovo vrtjele slike iz Perua.

"Samo par ljudi. Zasad je to vise kao intuicija. Vecina ljudi koji tragaju za desetom *Zivotnom istinom* govore da su koincidencijama dovedeni ovdje. Oni su istinski zivjeli prema devet *Zivotnih istina* i onda se pozalili da su koincidencije jednostavno prestale da se desavaju. Zato su dosli ovdje. Cini se da je potrebno jedno generalno objasnjenje iz vise dimenzije koje ce nam pomoci da shvatimo prvih devet *Zivotnih istina*: od pojavljivanja misterioznih koincidencija, preko rastuce spiritualne svijesti na Zemlji, do fizickog nestanka koje se opisuje u devetoj *Zivotnoj istini*.

"Kako vi znate za sve ovo?" upitao sam.

"Moji predaci su zivjeli u ovom sumama nekoliko hiljada godina. Oni su vjerovali da su one svete i da se nalaze na pola puta izmedju Gornjeg svijeta i Srednjeg nivoa na Zemlji. Oni su odlazili u sumu na svojim hodocascima, trazeci specijalne darove, medicinu, odgovore na pitanja o svojim zivotnim misijama. Moj djed mi je govorio o samanima koji su ucili ljude da hodaju sumom dok ne sretnu zivotinje koje bi im ukazale na znak. Onda bi pratili te znakove dok ne bi dosli do *kapije*. Ako bi oni bili u dusevno cistom stanju i oslobodjeni nizih emocija, njima bi bio dozvoljen prolaz kroz *kapiju*. Zatim bi sreli svoje predake i tamo bi postajali svijesti njihovih znanja i vizija svijeta."

Zastao je na trenutak. “Naravno, to se sve okoncalo sa dolaskom bijelog covjeka. Moj djed se vise nije sjecao kako doci do *kapije*, a nazalost ni ja. Trebamo krenuti ispocetka, kao i svi drugi.”

“I ti tragas za desetom *Zivotnom istinom*?”

“Naravno... naravno!”

“Da li je ovaj Park sada pod drzavnom zastitom ?”

“Samo polovina, ali politicari stalno prijete da ce i to prodati i dozvoliti gradnju.”

“A sta je sa drugom polovinom?”

“Dugo vremena je bila u vlasnistvu malih posjednika, ali to se promijenilo. Jedna strana kompanija otkupljuje parcele nudeci visoke sume novca.”

“Cuj, nesto se cudno desava zadnih par sedmica. Osiguranje Nacionalnog parka je kompletno zatvorilo istocni dio sume i ne dozvoljava prolaz nikome. A iz tog pravca se moze cuti neka buka”, nastavljao je svoju pricu David.

“Kakva buka?”

“Neka vrst rezonancije. Vecina ljudi je i ne moze cuti. Ali, osjecam da nesto nije u redu.”

Iznenada, David je krenuo prema autu.

“Mogu li poci s tobom?” upitao sam.

“Ne.” odgovorio je brzo. “Svaka osoba treba sama da iskusi dolinu i sumu. Vise ti ne mogu pomoci. Ja trebam traziti svoju vlastitu viziju.”

Objasnio mi je kako da pronadjem Sipsey kanjon.

“Svoju prijateljicu ces pronaci”, rekao mi je “ali moras doci na visiji nivo svoje energije na visiji nivo. U sumi su specificne lokacije koje ti mogu pomoci.”

“*Kapije*?” upitao sam.

“Da. Tamo ces naci i sadrzaj desete *Zivotne istine*. Ali, da bi pronasao ova mjesta moras razumjeti stvarnu prirodu svoje intuicije i kako da odrzavas svoje mentalne slike. Takodje posmatraj zivotinje i onda ces postati svjestan sta zapravo trazis u ovoj dolini. Ali, budi oprezan. Nemoj da te osiguranje pronadje.”

Preko jednog prevoja sam usao u sumu. Daleko ispod mene je bila cesta sa dvoje patrolnih kola. U pocetku sam slijedio upute koje sam dobio od David-a. Prva noc, vreca za spavanje. Slijedece jutro sam nastavio s hodanjem razmisljajuci kojim putem dalje. Tada sam vidio borovnice u podnozju ogromnog stabla. Zastao sam, napravio pauzu. Pred ocima mi se ukazala slika jezera i vodopada. Tu sliku je razbio neugodan zvuk visoke frekvencije. Nisam mogao odgonetnuti iz kog pravca dolazi. A nisam bio siguran ni u kom smjeru bih trebao nastaviti.

Tada sam zacuo sum u obliznjem grmu. Zec. Hitrim skokom je krenuo prema sjeveru. I onda stao. Kao da nesto osluskuje. Ili, pak, meni daje dovoljno vremena da ga registriram. Onda je u nekoliko skokova zasao dublje u sumu.

To je bio znak koji sam trazio. Posao sam prema sjeveru. Ubrzo dosao do guste sume, ali nisam odustajao. To se pokazalo ispravnim, jer sam ubrzo naisao na stazicu. Sunce se probijalo kroz krosnje drveca. Ponovo mi se ukazala slika jezera i vodopada. Ovog puta sam imao osjecaj da me neko ceka kod tog jezera. Nastavlja sam sa pjesacenjem. Sa vrha drveta je uzletila sova, napravila nekoliko krugova i odletjela dalje. Ovaj put sam slijedio njenu putanju.

Nakon nekoliko kilometara hoda dosao sam do onog jezera koje mi se ukazivalo. Samo sto je bilo mnogo vece i ljepse. Sjeo sam da se odmorim. Osjetio sam da mi neko prilazi s ledja. Na moje iznenadjenje to je bio Wil. Potapsao me, i siroko se nasmijesio. Ruke i lice su mu izgledali kao da su osvjetljeni iznutra.

“Znao sam da ces doci. Cekao sam te.”

“Ne mogu vjerovati da si ovdje”, zaustio sam. “Sta se desilo kada si nestao u Peruu?”

“Recu ti sve, ali prvo mi reci sta je tebe dovelo ovdje?”

Ispricao sam mu o Rondi i David-u.

“David ti je rekao da deseta *Zivotna istina* govori o razumijevanju spiritualne renesanse na Zemlji... sa pogledom iz druge dimenzije? I o pravoj prirodi nase intuicije?”

“Da. Je li u pravu?” upitno sam se okrenuo ka Wil-u.

“Reci mi sta si iskusio po dolasku u sumu?”

“Poceo sam da vidim slike. Neke pripadaju historijskim vremenima, a neke vizijama ovog jezera. Cak sam i predosjetio da ce me neko cekati ovdje, ali nisam znao da ces to biti ti.”

“Znaci vidio si svoju potencijalnu buducnost?”

“Klimnuo sam glavom, ali nesigurno.”

“Prvi dio desete *Zivotne istine* govori, kao sto ti je i David rekao, o shvacanju nase intuicije. Nakon savladanih prvih devet *Zivotnih istina*, postajemo familijarni sa fenomenom intuicije. Sjeti se da si i u Peruu imao intuiciju, odnosno mentalne slike nekih dogadjaja koji ce ti se dogadjati. I da su te upravo te slike vodile ka Nebeskim hramovima. Ovdje, u ovoj dolini i sumi se desavaju iste stvari. Da si zanemario te slike nikada se ne bi ponovo sreli. Medjutim, ti si ih uzeo ozbiljno. Fokusirao se na njih; prizivao ih.”

Pogled u drugu dimenziju (16)

Posto Wil-a nisam vidio od Perua upitao sam ga sta se s njim desavalo onog dana u Nebeskim hramovima.

“Ja sam se nasao u drugoj dimenziji”, zapocao je “koju nazivam dimenzijom poslije zivota. Uspio sam da odrzim svoj energetski nivo i kada ste se vi preplasili i izgubili vibraciju. Nasao sam se u svijetu nevjerovatne ljepote i jasnih formi. Nalazio sam se na istom mjestu kao i vi, ali opet, sve je bilo drugacije. Okolina je bila obasjana. Dugo sam se kretao po ovom carobnom svijetu, vibrirao sve vise i vise. Onda sam otkrio nejverovatnu stvar. Mogao sam da se krecem bilo gdje na Planeti samo uz pomoc svoje volje, zamisljajuci destinaciju u svom umu. Zatim sam i putovao gdje god sam zelio...”

...Nakon toga sam uocio jos jednu sposobnost. Mogao sam se kretati i izvan ove Planete, u svijet čistih ideja. Tamo sam mogao kreirati bilo sta zamisljajuci slike. Stvarao sam oceane, planine, ljude koji bi se ponasali kako ja zelim, i razne druge stvari. I sve je to izgledalo stvarno, isto kao na Zemlji...

... Ali, na kraju, sam shvatio da me tako kreiran svijet ne ispunjava unutarnjom satisfakcijom. Onda sam odlucio da se krecem dalje u drugoj dimenziji gdje sam mogao vidjeti druge duse. S njima sam razgovarao i mogao sam da povremeno hvatam njihove misli i znanje.”

“Da li su ti oni pokazali desetu *Zivotnu istinu*?” upitao sam.

“Ne, deseta nije nikada napisana.”

“Sta, zar ona nije dio originalnog Rukopisa?”

“Ne.”

“Da li ona uopce postoji?” nastavljao sam, iznenadjen.

“O, da, postoji. Ali ne u Zemaljskoj dimenziji. Ova *Zivotna istina* jos nije stigla na materijalni nivo. To znanje postoji samo u drugoj dimenziji. Tek kada dovoljno ljudi na Zemlji intuitivno prihvati ovo

znanje, onda ce biti zapisana. Taj proces se dogadjao i sa prvih devet *Zivotnih istina*. U stvari to se desavalo i sa svim ostalim "svetim knjigama" i spiritualnim tekstovima. Informacije uvijek prvo postoje u drugoj dimenziji i tek kada se jasno osjete u materijalistickoj dimenziji, onda se i zapisuju. Zato se cesto cuje da su ova znanja inspirisana "bozanskim nadahnućem."

"Pa zasto toliko dugo treba da se prihvati deseta *Zivotna istina*?"

"Razlog je u strahu koji postoji u nasoj civilizaciji. Stvorena je barijera u transformaciji materijalne stvarnosti prema spiritualnom pogledu na svijetu."

"Mislis li da je sazrijelo vrijeme za desetu *Zivotnu istinu*?"

"Jeste, njeni dijelovi dolaze dio po dio, sirom svijeta. Ali je mora prihvatiti dovoljno ljudi kako bi se prevladala barijera straha."

"Znas li o cemu jos govori deseta *Zivotna istina*?"

"Znam. Govori o tome da trebamo shvatiti odnos izmedju fizickog zivota i druge dimenzije, one poslije zivota. Mi ujedinjujemo obje dimenzije i ispunjavamo svoju historijsku zadacu. Ali, ona tvrdi da ce strah stvoriti jaku opoziciju ovom procesu. Uz pomoc straha i buducih novih tehnologija ce se nastojati onemoguciti covjekova evolucija."

(U glavi mi se vrzmaju proklamacije o "Novom svjetskom poretku", "Globalizaciji", "terorizmu", atmosferi straha koje elite namecu na svjetskom planu. More negativne energije se prikuplja u odlucnoj borbi za daljnju manipulaciju covjecanstvom.)

"Reci mi" Wil me upitao, "tvoja prijateljica Ronda je plavusa, sa velikim ocima, atraktivna?"

"Da."

"Upravo sam vidio njen lik kad sam zatvorio oci."

"I ja" rekoh iznenadjeno.

"Pokusacemo dobiti informaciju iz druge dimenzije o njenoj lokaciji. Ti, doduse nemas jos dovoljno energije, ali cu ti ja pomoci. Sreca je da je ova suma toliko enrgetski mocna da ce nam dati dovoljno energije da se otisnemo u spiritualnu dimenziju."

"Jesi li siguran da cu te moci slijediti?" Dok sam postavljao pitanje on je polako nestajao iz mog fokusa.

Wil je dodirnuo dno moje kicme, dajuci mi energiju.

“Zar ne vidis koji je nas smisao sto smo ovdje? Ljudska kultura napokon zapocinje da shvaca zivot poslije zivota i postojanje desete *Zivotne istine*? Mi imamo priliku da zajedno istrazimo drugu dimenziju. Ne mislis li da je to nasa sudbina?”, cuo sam njegov glas.

Potvrдно sam klimnuo glavom. Nekoliko puta sam duboko udahnuo. Wil je ponovo pritisnuo moja ledja. U pocetku se nista nije desilo, a onda, odjedamput, osjetih snazan protok energije koji mi je pokrenuo citavo tijelo. Kao da sam se kretao velikom brzinom kroz neki tunel od stotinu boja. Bio sam svega svjestan, bez straha, miran; osjecao sam da sam ovdje bio prije. Kada sam se napokon zaustavio, nasao sam se u toplom, bijelom svijetlu. Pogledom sam potrazio Wil-a; bio je lijevo od mene.

“Tu si”, rekao je, smijeseci se. Njegove usne se nisu micale, ali sam jasno mogao cuti njegov glas. Njegovo tielo je izgledalo isto kao i prije, ali je bilo kompletno osvjetljeno iznutra. Posao sam da ga dodirnem. Kada sam ispruzio ruku shvatio sam da i moje tijelo izgleda isto. Dotaknuo sam ga. Nisam mogao proci kroz njegovu energiju, vec sam ga nježno odgurnuo. Wil se smijao.

“Nevjerovatno, zar ne?”

“Ovo je visa vibracija nego kod Nebeskih hramova” rekao sam. “Znas li gdje smo?”

“Ovo je Osmatracko mjesto. Tu se nalaze duse koje docekuje one koji su upravo umrli”, rekao je.

“Mislis li da se nesto desilo Rondi?” slijedilo je moje pitanje.

“Ne mislim. Ali, ima neki drugi razlog zasto smo ovdje.”

Onda sam zapazio kretanje nekih bica u daljini. Priblizavali su se nama. Osam ili deset, nisam siguran. Priblizili su se na petnaestak metara od nas. Iza njih je bilo jos desetak dusa. U sebi sam poceo da osjecam neku vrst sentimenta, nostalgije koja mi je izgledala poznata.

“Znas li ko su ove duse?”, upitao me je Wil sa sirokim osmijehom na licu.

Ponovo sam pogledao prema grupi, osjecajuci neku vrst vezanosti. Znao sam, ali i nisam znao. Gledao sam prema njima i emocionalna veza je postajala sve jaca. Osjecao sam bliskost. Nekako sam bio svjestan da sam prije bio ovdje.

Grupa mi se priblizila. Euforija i prihvacanje na mojoj strani je raslo. Potpuno sam se prepustio.

“Znas li sada?” pitao je Wil.

“Ovo je moja Grupa srodnih dusa, zar ne?” okrenuo sam se prema njemu.

Sa tom recenicom je krenulo more sjecanja. Francuska iz trinaestog stoljeca, manastir. Oko mene grupa svestenika, svi su mi bili bliski, negdje smo isli. Bio sam svjestan da je rijec o Franjevackom redu "Spiritualaca". Oni su upravo bili ekskomunicirani iz Crkve nakon sto je papa Celestine Peti dao ostavku.

Papa Celestin ("nebeski")?

"Wil, ja nisam ni znao da su postojale pape pod tim imenom", okrenuo sam se ponovo prema njemu.

"Nebeski papa je iz konca trinaestog stoljeca", Wil je potvrdio. "Rusevine u Peruu, gdje je pronadjena deveta *Zivotna istina*, nose njegovo ime otkada su prvi put otkrivene pocetkom 1600-ih godina."

"Tko su bili Spiritualci?"

"To je grupa svestenika koji su vjerovali da visa svijest moze biti dostignuta ako se vrati zivotu u prirodi. Nebeski papa je podrzavao tu ideju. Cak je neko vrijeme zivio u pecini. Kasnije su ga se rijesili, a sve sekte Spiritualista proglasili gnosticima i ekskomunicirali."

Nove memorije su mi navirale. Vidio sam dvojicu asketa koji su me vodili u sumu. Tamo su mi pokazale neke stare dokumente za koje su tvrdili da su u velikoj opasnosti da budu izgubljeni zauvijek. Slijedeca scena koju sam vidio je bila mala sobica i plamen svijece uz koju sam prepisivao dokumente i pravio tuce novih kopija. Rijec je bila o starolatinskim prijevodima prvih devet *Zivotnih istina*.

Film se odvijao dalje. Cekam da budem primljen kod kardinala. On odbija da me primi. Ja pravim nove kopije Rukopisa i distribuiram ih. Jedne noci na moja vrata upadaju vojnici i ubrzo me ubijaju. Scena ubistva u jednom od mojih ranijih zivota me sokira.

Duse iz moje grupe mi se priblizavaju i pomazu da se fokusiram. Okrecem se prema Wil-u. On mi glavom potvrđuje da je vidio sve ove slike. Pitam ga zasto je Crkva postupila onako.

"Zato sto se Crkva bojala da postupi prema uutama iz Rukopisa i *Zivotnih istina*. Sa jedne strane Crkvena hijerarhija je zastupala misljenje da treba slijediti primjer Isusa. Ali, s druge strane, su bili u strahu, jer Svete knjige i Rukopis tvrde da se "Bozje kraljevstvo" treba traziti unutar samog sebe. Ako bi pojedinci poceli da spoznaju samog sebe i otkrili besmrtnost duse to bi oslabilo vlast Crkve nad njima i manipulaciju koju su provodili. Ti si stradao, jer si distribucijom Rukopisa radio protiv njihovih interesa. A vrijeme jos nije bilo sazrijelo za provodjenje *Zivotnih istina*."

Nove slike mi se ukazuju pred ocima. Zivot u osamnaestom stoljecu u Engleskoj, u devetnaestom u Americi, u istim ovim sumama. I moj danasnji. Prati me osjecaj da nisam uradio dovoljno. Toliko mnogo

ljudi koji su imali poruke za mene, a koje nisam slusao. Toliko knjiga koje nisam procitao. Cinilo mi se da sam promasio svoju zivotnu misiju u ovim zivotima.

Will se smijesio. “Niko od nas ne slijedi u potpunosti zadatu misiju.” Pauzirao je, pa nastavio. “Ono sto se pred tobom sada odvija je idealan put koji si trebao prozivjeti. Uporedo sa tvojim zivotom se odvija i projekcija perfektnog zivota.”

Nisam ga bas u potpunosti shvacao.

“Pa zar ne vidis? Ovo je kljucni dio desete *Zivotne istine*. Mi otkrivamo nase intuicije i osjecaj za nasu sudbinu. Sjecamo se nase misije koja nam je zadata prije naseg rodjenja. Analiziramo gdje smo odstupili od pravilnog puta kako bi se na njega mogli vratiti. U ranijim zivotima smo morali prvo umrijeti da bi se pred nasom dusom pokazala zivotna projekcija i sta smo morali dostici. Sada se to mijenja. Mi se mozemo spiriutalno probuditi ranije, tokom ovog zivota.”

Napokon sam shvatio. “To znaci da je misija ljudi na Planeti da se sjecaju i da se spiriutalno bude.”

“Upravo tako. Mi napokon postajemo svjesni procesa koji je toliko dugo bio nesvjestan. Ljudskim dusama se ukazivala slika njihove misije prije rodjenja. Ali se, sa rodjenjem, pojavljivala blokada, postajali bi nesvjесni. Jedino sto smo imali su bile nejasne intuicije. U prvim danima ljudske historije, jaz izmedju onoga sto smo trebali dostici i onoga sto bi uradili tokom zivota bio je preveliki. Sada se ta distanca smanjuje. U skoroj buducnosti cemo se sjecati svega.”

U tom momentu sam ponovo osjetio prisustvo svoje Grupe dusa. Primio sam potvrdne vibracije od njih o svemu onome o cemu mi Wil govori. Sada smo, napokon, mogli drugacije gledati na ljudsku historiju. Ne kao na borbu zivotinje u nama koja sebicno dominira prirodom i prezivljava u “velikom stilu” izgradjujuci kompleksnu civilizaciju. Vec kao na ljudsku historiju u kojoj je spiriutalni proces duboki, sitematski napor generacija da dodje do svih onih znanja kojih smo bili svjesni u onoj drugoj dimenziji. I da ta znanja ucini dostupnim i svjesnim svim bicima na Zemlji.

Izenada, iz daljine se poceo pojavljivati lik Ronde. Poznate crte lica. Obrisi njenog tijela, iznutra osvjetljeni... U tom momentu sam zacuo

onaj neugodni zvuk koji je dopirao iz dubine sume. “Zvuk se cuje u obje dimenzije. Ovo nije dobro”, cuo sam Wil-a.

Moj energetski nivo se naglo poceo smanjivati, poceo sam da se gubim. Kroz prsi mi je prostrujao hladni zrak, ispod mene je bio kamen. Znao sam da sam natrag u sumi. Pogledao sam oko sebe. Ovaj put i Wil je bio tu. Odlucili smo da krenemo prema izvoru onog zvuka.

Nekoliko kilometara dublje u sumi zaculi smo zvuke. Prema nama se kretala zenska prilika. Nasmijesio sam se. Prepoznao sam Ronda.

“Otkud ti ovdje?” zapocela je. Trebalo nam je dosta vremena da razmijenimo sve informacije o onome sta nam se desavalo od naseg zadnjeg vidjenja.

Na kraju mi je rekla da me je vidjela u drugoj dimenziji. “I ja sam tebe, ali nisam uspio komunicirati s tobom”, rekao sam joj.

Ronda nam je ispricala sve sto je znala o eksperimentu koji se odvija u sumi i njenoj potrazi za desetom *Zivotnom istinom*. U sumi su se nalazili portali, kapije izmedju dimenzija. Dvije velike korporacije pokusavaju ustanoviti gdje se one kriju. Kada ih pronadju, onda ce fokusirati energiju generatora, na tacno podesenoj frekvenciji, prema portalima.

“Nisu ni svjesni koliko je to opasno. Otvaranje rupe u prostoru i vremenu bi dovelo do formiranja jos jednog Bermudskog trougla”, tvrdila je Ronda.

Dogovorili smo se da sve prijavimo medijima i lokalnim vijestima kako bi se zaustavili ovi eksperimenti.